להלל

מי כ

אחשורוש

כי

שיר

שיר או

או אוכש

Mon tres cher mari
j'ai recu votre lettre

Monsieur
je soussigne confesse
avoir recu
par presente
pay la somme

155

X893

עמ״י עש״ו

מזמור של פסח

הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרו גאולי יי׳ אשר
גאלם מיד צר : ומארצות קבצם ממזרח וממערב
מצפון ומים : תעו במדבר בישמון דרך עיר מושב
לא מצאו : רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף : ויזעקו
אל יי׳ בצר להם ממצוקותיהם יצילם : וידריכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב : יודו ליי׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב : יושבי חשך
וצלמות אסירי עני וברזל : כי אמרו אמרי אל ועצת עליון
נאצו : ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר : ויצעקו אל יי׳
בצר להם ממצוקותיהם יושיעם : יוציאם מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינתק : יודו ליי׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע : אוילים מדרך
ומעונותיהם יתענו : כל אוכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי
מות : ויצעקו אל יי׳ בצר להם וממצוקותיהם יושיעם : ישלח
דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יודו ליי׳ חסדו ונפלאותיו
לבני אדם : ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה :
יורדי הים באניות עושי מלאכה במים רבים : המה
ראו מעשי יי׳ ונפלאותיו במצולה : ויאמר ויעמד רוח
סערה ותרומם גליו : יעלו שמים ירדו תהומות נפשם
ברעה תתמוגג : יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע:
ויצעקו אל יי׳ בצר להם וממצוקותיהם יוציאם : יקם
סערה לדממה ויחשו גליהם : וישמחו כי ישתוקו וינחם
אל מחוז חפצם : יודו ליי׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
וירוממוהו בקהל עם ומושב זקנים יהללוהו : ישם נהרות
למדבר ומוצאי מים לצמאון : ארץ פרי למלחה מרעת

יושבי בה : ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים :
ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב : ויזרעו שדות ויטעו
כרמים ויעשו פרי תבואה ויברכם וירבו מאד ובהמתם
לא ימעיט : וימעטו וישוחו מעוצר רעה ויגון : שופך
בוז על נדיבים ויתעם בתוהו לא דרך : וישגב אביון מעוני
וישם כצאן משפחות : יראו ישרים וישמחו וכל עולה
קפצה פיה : מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יי׳:

תפלת ערבית

תחלה בבא כל ישראל מבית מעוני · יערכו שלחן
ובו מצה ומרור · בתקון נבוני · יענו ויאמרו
בראותם אמוני · זה השלחן אשר לפני יי׳ :
יי׳ יודו ויברכו כל צבאות המוני · יעטר כוסו בברכות כסדור
נבוני · יין וקדוש הזמן להמעוני · ישא ברכה מאת יי׳ :

ברכו את יי׳ המבורך :

יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר בדברו מ
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה
משנה עתים מחליף את הזמנים ומסדר
את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע · כרצונו בורא
יומם ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור המעביר
יום ומביא לילה · יי׳ צבאות שמו אל חי וקיים תמיד
ימלוך עלינו לעולם ועד · ברוך אתה יי׳ המעריב
ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות
חקים ומשפטים אותנו למדת · על כן יי
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך
ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורתך · ובמצותיך ו
וחקותיך לעולם ועד · כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם
נהגה יומם ולילה · ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים·
בא״י אוהב את עמו ישראל :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יי אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין
עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירושך
ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי בכם
ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה
אשר יי נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם : וקשרתם אותם לאות על
ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אותם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך

ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי׳ לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי׳ ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם אני יי׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי׳ אלהיכם אמת:

יי׳ אלהיכם אמת

ואמונה כל זאת קים עלינו כי הוא יי׳ אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים הגואלנו מלכנו מכף כל עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשנו. העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו. העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע

ראו בנים את גבורתו שבחו והודו לשמו ו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה ובני ישראל לך
ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם · מי כמוכה באלים
יי׳ מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא :
מלכותך יי׳ אלהינו ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי
ענו ואמרו יי׳ ימלוך לעולם ועד · ונאמר כי פדה יי׳
את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו · ברוך אתה יי׳
גאל ישראל

השכיבנו יי׳ אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום · ופרוש עלינו סכת
שלומיך · ותקננו מלכנו בעצה טובה
מלפניך · והושיענו מהרה למען שמך · והגן בעדנו והסר
מעלינו אויב · דבר וחרב ורעב ורעה וצרה ויגון ועון ו
ומשחית והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך ת
תסתירנו · ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה
ועד עולם · כי אל שומרנו ומצילנו אתה : (מכל דבר
רע ומפחד לילה)

ופרוש סכת שלומך עלינו ועל ירושלים עירך · ברוך
אתה יי׳ הפורש סכת שלום עלינו ועל ירושלם אמן :
ויאמר קדיש קטן

יי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו
באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן · ברוך אתה יי׳ מגן
אברהם :

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב להושיע

עי׳

מוריד הטל ׃ (משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר ׃ מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ׃ ונאמן אתה להחיות מתים ׃ ברוך אתה יי׳ מחיה המתים ׃

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ברוך אתה יי׳ האל הקדוש ׃

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ׃ ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והגבור והנורא עלינו קראת ׃ במוצאי שבת

ותודיענו משפטי צדקיך ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך ותתן לנו יי׳ אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים והנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדושת שבת וכבוד יום טוב וחגיגת הרגל בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת והקדשת את עמך ישראל בקדושתך ׃ עד כאן

ותתן לנו יי׳ אלהינו באהבה לשמך חגים וזמנים לששון את יום חג המצות הזה ׃ זמן חרותינו ׃ חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו ׃ באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

4

ע"פ

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיחנו משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד לחיים לרחמים ולרצון · (ביום השבת הזה) ביום חג המצות הזה · ביום חג השבועות הזה · זכרנו יי' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה · והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים · חוס וחננו וחמול ורחם עלינו ומלטנו מכל צרה ויגון והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

והשיאנו יי' אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום כאשר רצית ואמרת לברכנו כן תברכנו סלה : וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונה והנחילנו יי' אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך · ברוך אתה יי' מקדש (השבת) ישראל והזמנים :

רצה יי' אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון מהרה ויעבדוך בניך בירושלים ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז · ברוך אתה יי' המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד · צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך · על נסיך נפלאותיך וטובותיך שבכל

יום

יום עמנו עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך ׃ ועל
כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם
ועד ׃ וכל החיים יודוך סלה ׃ ויהללו ויברכו את שמך ה
הגדול באמת כי טוב הא׳ ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
בא״י הטוב שמך ולך נאה להודות ׃

שלום רב על ישר׳ עמך תשים לעולם ועד כי אתה
הוא אל מלך אדון כל השלום וטוב בעיניך ל
לברך את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה
בשלומך ׃ ברוך אתה יי׳ המברך את עמו ישראל
בשלום אמן ׃

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ׃ ו
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה
פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי
׃ וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם
עשה למען שמך ׃ עשה למען ימינך ׃ עשה למען תורתך
עשה למען קדושתך ׃ הושיעה ימינך ועננִי ׃ יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי ׃ עושה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישר׳ אמן ׃ לשבת אומר

יום הששי ויכלו השמים וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה ׃ וישבות
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ׃ ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות ׃

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב הא׳ הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים קונה ברחמיו [redacted]

וארץ

ע״פ

ויאמר · מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו האל הקדוש שאין כמוהו · המניח לעמו ישראל ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד · ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות ורוב ההודאות · לאדון השלום מקדש השבת ומברך השביעי · ומניח בקדושה לעם מדושני עונג זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מ מטובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונה · והנחילנו יי׳ אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך · ברוך אתה יי׳ מקדש השבת :

ויאמר קדיש תתקבל וברכו ועלינו לשבח

ואחר כך יאמר

יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל מציאותו :
אחד ואין יחיד כיחודו נעלם ואין סוף לאחדותו :
אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא נערוך אליו קדושתו : קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו אדון עולם לכל נוצר יורה גדולתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו אל על יד נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו : צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמותו : גומל לאיש חסד כמפעלו נותן לרשע רע כרשעתו : ישלח לקץ ימים משיחנו לפדות מחכי קץ ישועתו : מתים יחיה אל ברוב חסדו ברוך עדי עד שם תהלתו : אלה שלש עשרה הם עקרים יסוד תורת משה אמת ונבואתו : מתים יחיה

תפלת שחרית

תפלת שחרית

כי לך יי׳ הוחלתי אתה תענה יי׳ אלהי

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא · אתה בראתה · אתה יצרתה · אתה נפחתה בי · ואתה משמרה בקרבי · ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבוא : כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי · רבון כל המעשים אדון כל הנשמות ומושל בכל הבריות צ׳ חי וקיים לעד : ברוך אתה יי׳ המחזיר נשמות לפגרים מתים :

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה :

בא״י אמ״ה פוקח עורים
בא״י אמ״ה מתיר אסורים
בא״י אמ״ה זוקף כפופים
בא״י אמ״ה מלביש ערומים
בא״י אמ״ה רוקע הארץ על המים
בא״י אמ״ה המכין מצעדי גבר
בא״י אמ״ה שעשה לי כל צרכי
בא״י אמ״ה אוזר ישרא׳ בגבורה
בא״י אמ״ה עוטר ישרא׳ בתפארה
בא״י אמ״ה שעשני יהודי
בא״י אמ״ה שלא עשני גוי
בא״י אמ״ה שלא עשני עבד
בא״י אמ״ה שלא עשני אשה
בא״י אמ״ה המעביר שינה מעיני ותנומה מעפעפי :

ויהי רצון מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי שתרגילני

בתורתך

בתורתך ותדביקני במצותיך ואל תביאני לידי חטא ולא לידי עבירה ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון ותרחיקני מיצר הרע ותדביקני ביצר הטוב ותנני לחן לחסד לחיים ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי וגומלני חסדים טובים : ברוך אתה יי' גומל חסדים טובים לעמו ישראל

היום ברחמים :

יהי רצון מלפניך יי' אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל יום ויום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע מיצר רע מחבר רע משכן רע מפגע רע מעין הרע ומלשון הרע מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית ומדינה של גהינם : ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה : והערב נא יי' אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה : ברוך אתה יי' המלמד תורה לעמו ישראל : ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ב"א יי' נותן התורה :

וידבר יי' אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם : יברכך יי' וישמרך : יאר יי' פניו אליך ויחנך : ישא יי' פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו יי' אלהינו אהבת ה הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת

הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֲקֵידָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ׃

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחוֹט אֶת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה׃

וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְיָ אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם׃
וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ׃ כִּי בָרֵךְ
אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל
אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃
וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃
וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם · כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיִגֹּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ הָרַבִּים וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ · וְקַיֵּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר · וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר · וְנֶאֱמַר וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם · וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ · וְנֶאֱמַר וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ · וֶהֱבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ · וְנֶאֱמַר יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה · וְנֶאֱמַר וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי

עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

אלו דברים שאדם עושה אותם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים ובקור חולים והכנסת אורחים והשכמת בית הכנסת והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדינו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור:

וידבר יי׳ אל משה לאמר: צו את בני ישרא׳ ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי׳ כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סולת למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין: עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחוח אשה ליי׳: ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליי׳: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליי׳:

אתה הוא יי׳ אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים בזמן שבית המקדש קיים כאשר צוית אותם על יד משה נביאך ככתוב בתורתך

ויאמר יי׳ אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה
סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה : ועשית אותה קטורת
רוקח מעשה רוקח ממולח טהור קדש : ושחקת ממנה הדק
ונתת ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך
שמה קדש קדשים תהיה לכם : ונאמר והקטיר עליו
אהרן קטורת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה:
ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטורת תמיד
לפני יי׳ לדורותיכם :

תנו רבנן פיטום הקטורת כיצד · שלש מאות וששים
ושמונה מנים היו בה · שלש מאות וששים
וחמשה כמנין ימות החמה · ושלשה מנים
יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלוא חפניו ביום הכפורים
ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים בה מצות
דקה מן הדקה · ואחד עשר סמנים היו בה · ואלו הן ·
הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים
מנה · מור וקציעה ושבולת · נרד וכרכום משקל ששה
עשר ששה עשר מנה · קושט שנים עשר קליפה שלשה
קנמון תשעה בורית כרשינא תשעה קבין · יין קפריסין
סאין תלתא וקבין תלתא · ואם לא מצא יין קפריסין מביא
חמר חיור עתיק מלח סדומית · רובע הקב מעלה עשן
כל שהוא · רבי נתן הבבלי אומר · אף כפת הירדן כל
שהוא אם נתן בה דבש פסלה · ואם חסר אחת מכל סממניה
חייב מיתה :

רבן שמעון בן גמליא׳ אומר הצרי אינו שרף הנוטף
מעצי הקטף · יין קפריסין למה הוא בא ·
כדי לשרות בו את הצפורן מפני שהיא
עזה · בורית כרשינא למה היא באה כדי ליפות בה
את הצפורן כדי שתהא נאה · והלא מי רגלים יפין

לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם
וכשנים קדמוניות:

לשבת **וביום** השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת
מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא
ואליבא דאבא שאול · מערכה גדולה קודמת
למערכה שניה של קטורת · ומערכה שניה
של קטורת · קודמת לסדור שני גזירי עצים · קודמין
לדישון מזבח הפנימי · ודישון מזבח הפנימי · קודם להטבת
חמש נרות · והטבת חמש נרות · קודמת לדם התמיד · ודם
התמיד · קודם להטבת שתי נרות · והטבת שתי נרות קודמת
לקטורת · וקטורת קודמת לאיברים · ואיברים קודמין ל
לנסכין · ונסכין קודמין למוספין · ומוספין קודמין לבזיכין
ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה
העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלים
כל הקרבנות כלם:

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה · קבל רנת
עמך שגבנו טהרנו נורא · נא גבור דורשי יחודך
כבבת שומרם · ברכם טהרם רחמי צדקתך ·
תמיד גומלם · חסין קדוש ברוב טובך · נהל עדתך ·
יחיד גאה לעמך פנה · זוכרי קדושתך · שועתנו קבל ושמע
צעקתינו · יודע תעלומות:
בשכמל״ו

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד
במועדו · ולהיות כהנים בעבודתם ולויים
בדוכנם וישרא׳ במעמדם: ועתה בעונותינו

חרב בית המקדש ובוטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתם ולא לוי בדוכנו · ולא ישראל במעמדו · ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו · לכן יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו: ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי׳ וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר זאת התורה לעולה למנחה לחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון · ודמן טעון הזיה על בין הבדים על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבית של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב:

פרים הנשרפין ושעירין הנשרפין שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת · שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב: אלו ואלו נשרפין בבית הדשן:

חטאת הצבור והיחיד · אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות · כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו

לקן

לקרן דרומית מזרחית · מזרחית צפונית · צפונית
צפונית מערבית · מערבית דרומית · שירי הדם
היה שופך על יסוד הדרומית ונאכלין לפנים מן
הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד
חצות:

העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול
דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי
מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח
וכליל לאישים

זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות · אשם
מעילות · אשם גזילות · אשם שפחה חרופה ·
אשם נזיר · אשם מצורע · אשם תלוי · שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון · ודמן טעון שתי מתנות
שהן ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל
מאכל ליום ולילה עד חצות:

התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן
ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל
אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: המורם מהם
כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם
ולעבדיהם: שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל
העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד:
המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים
לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: הבכור והמעשר והפסח
קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה
אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד שנה באכילתן: הבכור
נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלים בכל העיר

בכל

מאכל לשני ימים ולילה אחד : הפסח אינו נאכל אלא בלילה אינו נאכל אלא עד חצות אינו נאכל אלא למנויין ואינו נאכל אלא צלי :

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת מקל וחומר · מגזירה שוה מבנין אב · וכתוב אחד · מבנין אב ושני כתובים · בכלל ופרט · בפרט וכלל · כלל ופרט וכלל · אי אתה דן אלא כעין הפרט · בכלל שהוא צריך לפרט · ובפרט שהוא צריך לכלל · וכל דבר שהיה בכלל · ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא · אלא ללמד על הכלל כלו יצא · וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר · וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר · וכל דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש ודבר הלמד מענינו · ודבר הלמד מסופו · וכן שני כתובים המכחישין זה את זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם

יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך לעולם ועד :

ג׳ פעמים

יהי כבוד יי׳ לעולם ישמח יי׳ במעשיו : ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם : ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה : ברוך יי׳ אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

מזמור לתודה הריעו ליי׳ כל הארץ : עבדו את

יי בשמחה בואו לפניו ברננה : דעו כי יי הוא האלהים
הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו : בואו שעריו
בתודה חצרותיו בתהלה : הודו לו ברכו שמו : כי טוב
יי לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע
אומר ולילה ללילה יחוה דעת : אין אומר
ואין דברים בלי נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה
תבל מליהם לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יוצא
מחפתו ישיש כגבור לרוץ אורח : מקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו : תורת יי תמימה
משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי : פקודי יי ישרים
משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים : יראת יי טהורה
עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב
ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים : גם עבדך נזהר
בהם בשמרם עקב רב : שגיאות מי יבין מנסתרות נקני :
גם מזדים חשוך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע
רב : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה : הודו ליי
בכנור בנבל עשור זמרו לו : שירו לו שיר
חדש היטיבו נגן בתרועה : כי ישר דבר יי וכל
מעשהו באמונה : אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה
הארץ : בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם :
כונס כנד מי הים נותן באוצרות תהומות : ייראו מיי כל
הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל : כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמוד : יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים : עצת יי לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור

ודור

ודור : אשרי הגוי אשר יי׳ אלהיו העם בחר לנחלה לו :
משמים הביט יי׳ ראה את כל בני האדם : ממכון שבתו
השגיח אל כל יושבי הארץ : היוצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם : אין המלך נושע ברב חיל גבור לא
ינצל ברב כח : שקר הסוס לתשועה וברוב חילו
לא ימלט : הנה עין יי׳ אל יראיו למיחלים לחסדו :
להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב : נפשנו חכתה
ליי׳ עזרנו ומגיננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו : יהי חסדך יי׳ עלינו כאשר
יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך :
אברכה את יי׳ בכל עת תמיד תהלתו בפי :
ביי׳ תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו :
גדלו ליי׳ אתי ונרוממה שמו יחדיו : דרשתי את יי׳ וענני
ומכל מגורותי הצילני : הביטו אליו ונהרו ופניהם אל
יחפרו : זה עני קרא ויי׳ שמע ומכל צרותיו הושיעו :
חונה מלאך יי׳ סביב ליראיו ויחלצם : טעמו וראו כי
טוב יי׳ אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי׳ קדושיו כי
אין מחסור ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודורשי יי׳ לא
יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי יראת יי׳ אלמדכם :
מי האיש החפץ חיים לראות טוב : נצור לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו : עיני יי׳ אל צדיקים ואזניו אל שועתם :
פני יי׳ בעושי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויי׳ שמע
ומכל צרותם הצילם : קרוב יי׳ לנשברי לב ואת
דכאי רוח יושיע : רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי׳ :
שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה : תמותת

רשע רעה ושונאי צדיק יאשמו : פודה יי נפש עבדיו
ולא יאשמו כל החוסים בו :

תפלה

למשה איש האלהים יי מעון אתה היית
לנו בדור ודור : בטרם הרים יולדו ו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם ועד עולם
אתה אל : תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני
אדם : כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור
ואשמורה בלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר
יחלוף : בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש :
כי כלינו באפינו ובחמתך נבהלנו : שתה עונותינו
לנגדך עלומנו למאור פניך : כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו
שנינו כמו הגה : ימי שנותינו בהם שבעים שנה ורהבם
עמל ואון כי גז חיש ונעופה : מי יודע עוז אפך וכיראתך
עברתך : למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה :
שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות
ראינו רעה : יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם :
ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

יושב

בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אומר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא
יצילך מפח יקוש מדבר הוות : באברתו
יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו : לא
תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באופל
יהלוך מקטב ישוד צהרים : יפול מצדך אלף ורבבה
מימינך אליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלומת
רשעים תראה : כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך :

לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהליך : כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך : אל כפים ישאונך פן תגוף
באבן רגליך : על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר
ותנין : כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי : י
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : אורך
ימים אשביעהו ואראהו בישועתי :

הללויה הללו את שם יי׳ הללו עבדי יי׳ : שעומדים
בבית יי׳ בחצרות בית אלהינו : הללויה כי
טוב יי׳ זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב ב
בחר לו יה ישראל לסגולתו : כי אני ידעתי כי גדול יי׳
ואדונינו מכל אלהים : כל אשר חפץ יי׳ עשה בשמים
ובארץ בימים וכל תהומות : מעלה נשיאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו : ש
שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה : שלח
אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים
רבים והרג מלכים עצומים : לסיחון מלך האמורי
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם
לנחלה נחלה לישראל עמו : יי׳ שמך לעולם יי׳ זכרך
לדור ודור : כי ידין יי׳ עמו ועל עבדיו יתנחם :
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא
יאזינו אף אין יש רוח בפיהם : כמוהם יהיו עושיהם
כל אשר בוטח בהם : בית ישראל ברכו את יי׳ בית
אהרן ברכו את יי׳ : בית הלוי ברכו את יי׳ יראי
יי׳ ברכו את יי׳ : ברוך יי׳ מציון שוכן ירושלים הללויה :

הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו

הודו לאלהי האלהים כל"ח
הודו לאדוני האדונים כל"ח
לעושה נפלאות גדולות לבדו כל"ח
לעושה השמים בתבונה כל"ח
לרוקע הארץ על המים כל"ח
לעושה אורים גדולים כל"ח
את השמש לממשלת ביום כל"ח
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כל"ח
למכה מצרים בבכוריהם כל"ח
ויוצא ישראל מתוכם כל"ח
ביד חזקה ובזרוע נטויה כל"ח
לגוזר ים סוף לגזרים כל"ח
והעביר ישראל בתוכו כל"ח
ונער פרעה וחילו בים סוף כל"ח
למוליך עמו במדבר כל"ח
למכה מלכים גדולים כל"ח
ויהרוג מלכים אדירים כל"ח
לסיחון מלך האמורי כל"ח
ולעוג מלך הבשן כל"ח
ונתן ארצם לנחלה כל"ח
נחלה לישרא' עבדו כל"ח
שבשלנו זכר לנו כל"ח
ויפרקנו מצרינו כל"ח
נותן לחם לכל בשר כל"ח
הודו ליי' השמים כי לעולם חסדו

הודו ליי' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו

יק

שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו : התהללו בשם
קדשו ישמח לב מבקשי יי׳ : דרשו יי׳ ועזו בקשו פניו
תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי
פיהו : זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו : הוא
יי׳ אלהינו בכל הארץ משפטיו : זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור : אשר כרת את אברהם ושבועתו
לישחק : ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם : בהיותכם
מתי מספר כמעט וגרים בה : ויתהלכו מגוי אל גוי
וממלכה אל עם אחר : לא הניח לאיש לעשקם ויוכח
עליהם מלכים : אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו:
שירו ליי׳ כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו : ספרו
בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול יי׳
ומהולל מאד ונורא הוא על כל אלהים : כי כל
אלהי העמים אלילים ויי׳ שמים עשה : הוד והדר
לפניו עוז וחדוה במקומו : הבו ליי׳ משפחות עמים
הבו ליי׳ כבוד ועוז : הבו ליי׳ כבוד שמו שאו מנחה
ובואו לפניו : השתחוו ליי׳ בהדרת קדש חילו
מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט : ישמחו
השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי׳ מלך : ירעם
הים ומלואו יעלוז השדה וכל אשר בו : אז ירננו
עצי היער מלפני יי׳ כי בא לשפוט את הארץ : הודו
ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו : ואמרו הושיענו אלהי
ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך : ברוך יי׳ אלהים אלהי ישראל עושה
נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם ויאמרו כל העם
אמן והלל ליי׳ : רוממו יי׳ אלהינו והשתחוו להר
קדשו

קדשו כי קדוש יי׳ אלהינו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יי׳ לא
תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : זכור
רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה : תנו עוז לאלהים
על ישראל גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשך
אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלהים

אל נקמות יי׳ אל נקמות הופיע : הנשא שופט ה
הארץ השב גמול על גאים : ליי׳ הישועה
על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם
בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם : נפשנו חכתה ליי׳ עזרנו ומגיננו הוא : כי בו
ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי׳ עלינו
כאשר יחלנו לך : הראנו יי׳ חסדך וישעך תתן לנו : קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך : אנכי יי׳ אלהיך המעלך
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיי׳ אלהיו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליי׳ כי גמל עלי :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי ומודה
על האמת ודובר אמת בלבבו וישכים ויאמר
רבון העולמים ואדני האדונים כי לא על
צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך
הרבים : יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה
מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה כחנו מה
גבורתנו : מה נאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו

הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים
כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשינו תהו וימי
חיינו הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הבל לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה ליתן דין
וחשבון לפני כסא כבודך וכל הגוים כאין נגדך שנאמר
הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים
כדק יטול : אבל אנחנו בני בריתך בני
אברהם אוהביך שנשבעת לו בהר המוריה זרע יצחק
עקדך שנעקד על גבי המזבח עדת יעקב בנך בכורך
שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת
אותו ישראל וישורון :

לפיכך אנחנו חייבין להודות לך ולשבחך ולפארך
ולרוממך וליתן שיר שבח והודאה לשמך
הגדול וחייבין אנחנו לומר לפניך שירה
בכל יום תמיד : אשרינו מה טוב חלקנו מה נעים
גורלינו מה יפה מאד ירושתינו אשרינו כשאנו
משכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
ומיחדין שמך בכל יום תמיד פעמים באהבה : שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד : בשכמל״ו :

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם · ואתה הוא
אחד לאחר שבראת העולם · אתה הוא אל
בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם הבא · ואתה
הוא ושנותיך לא יתמו קדש שמך בעולמך · על עם
מקדשי שמך ובישועתך תרום ותגביה קרננו ותושיענו
בקרוב למען שמך ברוך המקדש שמך ברבים :

אתה הוא יי האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת בשמי השמים העליונים והתחתונים

אתה

אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים
קבץ נפוצות קויך מארבע כנפות כל הארץ יכירו וידעו
כל באי עולם כי אתה הוא אלהים לבדך עליון על כל
הארץ · אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים
ואת כל אשר בם ומי בכל מעשי ידיך בעליונים ובתחתונים
שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל · אבינו שבשמים
חי וקיים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור שמך הגדול הגבור
והנורא שנקרא עלינו · וקיים לנו יי׳ אלהינו את הדבר
שהבטחתנו על ידי צפניה חוזך כאמור בעת ההיא
אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן
אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי׳
יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו שיבנה בית
המקדש · ותחזור
העבודה למקומה
במהרה
בימינו ·
אמן

תמו הפסוקים

לשנת

אחרים

לשבת

כי אשמרה שבת ײ ישמרני אות היא לעולמי עד בינו וביני :

אסור מצוא חפץ לעשות דרכים וגם לדבר בו דברי מלכים
דברי סחורה או דברי צרכים אהגה בתורת ײ ותחכמני :

אות היא

בו אמצא תמיד נוח לנפשי הנה לדור ראשון נתן קדושי
מופת בתת לחם משנה בששי ככה בכל ששי יכפול מזוני :

אות היא

רשם ײ בדת היום חוק ײ סגניו בו לערוך לחם פנים לפניו
על כן להתענות בו על פי נבוניו אסור לבד מיום כפור עוני :

אות היא

היום מכובד הוא יום תענוגים לחם ויין טוב בשר ודגים
מתאבלים בו הם אחור נסוגים כי יום שמחות הוא וישמחני :

אות היא

מחל מלאכה בו סופו להכרית על כן אכבס בו לבי כבורית
אתפללה אל ײ ערבית ושחרית מוסף וגם מנחה כי תענני :

אות היא

כי אשמרה שבת ײ ישמרני אות היא לעולמי עד בינו וביני :

ויאמר אמר רבי אלעזר והמלך יאמר קדיש על ישראל ~

בשם ײ אלהי ישראל :

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועושה ·
ברוך עושה בראשית · ברוך גוזר
ומקיים · ברוך מרחם על הארץ ·
ברוך מרחם על הבריות · ברוך משלם שכר טוב
ליראיו · ברוך ײ חי וקים לנצח · ברוך פודה ומציל.

כקן

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם האל המלך הגדול
הגדול והקדוש אב הרחמן · מהולל בפה עמו משובח
ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו : ובשירי דוד
עבדך נהללך יי׳ אלהינו · בשבחיו · ובזמירותיו · נהודך ·
נגדלך · נשבחך נפארך · נרוממך · ונמליכך · ונקדישך ·
ונעריצך · ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים
משובח ומפואר שמו עדי עד · ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתושבחות :

בשבת **מזמור** שיר ליום השבת **טוב**
להודות ליי׳ ולזמר
לשמך עליון : להגיד
בבקר חסדיך ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור : כי שמחתני יי׳ בפעליך במעשי ידיך
ארנן : מה גדלו מעשיך יי׳ מאד עמקו מחשבותיך :
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרוח
רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי
עד : ואתה מרום לעולם יי׳ כי הנה אויביך יי׳ כי הנה
אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און : ותרם כראים
קרני בלותי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח כארז
בלבנון ישגה : שתולים בבית יי׳ בחצרות
אלהינו יפריחו : עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים
יהיו : להגיד כי ישר יי׳ צורי ולא
עולתה בו :

יי׳ מלך גאות לבש לבש יי׳ עוז התאזר : אף
תכון תבל בל תמוט : נכון כסאך
מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יי׳

נשאו

נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים : מקולות
מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום
ײ : עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש
ײ לאורך ימים :

יהי כבוד ײ לעולם ישמח ײ במעשיו : יהי
שם ײ מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבואו מהולל
שם ײ : רם על כל גוים ײ על השמים כבודו :
ײ שמך לעולם ײ זכרך לדור ודור : ײ בשמים הכין
כסאו ומלכותו בכל משלה : ישמחו השמים ותגל
הארץ ויאמרו בגוים ײ מלך : ײ מלך ײ מלך ײ ימלוך
לעולם ועד : ײ מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו
ײ הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : רבות
מחשבות בלב איש ועצת ײ היא תקום : עצת
ײ לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : כי
הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד : כי בחר ײ
בציון אוה למושב לו : כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגולתו : כי לא יטוש ײ עמו ונחלתו
לא יעזוב : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : ײ
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : אשרי יושבי
ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שככה
לו אשרי העם שײ אלהיו :

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה
שמך לעולם ועד : בכל יום אברכך
ואהללה שמך לעולם ועד : גדול
ײ ומהולל מאד ולגדלתו אין חקר : דור לדור ישבח

מעשיך וגבורותיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי
נפלאותיך אשיחה : ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון
ורחום יי ארך אפים וגדל חסד : טוב יי לכל ורחמיו
על כל מעשיו : יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה :
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני
האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יי
לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח
את ידך ומשביע לכל חי רצון : צדיק יי בכל
דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יי לכל קוראיו ל
לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יי את כל אוהביו
ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יי ידבר פי ויברך
כל בשר שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה הללי נפשי את יי אהללה יי בחיי
אזמרה לאלהי בעודי : אל תבטחו
בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה :
תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו ע
עשתונותיו : אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על
יי אלהיו : עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר
בם השומר אמת לעולם : עושה משפט לעשוקים
נותן לחם לרעבים יי מתיר אסורים : יי פוקח
עורים יי זוקף כפופים : אוהב צדיקים יי שומר
את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות :

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור
הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה
תהלה : בונה ירושלים יי נדחי
ישראל יכנס : הרופא לשבורי
לב ומחבש לעצבותם : מונה מספר לכוכבים
לכלם שמות יקרא : גדול אדונינו ורב כח
לתבונתו אין מספר : מעודד ענוים יי משפיל
רשעים עדי ארץ : ענו ליי בתודה זמרו לאלהינו ב
בכנור : המכסה שמים בעבים המכין לארץ
מטר המצמיח הרים חציר : נותן לבהמה לחמה
לבני ערב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ
ולא בשוקי האיש ירצה : רוצה יי את יראיו את
המיחלים לחסדו : שבחי ירושלים את יי הללי
אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעריך ברך בניך ב
בקרבך : השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך :
השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו :
הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר : משליך קרחו
כפיתים לפני קרתו מי יעמוד : ישלח דברו וימסם
ישב רוחו יזלו מים : מגיד דבריו ליעקב חקיו
ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ו
ומשפטים בל ידעום הללויה :

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו
במרומים : הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש
וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים : יהללו את שם יי כי הוא

צוה

צוה ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא
יעבור : הללו את יי׳ מן הארץ תנינים וכל תהומות :
אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו : ההרים
וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים : החיה וכל בהמה רמש
וצפור כנף : מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי
ארץ : בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים : יהללו
את שם יי׳ כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
קרובו הללויה :

הללויה שירו ליי׳ שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים : ישמח ישראל בעושיו בני
ציון יגילו במלכם : יהללו שמו במחול
בתוף וכנור יזמרו לו : כי רוצה יי׳ בעמו יפאר ענוים
בישועה : יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם :
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה
בגוים תוכחות בלאומים : לאסור מלכיהם בזיקים
ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות בהם משפט כתוב
הדר הוא לכל חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו · הללוהו ברקיע
עזו הללוהו בגבורותיו · הללוהו כרוב
גדלו · הללוהו בתקע שופר · הללוהו
בנבל וכנור · הללוהו בתוף ומחול · הללוהו במינים
ועוגב · הללוהו בצלצלי שמע · הללוהו בצלצלי
תרועה · כל הנשמה תהלל יה הללויה :
כהתיה

ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן · ברוך יי׳ מציון ש
שוכן ירושלים הללויה · ברוך אלהים

אלהי

אלהי ישר׳ עושה נפלאות לבדו · וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל
הארץ אמן ואמן:

ויברך דויד את יי׳ לעיני כל הקהל ויאמר
דויד ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם לך יי׳ הגדולה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד · כי כל בשמים ובארץ לך
יי׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש · והעושר והכבוד
מלפניך ואתה מושל בכל · ובידך לגדל ולחזק לכל·
ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך
ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: אתה
הוא יי׳ לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל
צבאם : הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם·
ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים:

אתה הוא יי׳ האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו א
אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית לתת לו את ארץ הכנעני החתי
האמורי והפריזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו : ותקם
את דבריך כי צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו
במצרים ואת צעקתם שמעת על ים סוף : ותתן
אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם
ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש
לך שם כהיום הזה : והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
רודפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים:

ויושע

ויושע יי׳ ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת
הים ׃ וירא ישראל את היד הגדולה
אשר עשה יי׳ במצרים וייראו העם את יי׳ ויאמינו ביי׳
ובמשה עבדו ׃

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליי׳ ויאמרו לאמר
אשירה ליי׳ כי גאה גאה סוס ורוכבו
רמה בים ׃ עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
וארוממנהו ׃ יי׳ איש מלחמה
יי׳ שמו ׃ מרכבות פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלישיו טובעו בים סוף ׃
תהומות יכסיומו ירדו במצולות כמו אבן ׃
ימינך יי׳ נאדרי בכח ימינך יי׳
תרעץ אויב וברוב גאונך תהרוס קמיך
תשלח חרונך יאכלמו כקש ׃
וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נוזלים קפאו תהומות בלב ים ׃ אמר
אויב ארדוף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי ׃ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת
במים אדירים ׃ מי כמוכה באלים
יי׳ מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות
עושה פלא ׃ נטית ימינך
תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת
נהלת בעזך אל נוה קדשך ׃

שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת יי
אז נבהלו אלופי אדום
אלי מואב יאחזימו רעד
נמוגו כל יושבי כנען : תפול
עליהם אימתה ופחד
בגדול זרועך ידמו כאבן : עד יעבור עמך
יי עד יעבור
עם זו קנית : תביאמו
ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יי
מקדש יי כוננו ידיך :

כי ליי
יי ימלוך לעולם ועד :
המלוכה ומושל בגוים ועלו מושיעים
בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי
המלוכה : והיה יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

כל ברואי מעלה ומטה יעידון יגידון כלם כאחד
יי אחד ושמו אחד :

שלשים ושתים נתיבות שבילך וכל מבין יסודם יספרו את גדלך
והם יכירו כי הכל שלך יי רועי יחיד ומיוחד :
יעידון יגידון

לבבות בחשבם עולם בנוי נמצא כל יש בלתך שנוי
במספר במשקל הכל מנוי כלם נתנו מרועה אחד :
יעידון יגידון

מראש ועד סוף יש לך סימן צפון ומזרח מערב ותימן
שחק ותבל לך עד נאמן מזה אחד ומזה אחד :
יעידון יגידון

הכל ממך נזבד זבוד אתה תעמוד והם יאבדו אבוד
לכן כל יצור לך יתן כבוד למראש ועד סוף הלא אב אחד
יעידון יגידון כלם כאחד יי אחד ושמו אחד :

ובתורתך

ובתורתך כתוב לאמר · שמע ישראל יְיָ אלהינו יְיָ אחד

רשות ליום ראשון

שלום לך דודי הצח והאדמון · שלום לחושת רקת כמו רימון · לקראת אחותך צא נא להושיעה · וצלח כבן ישי ברבת בני עמון · מה לך יפיפיה · התעוררי · אהבה ותצלצלי · קולך כאהרון בפעמון · העת אשר תרצי אהבה אחישנה · ועליך אריד כטל חרמון :

מחרך

יחיד עולם אשר לו כל היצורים · ישיחון כי פעליו מה ישרים · ושחק ואדמה מעבדיו · והמה לו שני עדים כשרים · פדויי מופתיו יתנו קול להרמות · שיר לדור מוציא אסירים · וטל אורות באוצרו אצרו ובו ישיב נשמות לפגרים :

לפגרים ארצו · לפ

אחר

זמיר פצחי נפשי בחג פסחי ומרוחי · יזל כטל לקחי · העת נאמו · יערב לפי מצוף · כיום לשמו · החריב לשון ים סוף · ואת עמו · העביר והאספסוף · ומדיחי טבע ומזניחי · ונפתוחי · הציל וכסלוחי · נחהו צ׳ למקום מכון חפצו · כמאז צ׳ · עירו ואל · ארצו · ובא גואל · יחיש זמן קיצו · שעה שיחי · העת כפי כחי לך טוחי · יודה ואת רוחי :

אחר

שם אלהים אודה בשיחי · אשר בידו נפש כל חי · המכונן
נפש ערוכה · באנוש משכלת חכמה · וממאור נר שכל
ועימה · זהרה לטהר נעימה · בם שמורת ימי וגם ירחי :

ולעלות ליסודה תאוה · ולרודה בכל יום תקוה · ומדי היותם
בקרבי איצום · טל עריף לקחי ותרום · מעשה יוצרי ומשבחי :

דור לדור יחודו יעידון : מעשיו כי יבליון ויאבדון · והוא
לבדו נשאר וידון · על מתים בסתר יזידון · ומזבול תשקיף
על ארחי :

הט לעבדך בן אמתך · הן בעמדו נגד עדתך · יום בעד
חבל נחלתך · אעטוף לך בבני בריתך · אספרה שמך לאחי :

נשמת
כל חי תברך את שמך יי׳ אלהינו ורוח
כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו.
תמיד · מן העולם ועד העולם אתה
אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע · פודה ומציל
מפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה :
אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל
תולדות · המהולל בכל התושבחות המנהג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים · ויי׳ ער לא ינום ולא יישן ·
המעורר ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא
חולים פוקח עורים וזוקף כפופים ולך לבדך אנחנו
מודים :

נשמת
ילד ענה · ומפיל תחנה · תיחדך
קום צקנא · והיית נא
כטל לישרא׳ יפרח כשושנת :

ב׳

נ״ש הולך עֲרִירִי · בְּלֵב מְרִירִי · תִּהְדָּרֵךְ
הֱיוֹת יְתוֹךְ דְּבִירִי · שָׁרְשִׁי פָּתוּחַ אֱלֵי מַיִם
וְטַל יָלִין בִּקְצִירִי :

נ״ש וְרוּחַ אֶבְיוֹן · רְפֵה לֵב וְרַעְיוֹן · תּוּעֲדָה
לוֹ טַל פִּדְיוֹן · הוֹרֵד בְּצִיּוֹן · כְּטַל חֶרְמוֹן
שֶׁיּוֹרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן :

נ״ש סַנְסַן סְגָנַי · וְנֵצֶר סְדָנַי · תִּסַלְסְלֵךְ
בְּרֹן הֲמוֹנַי · וְהָיוּ לְעֵינַי · בְּקֶרֶב עַמִּים
רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְיָ :

נ״ש פְּלִיט נִדְמֶה · וְעִירוֹ כַאֲדָמָה · תְּפָאֲרֵךְ
דְּבִירוֹ כְּקַדְמָה · תְּכוֹנֵן בְּעָצְמָהּ · וְנַחְנוּ
עָלָיו כַּאֲשֶׁר יִפּוֹל הַטַּל עַל הָאֲדָמָה

לשבת

נ״ש יְרֵאֶיךָ יוֹדְעֶיךָ וּתְמִים דֵּעַ · תְּיַחֲדֵךְ
יוֹם תְּחִלַּת מַרְגּוֹעַ · וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי :

נ״ש צְבָאוֹת נוֹחֲלֵי אֵשׁ לֶהָבֶת · תְּצַדְּקֵךְ
יוֹם מְנוּחָה מִכָּל מְלָאכָה נִשְׁבָּת · עַל
כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת : ע״כ

נִשְׁמַת נִיב בֵּין חֲדוּלָיו · וְקוֹצִים מְכַלָּיו · תְּנַצְּחֵךְ
יָגִיל לְטַלְלָיו וְיַעֲנֶה לְמִילָיו · וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא
שִׁירָה כַּיָּם וּמְצוּלָה · וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו :

ואלו פִּינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו · וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי
רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ
פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת : הַהֵן

אנו מספיקין להודות לך יי׳ אלהינו ולברך על אחת
מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות
נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו : מלפנים
ממצרים גאלתנו יי׳ אלהינו ומבית עבדים פדיתנו
ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו · עד הנה
עזרונו רחמיך יי׳ אלהינו ולא עזבונו חסדיך · אנא אל
תטשנו יי׳ אלהינו ואל תשכחנו לנצח על כן איברים ש
שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר
שמת בפינו : הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו
וירוממו ויעריצו וימליכו את שמך מלכנו · כי כל פה
לך יודה וכל לשון לך תשבח וכל עין לך תצפה וכל
ברך לך תכרע וכל קומה לפניך לך לבד תשתחוה :
וכל הלבבות ייראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך
יי׳ אלהינו כדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי׳ מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו · מי ידמה
לך מי ישוה לך ומי יערוך לך האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון קונה ברחמיו שמים וארץ :

נהללך ונשבחך ונברכך את שם קדשך
כאמור לדוד ברכי נפשי את יי׳
וכל קרבי את שם קדשו : האל
בתעצומות עוזך הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח
עדי עד והנורא בחילי נוראותיך :
המלך היושב על כסא רם ונשא שוכן עד
מרום וקדוש שמו : שועת עניים
אתה תשמע וזעקת הדל תאזין

תקשיב ותושיע : וכתוב רננו צדיקים ביי׳ לישרים
נאוה תהלה :

בפי י שרים תת ר ומם
ובדברי צ דיקים תת ב רך
ובלשון ח סידים תת ק דש
ובקרב ק דושים תת ה לל

במקהלות ורבבות עמך בית ישר׳ ברנה
יתפאר שמך מלכנו · בכל דור
ודור שכן חובת כל היצורים
לפניך יי׳ א׳להינו ואלהי אבותינו · להודות להלל ל
לשבח לפאר לרומם להדר ולברך · לעלה ולקלס
על כל דברי שירות ותושבחות דוד בן ישי עבדך
משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו הא׳ המלך
הגדול והקדוש בשמים ובארץ · כי לך
נאה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד · שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח
גבורה גדולה תהלה ותפארת · קדושה ומלכות ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש · כי מעולם ועד עולם
אתה אל · ברוך אתה יי׳ מלך גדול ומהולל בתושבחות
אל ההודאות אדון הנפלאות · בורא הנשמות · רבון
כל המעשים · הבוחר בשירי זמרה מלך יחיד
חי העולמים אמן :

לקדיש

נצור לבי · דת ומחשבי · ומשגבי · הוא רצה ניבי :
ישועתך אשאל · לעם אמלל · כבוד ביתך ויתגדל ·
ואמרתך תזל · כמו הטל וכרביבי · יזל עלי עצבי ·
באשנבי · תציץ משוש לבי :

אחר

ימים אף לילות אני אהמה אל אורך צבי · כי אבכה
לקשה עני עלי · יגיל אויבי · מתי אשוב שובני רום
אל ארץ צבי :
שימה דמעתי · בנוד חסדך זאת ועוד · הבא טל ישע
שקוד · ולשלום עמי פקוד · הוד לעד יעמוד · גדול
יי ומהולל מאד :

אחר

יה בצבאות · נקרא אות · מתי תצביא חייליך · אל
בית ששוני · וצמאוני · מתי תרוה באגליך · ומתי למתי
ולאבותי · מרום תעורר במילך · גם רננו שוכני ע
עפר · כי טל אורות טליך · קומי אחותי · רעייתי · הגיע
עת הזמיר · וקוצים לצנים · אני אחליף · קול שיר
ונהי בשיר אמיר · ומרבץ צאן · בעת רצון · יהיה
השיר והזמיר · ואת שונאיך · ואויביך · אתן כרומן
וכעמיר · הנני לך דודי · הנני · אותך על נפשי אמירי ·
ואז תתאזר · ותתהדר · ואז ידע גדלך :

אחר

האל אפי שנאן נדגל : יתגדל ויתקדש יי המעמיד
תבל במעגל · אל בינות לגלגלי :

ויאמר קדיש קטן

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא
חשך עושה שלום ובורא את הכל · הכל
יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש
כיי · הכל ירוממוך סלה יוצר הכל · האל הפותח בכל
יום דלתות שערי מזרח · ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה
ממקומה ולבנה ממכון שבתה · ומאיר לעולם כלו
וליושביו שברא במדת רחמים · המאיר לארץ
ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית · מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה
עשית מלאה הארץ קנייניך · המלך המרומם לבדו מאז
המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם · אלהי
עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עוזנו צור
משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו : אין ערוך לך
ואין זולתך אפס בלתך ואין דומה לך · אין ערוך אלך
יי אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי העולם
הבא · אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה
לך מושיענו לתחיית המתים

אל אדון על כל המעשים · ברוך הוא ומבורך
בפי הנשמה : גדלו וטובו מלא
עולם דעת ותבונה סובבים אותו :
המתגאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על
המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים
מלא כבודו : טובים מאורות שברא אלהינו יצרם

בְּדֵעָה בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נוֹגַהּ נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם שָׂשִׂים בְּבוֹאָם עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם : פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה : שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם · תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ :

לשבת

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ : תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת : זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו שֶׁבַח וִיקָר וּגְדֻלָּה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ :

עד כאן

שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת : תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶלָה : תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים : יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד קוֹל בְּדִבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם · כֻּלָּם אֲהוּבִים

כלם

כלם ברורים כלם גבורים כלם קדושים · וכלם
עושים באימה וביראה רצון קונהם · וכלם פותחים
את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה · ומברכים
ומשבחין ומפארין ומעריצין ומקדישין וממליכין את
שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא ·
וכלם מקבלין עליהם עול מלכות שמים זה מזה
ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרם
בנחת רוח · בשפה ברורה ובנעימה קדושה
כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה קדוש
קדוש קדוש יי׳ צבאות מלא כל הארץ
כבודו :

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול
מתנשאים לעומתם משבחים
ואומרים ברוך כבוד יי׳ ממקומו :

לאל ברוך נעימות יאמרו יתנו למלך אל חי וקים
זמירות יאמרו ותושבחות ישמיעו כי הוא
לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה
חדשות בעל מלחמות זורע צדקות · מצמיח
ישועות · בורא רפואות · נורא תהלות · אדון
הנפלאות · המחדש טובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית · כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם
חסדו · והתקין מאורות לשמח עולם · ברוך אתה
יי׳ יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יי׳ אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו · אבינו מלכנו
בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו
חקי חיים כן תחננו ותרחמנו · אבינו אב הרחמן

המרחם רחם נא עלינו · ותן בלבנו בינה להבין
להשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות
ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר
עינינו במצותיך ודבק לבנו בתורתך ויחד לבבנו
לאהבה וליראה את שמך ולא נבוש לעולם
ועד כי שם קדשך באמת נקרא עלינו · ובעבור
שמך הא׳ הגדול הגבור והנורא · מהרה באהבה
תרום קרננו ותושיענו מהרה למען שמך · בך
בטחנו א׳ ולא נבוש ובשמך הגדול חסינו · לא נכלם
ולא נכשל עד עולמי עד כי אבינו מלכנו אלהינו אתה:
ורחמיך וחסדיך הרבים א׳ יעזבונו נצח סלה ועד:
מהר והבא עלינו ברכה ושלום · ומארבע כנפות
כל הארץ תוליכנו מהרה קוממיות לארצנו · כי אל
פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון:
וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול סלה באמת להודות
לך · וליחד ולאהבה את שמך · ברוך אתה יי׳
הבוחר בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד: ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי׳ אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום על
לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות
על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
על מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי

אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי׳ אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשיכם ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירושך
ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי׳ בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ו
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי׳ נותן
לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם · וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות
בין עיניכם · ולמדתם אותם את בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי׳ לאבותיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי׳ אל משה לאמר · דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצית
על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו
על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות: ועשיתם אותם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זונים אחריהם · למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדושים לאלהיכם אני יי׳ אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יי׳ אלהיכם אמת:

יי׳ אלהיכם אמת

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב
וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר
הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קיים ושמו
קיים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד
קיימת ׳ ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד לעולם ולעולמי עולמים מושך חסד ליודעיו
וצדקתו לישרי לב ׳ על אבותינו ועלינו על בנינו
ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך :
על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת
ובאמונה חוק ולא יעבור ׳ אמת שאתה הוא יי׳ אלהינו
מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו צורנו צור
ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך אין אלהים
עוד זולתך סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
להם ולבניהם אחריהם בכל דור
ודור ברום עולם מושבך ומשפטיך
וצדקתך עד אפסי ארץ ׳ אמת אשרי איש שישמע
למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו ׳ אמת
אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם
לאבות ובנים ׳ אמת אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע ׳
אמת ממצרים גאלתנו יי׳ אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו ׳ כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת
וים סוף להם בקעת וזדים טבעת ויבשה עשית

וידידים עברו ים ויכסו מים צריהם אחד מהם לא
נותר · על זאת שבחו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ענו ואמרו יי
ימלוך לעולם ועד · ונאמר גואלנו יי צבאות שמו
קדוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל:

יי שפתי תפתח ופי יגיד
תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא
גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר
ומושיע ומגן · ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב
להושיע מוריד הטל · משיב הרוח ומוריד
הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר · מי
כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה · ונאמן אתה להחיות
מתים · בא״י מחיה המתים:

נקדשך ונעריצך מלכנו בסוד שכל שיח שרפי
קדש · המקדישים את שמך בקדש
וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר · קדוש · קדוש · קדוש · יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו : אז בקול רעש גדול אדיר

וחזק משמיעים קול מתנשאים לעומתם שרפים ·
לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו :
ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו בהדרך כי
מחכים אנחנו לך · מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו
לעולם ועד : תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים
עירך : לדור ודור ולנצח נצחים : ועינינו תראינה
במלכותך : כדבר האמור בשירי עוזך על ידי דוד
משיח צדקך : ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור
ודור הללויה :

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום
וקדוש · ב"א יי האל הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קראת · ותתן לנו
יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה) מועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות
הזה זמן חרותנו · חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו ·
באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו
וזכרון אבותינו וזכרון משיחנו משיח בן דוד
עבדך · וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד לחיים ולרחמים
ולרצון · ביום חג המצות המצי הזה · חג השבועות הזה
זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה · והושיענו

בו לחיים טובים · בדבר ישועה ורחמים · חוס וחננו
וחננו וחמול ורחם עלינו · ומלטנו מכל צרה ויגון ו
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון
ורחום אתה :

והשיאנו יי׳ אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום כאשר רצית ואמרת
לברכנו כן תברכנו סלה · וקדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך ושמחנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונה והנחילנו
יי׳ אלהינו (באהבה וברצון) בשמחה ובששון (שבתות) ו מועדי
קדשך · וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך · בא״י
מקדש (השבת) וישראל והזמנים :

רצה יי׳ אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון מהרה
ויעבדוך בניך בירושלים · ואתה ברחמים
תחפוץ בנו ותרצנו · ותחזינה עינינו בשובך
לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז · בא״י המחזיר
שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד · צורנו צור חיינו מגן ישענו ·
אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר ת
תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך · על נסיך נפלאותיך וטובותיך שבכל יום עמנו עת
ערב ובקר וצהרים · הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
כי לא תמנו חסדיך כי מעולם קוינו לך · על כלם
יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד ·
וכל החיים יודוך סלה · ויהללו ויברכו לשמך הגדול
סלה באמת · כי טוב הא׳ ישועתנו ועזרתנו סלה האל

שחרית

הטוב · ברוך אתה יי׳ הטוב שמך ולך נאה
להודות :

והחזן יאמר כאן ברכת כהנים

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם ועד
כי אתה הוא מלך אדון כל השלום
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל ·
בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך · ברוך אתה יי׳
המברך את עמו ישראל
בשלום אמן

אלהי נצור לשוני מרע · ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה
פתח לבי בתורתיך ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי · וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם · עשה למען שמך · עשה למען
קדושתך · עשה למען תורתך · הושיעה ימינך ועננו ·
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי :
עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל אמן :

אופן

ילכו נכבשים · עם בני חפשים · וישבעו אביונים · וירוו
נחשלים · מטללי מרום · ישנים גם חדשים ·
ויפרו אילנות · עושה פרי שלישים · יברכו קדושים ·
קדושתך משלשים

אחר

קדמון

[illegible]

קדמון כל יצר · והכל סובל · חרמון לך ירון · ועפרות תבל · אמיץ דת שעשועים תבל · ותזל כטל · שפת עדת עוז לבשה · לשלש לאל קדושה · עם צבאות ה׳ום · קול שאון מעיר קול מהיכל: היכל

אחר

ײ נערץ גלגלו · וקדושיו בידו · שם אותות · שמו על דגלו · ברוך שם כבודו:

מאורה

יהמו שושנים · צור בתוך קמשונים · טליך טל אורות · רד ללקט אורות · העלי זאת תחשה · יה אביר ישרא׳ · ויד ארונים קשה · גברה והוצ׳ · ואני ניב מנשה · אם לשור אם לגוצ׳ · את בני האמונים · שיר כבוכבי מעונים · גם למזל מזרות שבעת הנרות

אחרת

בחג פסחי · אפצח נעים שיחי · לצור גוחי · יזל כטל לקחי · ימין עזרי · אוסף לעם שוצ׳ · היה צורי כטל לישרא׳ · כבוד עירי · תשיב ובא גוצ׳ ונדחי · קבץ ממזרח ובמשיחי · ילך לאור זרחי

אחרת

יחלו פני ײ חסידיו · וישאו חסדיו · וטל מלקוש רצונו ויחלו · וכל איש ראות אורו בעינם · יחפשו לבבם · וראו אור כבודו ויחלו:

אהבה

שמש צהרים · רגלים בעצם היום הזה לבית
יהודה ואפרים · יצאו כל צבאות יי׳ מארץ
מצרים :

ליל שמורים הוא המון בצאתם· חקות זה הלילה ש
שמורה בכל משמרותם · קבלו עליהם עולמים
ועל כל תולדותם · שמורים לכל בני ישר׳
לדורותם :

תביט בענינו אלהי עולם · תקשיב היום שיח עמך
ופלולם · תביאם ששים לגבולם · מקטנם ועד
גדולם · כי עזרת אבותינו אתה הוא מעולם :

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך

יקר יה בשירי אחוה · ובמטר תהלותי נפשו רת
ארוה · ועל לבות שומעי אצוה · לקחי תזל
כטל · צור אשר יצר בראשית כחפצו · אדמה
וחוג שחק עליה הריצו · ויצו כל פרי לצאת ארצו ·
אף שמיו יערפו טל :

חיות ועופות ודגי מצוליו · ברא ובששי כלה פעליו ·
ובשביעי מנוחה ונחנו עליו · כאשר יפול הטל · קדש ה
אדם בהם למשלה · והושיב לבדו רעיה כלולה ·
הניחם בגן עדן כל טוב נמלא · ממגד —
שמים מטל :

בחוץ עמד כי פרע מעשיו · ובנין איש איש הקריב
לעושיו · זה מפריו וזה מגז כבשיו · ויזר על הגזה

ויתן

ויִמן טל :

רבו הדורות למיניהם · ובלתי נח ובניו נמחו בהמס כפיהם · ומטר סוחף ירד עליהם · על כן כלאו שמים
מטל

ישר דרך ממזרח זרח אזרח · ובדת ארץ רענן כאזרח · בבואו כל היקום פרח · ועל כל הארץ יהיה
טל :

הודיעו אלהים לך ממעוריך · ומאד מאד ארבה שכרך · יען הכרתני מנעוריך · מרחם משחר לך
טל :

ויולד יצחק לזקנתו · והוא הוליד איש תם ואדם שטנותו · ובירך יעקב וכה אמר בברכתו · ויתן לך
האלהים מטל :

דרכו כוכבים שבטי המוני · ויוסף נשבה ואמר לראש מוני · עבור דגן כי חי יי · אם יהיה השנים האלה
טל :

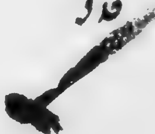
הפרה ומסוהר סר · ואל חי הביאו לקצין ושר · ולחסות בצלו בית אביו בושר · שרשי פתוח אלי
מים וטל :

בלחם כלכלם ונהלם · ואחר אשר פרו ורבו לגבולם · יוסף ואחיו שכבו כלם · ותעל שכבת
הטל :

רעצם מלך חדש והיו רחויים · וכל עוד יענם יחנם אלהים חיים · והיה שארית יעקב בגוים · בקרב עמים
רבים כטל :

נאור אמר בבוא קץ גאולתי · כלת נעורים קרבה ישועתי · פתחי לי אחותי רעייתי · שראשי נמלא

טל

טל:

תכין הזהיר ישח יצור לצור גואל · שלח עמי כה אמר האל ·
ואם לא אגפך בדם ובדבר ולישראל · אהיה כטל

נאם מי יי׳ ועניהו עניו · הוא אל חי ואין אחר מלפניו ·
ובלתו הפיץ אור עניניו · או מי הוליד אגלי טל

אל זה לא בא בסוד החקר · ואתה והעם בדברי שקר ·
בגללך יעריב למלאכתו ובבקר · וברדת הטל:

לחצם היצר אל חי וחיי צער חיו · כי עשר מכות עליהם אתיו ·
ובים באשמורת הבקר היו · כענן בקר וכטל:

חזקה עליהם יד עמי וגבורה · ובצאתם גאולים עוררו ·
שירה · ויהי לישראל שמחה ואורה · כחום צח עלי אור
כעב טל:

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך
ואין דומה לך

להלל

ישלח תשלח אל עם גולה יורד פלא · תוך כלא במקום
קרביו לך יעלה · שיר מזמר · הלל הגדול לגמור

אחר

רחום בך אתגברה מתי בקריה חוברה · אחוג
וייכסך

וִיכַסֵּךְ אֶעֱבוֹרָה · מָתַי בְּהַר הַמּוֹר אֶגְמוֹר · הַהַלֵּל וְשִׁיר מִזְמוֹר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִגְמוֹר אֶת הַהַלֵּל :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהוּלָּל שֵׁם יְיָ : רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת : הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים אֶבְיוֹן : לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ :

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לוֹעֵז : הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו : הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר : הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן : מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר : הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן : מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב : הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם :

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ : לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם : וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה : עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף

וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים
להם ולא יאזינו אף להם ולא יריחון : ידיהם ולא
ימישון רגליהם ולא יהלכו ולא יהגו בגרונם :
כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם : ישראל
בטח ביי׳ עזרם ומגינם הוא : בית אהרן בטחו ביי׳
עזרם ומגינם הוא : יראי יי׳ בטחו ביי׳ עזרם
ומגינם הוא :

יי׳ זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך
את בית אהרן : יברך יראי יי׳
הקטנים עם הגדולים : יוסף יי׳
עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ליי׳ עושה
שמים וארץ : השמים שמים ליי׳ והארץ נתן
לבני אדם : לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
דומה : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה :

אהבתי כי ישמע את קולי תחנוני : כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא : אפפוני חבלי
מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון
אמצא : ובשם יי׳ אקרא : אנא יי׳ מלטה נפשי חנון
יי׳ וצדיק ואלהינו מרחם : שומר פתאים יי׳ דלותי
ולי יהושיע : שובי נפשי למנוחיכי כי יי׳ גמל
עליכי : כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי : אתהלך לפני יי׳ בארצות החיים :
האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי
בחפזי כל האדם כוזב

מה אשיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּא יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי ירושלים הללויה

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יאמר נא ישראל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחַב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃

פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה : זה השער
ליי׳ צדיקים יבואו בו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה :
אודך אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : אבן מאת
יי׳ היתה זאת היא נפלאות בעינינו. מאת זה היום עשה
יי׳ נגילה ונשמחה בו : זה היום
אנא יי׳ הושיעה נא ב׳ פעמים אנא יי׳ הצליחה נא ב״פ

ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳ : אל יי׳
ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות
המזבח : אלי אתה ואודך אלהי ארוממך :
הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו : ב״פ יהללוך יי׳ כל
מעשיך וחסידיך יברכוכה וצדיקים עושי רצונך ו
ועמך בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו ויקדישו
ויפארו ויעריצו וימליכו את שם קדשך הוד והדר
יתנו לזכר מלכותך כי לך טוב להודות ולשמך נעים
לזמר בכל יום תמיד כי מעולם ועד עולם אתה אל
ברוך אתה יי׳ מלך גדול ומהולל בתושבחות אמן
ויאמר קדיש תתקבל

מזמור קלה

הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאלהי האלהים כל״ח
הודו לאדוני האדונים כל״ח
לעושה השמים בתבונה כל״ח
לעושה נפלאות גדולות לבדו כל״ח
לרוקע הארץ על המים כל״ח

לעושה

לעושה אורים גדולים כלח
את השמש לממשלת ביום כלח
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כלח
למכה מצרים בבכוריהם כלח
ויוצא ישרל מתוכם כלח
ביד חזקה ובזרוע נטויה כלח
לגוזר ים סוף לגזרים כלח
והעביר ישרל בתוכו כלח
ונער פרעה וחילו בים סוף כלח
למוליך עמו במדבר כלח
למכה מלכים גדולים כלח
ויהרוג מלכים אדירים כלח
לסיחון מלך האמורי כלח
ולעוג מלך הבשן כלח
ונתן ארצם לנחלה כלח
נחלה לישרל עבדו כלח
שבשפלנו זכר לנו כלח
ויפרקנו מצרינו כלח
נותן לחם לכל בשר כלח
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

להוצאת התורה

יבושר עם אביון ישועה גם פדיון שחיחים רוה טל
השוכנים בציון קווך תהיה מטללך לעליון כטל
חרמון שיורד על הררי ציון :

אחר

אחר

העת אשר תרצה אהבה אחישנה · בעתה ועליך אחד
כטל חרמון :

פסוקים

כטל חרמון שיורד על הררי ציון · כי שם צוה יי׳ את
הברכה חיים עד העולם : עמך נדבות ביום חילך
מהררי קדש מרחם · משחר לך טל ילדותך : בדעתו
תהומות נבקעו · ושחקים ירעפו טל : אהיה כטל
לישר׳ יפרח כשושנה · ויך שרשיו כלבנון : שרשי
א׳ מים · וטל ילין בקצירי : כי לך יי׳ הוחלתי · אתה
תענה יי׳ אלהי :

לשבת מזמור שיר ליום השבת · טוב להודות ליי׳ ·
ולזמר לשמך עליון : כי היית מחסה לי ·
מגדל עוז מפני אויב : פדה בשלום נפשי מקרב לי ·
כי ברבים היו עמדי : כי שמרתי דרכי יי׳ · ולא
רשעתי מאלהי :
ועתה וכו׳

הפרשה

ויקרא משה לכל זקני ישר׳ ויאמר א׳יהם משכו
וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו
הפסח : ולקחתם אגודת אזוב וטבלתם

בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות
מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
עד בקר : ועבר יי׳ לנגוף את מצרים וראה את
הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יי׳ על
הפתח ולא יתן המשחית לבוא אל בתיכם לנגוף :
ושמרתם את הדבר הזה לחוק לך ולבניך עד עולם :
והיה כי תבואו אל הארץ אשר יתן יי׳ לכם כאשר דבר
ושמרתם את העבודה הזאת : והיה כי יאמרו אליכם
בניכם מה העבודה הזאת לכם : ואמרתם זבח פסח
הוא ליי׳ אשר פסח על בתי בני ישר׳ במצרים בנגפו
את מצרים ואת בתינו הציל ויקוד העם וישתחוו :
וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יי׳ את משה ואהרן
כן עשו : ויהי בחצי הלילה ויי׳ הכה כל בכור בארץ
מצרים מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השבי
אשר בבית הבור וכל בכור בהמה : ויקם פרעה
לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת : ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישר׳ ולכו עבדו את יי׳ כדברכם : גם צאניכם גם
בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אותי :
ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים : וישא העם את בצקו טרם יחמץ
משארותם צרורות בשמלותם על שכמם : ובני ישר׳
עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב
ושמלות : ויי׳ נתן את חן העם בעיני מצרים וישאילום
וינצלו את מצרים : ויסעו בני ישר׳ מרעמסס סכותה

כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף : וגם ערב
רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד : ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי
לא חמץ כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדה לא עשו להם : ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה : ויהי
מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום
היום הזה יצאו כל צבאות יי׳ מארץ מצרים : ליל שמורים
הוא ליי׳ להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליי׳
שמורים לכל בני ישראל לדורותם : ויאמר יי׳ אל
משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו :
וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אותו אז יאכל בו :
תושב ושכיר לא יאכל בו : בבית אחד יאכל לא
תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו
בו : כל עדת בני ישראל יעשו אותו : וכי יגור
אתך גר ועשה פסח ליי׳ המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשותו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו :
תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם : ויעשו כל
בני ישראל כאשר צוה יי׳ את משה ואת אהרן כן עשו :
ויהי בעצם היום הזה הוציא יי׳ את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאותם

מפטיר

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
פסח ליי׳ ובחמשה עשר יום לחדש

הזה

הזה חג שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מ
מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : ו
והקרבתם אשה עולה ליי׳ פרים בני בקר שנים
ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם:
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
ושני עשרונים לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה
לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת
אחד לכפר עליכם : מלבד עולת הבקר אשר לעולת
התמיד תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבעת י
ימים לחם אשה ריח ניחוח ליי׳ על עולת התמיד
יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו :

ההפטרה

יום הראשון של פסח

בעת ההיא אמר יי׳ אל יהושע עשה לך חרבות צורים
ושוב מול את בני ישראל שנית :

בעדנא ההיא אמר יי׳ את יהושע עביד לך אזמלזון
חריפין ותוב גזר ית בני ישראל תניינות

ויעש לו יהושע חרבות צורים וימל את בני ישראל אל גבעת
הערלות :

ועבד ליה יהושע אזמלזון חריפין וגזר ית בני ישראל לגבעתא
דקרו לה גבעת הגדלתא :

וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היוצא ממצרים הזכרים
כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתכם ממצרים :

ודין פתגמא דגזר יהושע כל עמא דנפקו ממצרים
דוכריא כל גברא מגיחי קרבא מיתו במדברא
באורחא במפקהון ממצרים

כי מולים היו כל העם הילודים במדבר בדרך בצאתם
ממצרים לא מלו

ארי גזירין הוו כל עמא דנפקו כל עמא דאתילידו במדברא
באורחא במפקהון ממצרים לא גזרו :

כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תום כל
הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יי' אשר נשבע יי' לאבותם לתת לנו ארץ
זבת חלב ודבש :

ארי ארבעין שנין הליכו בני ישראל במדברא עד דסף
כל עמא גיברי מגיחי קרבא דנפקו ממצרים דלא קבילו
למימרא דיי' דקיים יי' להון בדיל דלא לאחזיותהון ית
ארעא דקיים יי' לאבהתהון למיתן לנא ארעא
חלב ודבש :

ואת בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלים היו כי
לא מלו אותם בדרך :

וית בניהון דקמו בתריהון יתהון גזר יהושע ארי ערלים
הוו לא גזרו יתהון באורחא :

ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד
חיותם

והוה כד אשלימו כל עמא למגזר ויתיבו באתריהון
במשריתא עד דאיתסיאו

ויאמר יי' אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים ס

מעליכם

מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה :
ואמר יי ליהושע יומא דין אעדיתי ית חסודי מצרים
מנכון וקרא שמא דאתרא ההוא גלגלא עד יומא
הדין :

ויחנו בני ישרא' בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר
יום לחדש בערב בערבות יריחו :
ושרו בני ישרא' בגלגלא ועבדו ית פסחא בארבעא עשר
יומא לירחא ברמשא במישרי דיריחו :

ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח וקלוי בעצם
היום הזה :
ואכלו מעבורא דארעא מבתר יומא דפסחא פטיר
וקלי בכרא יומא דין :

וישבות המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה
עוד לבני ישרא' מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען
בשנה ההיא :
ופסק מנא ביומא דבתרוהי במכליהון מעבורא דארעא
ולא היה עוד לבני ישרא' מנא ואכלו מעללת ארעא
דכנען בשתא ההיא :

ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עומד
לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו
הלנו אתה אם לצרינו :
והוה כד הוה יהושע ביריחו וזקף עינוהי וחזא והא ג
גברא קאים לקבליה וחרביה שליפא בידיה ואזל יהושע
לותיה ואמר ליה הלמסעדנא איתיתא אם
לבעלי דבבנא

ויאמר

תפלה

וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי שַׂר צְבָא יי עַתָּה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי מְדַבֵּר אֶל עַבְדּוֹ:

וַאֲמַר לָא אֲרֵי מַלְאַךְ שְׁלִיחַ מִן קֳדָם יי כְּעַן אֲתֵיתִי וּנְפַל יְהוֹשֻׁעַ לְאַנְפּוֹהִי עַל אַרְעָא וּסְגִיד וַאֲמַר לֵיהּ מָה רִבּוֹנִי מְמַלֵּיל עִם עַבְדֵּיהּ:

וַיֹּאמֶר שַׂר צְבָא יי אֶל יְהוֹשֻׁעַ שַׁל נַעַלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן:

וַאֲמַר מַלְאָךְ דִּשְׁלִיחַ מִן קֳדָם יי לִיהוֹשֻׁעַ שְׁרֵי סֵינָךְ מֵעַל רַגְלָךְ אֲרֵי אַתְרָא דְּאַתְּ קָאִים עֲלוֹהִי קַדִּישָׁא הוּא וַעֲבַד יְהוֹשֻׁעַ כֵּן:

וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא:

וִירִיחוֹ הֲוָת אֲחִידָא בְּדַשִּׁין דְּפַרְזְלָא וּמִתַּקְּפָא בְּעַבְּרִין דִּנְחָשָׁא מִן קֳדָם יי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵית דְּנָפֵיק מִינָּא וְלֵית דְּעָלֵיל לְגַוַּהּ לֵית דְּנָפֵיק מִינָּא לְאַגָּחָא קְרָבָא וְלֵית דְּעָלֵיל לְגַוַּהּ לְמִשְׁאַל בִּשְׁלָמָא:

וַיְהִי יי אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ:

וַהֲוָה יי מֵימְרָא בְּסַעְדֵּיהּ דִּיהוֹשֻׁעַ וַהֲוָה מֵימְרֵיהּ סַגִּיא וְרַבִּי בְּכָל אַרְעָא:

וַיְהִי יי אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ:

ויאמר חצי [illegible] מזמור לדוד הבו ליי ואומרים [illegible]
[illegible] וקדיש קטר:

תפלה

36

שתהי

תפלת מוסף

יי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ׃ ברוך אתה יי׳ מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר ׃ מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ׃ ונאמן אתה להחיות מתים ׃ ברוך אתה יי׳ מחיה המתים

קדוש

כתר יתנו לך יי׳ אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם קדושה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך ׃ וקרא זה אל זה ואמר ׃ קדוש ׃ קדוש ׃ קדוש ׃ יי׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו ׃ כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים באימה וביראה איה מקום כבודו להעריצו ׃ לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי׳ ממקומו ׃ ממקומו יביט ברחמיו לעמו המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה אומרים שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד ׃ אחד הוא

אלהינו

ﭏהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו ויושיענו
ויגאלנו ברחמיו שנית וישענו בארץ זבת חלב ודבש
וישמיענו לעיני כל חי · הן גאלתי אתכם אחרית
כראשית כי אתם עמי ואני אלהיכם · להיות לכם
לﭏהים אני יי׳ ﭏהיכם · ﭏהים צ׳ עליון השוכן ברום
חביון צפה והבט לעם דל ואביון · וקומם גיא חזיון
והשב שכינתך ומלכותך לציון · ימלוך יי׳ לעולם
ﭏהיך ציון לדור ודור הללויה :

לדור ודור המליכו לﭏ כי הוא לבדו מרום
וקדוש ברוך אתה יי׳ הﭏ הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו
קראת · ותתן לנו יי׳ ﭏהינו באהבה מועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות
הזה · זמן חרותינו (חג השבועות הזה זמן מתן
תורתנו ·) זכר ליציאת מצרים :

ﭏהינו וﭏהי אבותינו מפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו · ואין
אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחות
לפניך בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך · יהי
רצון מלפניך יי׳ ﭏהינו וﭏהי אבותינו מלך רחמן
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך השמם ברחמיך
הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו · אבינו מלכנו

אלהינו

גלה כבוד מלכותך עלינו במהרה והופע והנשא עלינו
לעיני כל חי · וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו
כנס מירכתי ארץ · והביאנו יי׳ אלהינו לציון עירך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם · ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן
ומוספין כהלכתן · את מוספי את יום (השבת הזה ואת יום)
חג המצות הזה ׳חג השבועות הזה · נעשה ונקריב לפניך
באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך
מפי כבודך כאמור :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון
רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בנה
ביתך כבתחילה וכונן מקדשך על מכונו והראנו
בבניינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתם ·
ולוים לשירם ולזמרם · והשב ישראל לנויהם · ושם
נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלוש פעמי רגלינו · כ
ככתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג
השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי׳ ריקם ·
איש כמתנת ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך :

והשיאנו יי׳ אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום כאשר רצית ואמרת לברכנו·
כן תברכנו סלה · וקדשתנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונה · והנחילנו
יי׳ אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך וישמחו

בך כל ישראל מקדשי שמך ׳ בא״י מקדש (השבת
ו ישרא׳ והזמנים :

רצה יי׳ אלהינו בעמך ישרא׳ ושכון בציון מהרה ׳
ויעבדוך בניך בירושלים ואתה ברחמים
תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך
לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז ׳ ברוך
המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד ׳ צורנו צור חיינו
מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה
לך ונספר תהלתך ׳ על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ׳ על נסיך נפלאותיך וטובותיך
שבכל יום עמנו עת ערב ובקר וצהרים ׳ הטוב כי לא
כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך ׳ על כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד ׳ וכל החיים יודוך סלה ׳
ויהללו ויברכו לשמך הגדול סלה באמת כי טוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה הא׳ הטוב ׳ ברוך אתה יי׳ הטוב
שמך ולך נאה להודות

החזן יאמר כאן ברכת כהנים

שלום רב על ישרא׳ עמך תשים לעולם ועד ׳
כי אתה הוא א׳ מלך אדון כל השלום ׳
וטוב בעיניך לברך את עמך ישרא׳ בכל
יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך ׳ בא״י המברך את
עמו ישרא׳ בשלום אמן :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ׳
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה

פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי ·
וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל
מחשבותם · עשה למען שמך · עשה למען תורתך ·
עשה למען קדושתך · יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי · עושה שלום במרומיו הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ·
ועל כל ישראל
אמן

מגן לטל

אמון מנעוריו ייי שם לבו · אמרותיו כטל יזל על עשבו ·
בטללי רצונו תתברך בקרבו · מגן הוא לכל החוסים בו ·
אאמיר יי עליון שרשיו כמפן · ברכות תושיה למשכילים צופן ·
בטללי רחמים עליהם יפן · יחיו דגן ויפרחו כגפן :

רשות

אחר צר כל צורה במדה במשקל ובמשורה גשתי
לפניו בשירה רמות מנחה טהורה הוא הנאזר בגבורה ·
וארצו בשחקיו קשורה זכורה תהי לטובה יתרה כטל
אורח טל בשורה חון עדה נאנחה טרודה ועודה
לא נחה יחד חטאיה סלחה כי עמך הסליחה
לקחה כמו עולה לקחה מנעול אוצר טוב פתחה
נועם ימינך לא שלחה כטל רוחה טל הנחה
סעד לב שיות נדחות עדנה תועות בכל ארחות

פנך

פְּנֵה לְהַשִׁיבָהּ לִמְנוּחוֹת צוּר אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת
קָרְבָּנִי רְצֵה כְּמוֹ מְנָחוֹת שְׁעֵה אֵלַי כְּקָרְבַּן מִזְבְּחוֹת
תַּעֲנֵנִי בְּשִׁפְכִי שִׂיחוֹת כְּטַל מְנוּחוֹת טַל שְׂמֵחוֹת :

כַּכָּתוּב כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהָי ·
וְנֶאֱמַר כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח עוֹלָה לֹא
תִרְצֶה · וְנֶאֱמַר זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ
נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה · וְנֶאֱמַר
וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי
בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ : וְנֶאֱמַר יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

סדר הטל

אוֹתָהּ טוּבוֹ לֹא נִכְחַד כְּבוֹד טוֹבִים בְּסוֹדוֹ תַּחַד
בְּמַזָּל טָלֶה אֵין פַּחַד זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד אֲבִנִיסָן
יַעֲלֶה יִשָּׂא לְבָנַי נֵס וְהָיָה בְּנוֹס כָּל יְגוֹנַי שְׁאֵרִית
בְּקֶרֶב מוֹנַי כְּטַל מֵאֵת יְיָ :
כַּכָּתוּב וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים כְּטַל מֵאֵת
יְיָ כִּרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא יְקַוֶּה לְאִישׁ וְלֹא
יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם :
בֵּית זְבוּל לָאָרֶץ טַלּוֹ יַעֲלֶה צֶמַח וְרוֹב גִּדְלוֹ בְּמַזָּל
שׁוֹר יְבוֹרַךְ חֵילוֹ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ : בְּאִיָּר אֵל
יַעֲטֵר כַּצִּנָּה רָצוֹן עַם בְּשַׁבִּי עוֹנָה אָז יְמַלֵּא
שְׂחוֹק פִּינוּ וְרִנָּה יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה : כַּכָּתוּב אֶהְיֶה כַטַּל
לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן :
רַעְיָה תְּהִי מְעִיל חֵן אוֹתָהּ אָהֳלָה וְאָהֳלִיבָמָה לְמַטָּה

במזל תאומים לא יחשא : והיו תואמים מלמטה
רוח הוד מזבוליך נזפך לבשר קהליך בסיון א
אשוב אליך עמך נדבות ביום חילך : ככתוב עמך
נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר
לך טל ילדותך
החיש לנוחלי לב נופש ותלביש לאומך סות חופש ב
במזל סרטן בלי רפש ושרט לנפש : הוא נא לעשות
רצוני כאשר יחלת המוני בתמוז להרבות ששוני
אשקטה ואביטה במכוני כחום יגח עלי אור כעב
טל בחום קציר :
מבטח זבוליך איה א׳ אשר נקרא שמו אהיה במזל
אריה לך אהיה הושיעני מפי אריה : משושי אתה
ואיך אדאב בך ינוחם לב בחדש אב מאתך מי גיל
אשאב היש למטר אב : ככתוב היש למטר אב
או מי הוליד אגלי טל :
בשמך לכל מכה תעלה מחזק כל לבה אמולה במזל
בתולה לך איחלה ומה אתבונן על בתולה באלול
יגעת חמלה קול דודי דופק ראשי נמלא טל
קווצותי רסיסי לילה : ככתוב אני ישנה
ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי
לילה :
לפני
רצונו יגן על בני יום בא זכרוני במזל מאזנים
דיני ומאזני משפט ליי׳ רחמיו אשר יום ינם אדרוש
בחדש תשרי הוא הראש ישימני רענן כברוש
א׳ ארץ דגן ותירוש : ככתוב וישכון ישראל בטח
בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש
אף שמיו יערפו טל :

מעון ייסר הבירו חרב וציו יקובץ המון רב במזל
עקרב בלי שרב נחש שרף ועקרב מבו עמי גל
עליון עליו ינהל עם אביון במרחשון ישיר הגיון
על הררי ציון : ככתוב כטל חרמון שיורד
על הררי ציון כי שם צוה יי׳ את הברכה
חיים עד העולם :

אמון כבודו לא החליף אותי בעם זר לא יחליף
במזל קשת כצאן יאליף וקשתי בידי תחליף אמיץ
בכסלו אשר יאמנו ומבשרים בכל הר יענו מתים
אשר בעפר שכנו הקיצו ורננו : ככתוב יחיו
מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות
טליך וארץ רפאים תפיל

יום יום ישיב שבותי פודי אז אומר איפה דודי במזל
גדי תשסעהו ידי כשסע הגדי ישועות לפנים נ
נשמעו ירעום בטבת אום נושעו כי גבורותיו נודעו
בדעתו תהומות נבקעו : ככתוב בדעתו תהומות נבקעו
ושחקים ירעפו טל :

רעה לא תקרב באהלי ובני בכורי יקרא לי במזל
דלי כל זר למולי כמר מדלי רב ברכות על כפים
יריק על עמוסי מעים בתתו בשבט המון מים
מטל השמים : ככתוב ויתן לך האלהים מטל
השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ו
ותירוש :

הנה יום ליי׳ בא להוציא בו מעין נחבא במזל
דגים כציר נבא והיה הדגן לבה : אקוה אל אבידי
רוחי אזכור נפלאותיו ואחי ובאדר יארב לו שחי
יערוף כמטר לקחי :

ככתוב יערוף כמטר לקחי תזל כטל

אמרתי

אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב:
ונאמר כי שם יי' אקרא הבו גודל לאלהינו · ונאמר
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי' צורי
וגואלי:

שלום לגשם

לך לשלום גשם ובא לשלום טל בעזרת
רב להושיע · ומוריד הטל·
אעיד לבתי ואגבירה שפתי ואשים דברתי א' עזר
ישועתי וביום אמרתי תזל כטל בן יקוה רחמיו
ישוב בשלומיו לימי עלומיו וברכות תהומיו
יגבר ואף שמיו יערפו טל:
נועמי אגדילה וצרים אבחילה וגאים אשפילה
ובני אנחילה נעימות אזילה ברדת הטל:
שם כבוד האל ישכון תוך עם האל ותעמיד מיכאל
להיות לו גואל כדברך כישראל
אהיה כטל:

אלהינו ואלהי אבותינו

בטללי אורות תאדר אדמה בטללי ברכה תברך אדמה
בטללי גילה תגדל אדמה בטללי דשאים תדשן אדמה
בטללי המולה תהדר אדמה בטללי וסת תועד אדמה
בטללי זבולים תזרזף אדמה בטללי חיים תחונן אדמה
בטללי טובות תטהר אדמה בטללי ישע תיקר אדמה
בטללי כושר תכלכל אדמה בטללי שפע תשקיף אדמה
בטללי תחיה תתקן אדמה שאתה הוא יי' אלהינו מוריד הטל:

סדר קטל

אנא אלהינו

הורידהו לברכה ולא לקללה לשובע ולא לרזון
לנחת ולא לחפזון לחיים ולא למות
לצפע ולא ליצמאון לשובע ולא לרעב
לרצון ולא לאסון לשלום ולא למלחמה
שן להשביע ולא לסבל להנעים ולא להזעים
לישועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה :

מכלכל חיים בחסד וכו׳

שלום

יבא כטל להמוני אליהו בבשורה לפני בא יום יי׳
הגדול והנורא מי יתנני לשמור תוך מקדש ציונה
אל הר המור ואל גבעת הלבונה אשר לשמך מזמור
כל רגע וכל עונה אז יעלו כהני עולה כליל וקטורה
לפני בא יום יי׳ הגדול והנורא :

ויאמר קדיש תתקבל וברכו ועלינו לשבח

תמו תפלת של שחרית

תפלת מנחה

תפלת מנחה

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור: מה
ידידות משכנותיך יי צבאות: נכספה
וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי
ירננו אל אל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יי צבאות מלכי
ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי
אדם עוז לו בך מסלות בלבבם: עוברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו: גם ברכות יעטה מורה: ילכו
מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: יי אלהים צבאות
שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: מגננו ראה
אלהים והבט פני משיחך: כי טוב יום בחצריך מ
מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי
רשע: כי שמש ומגן יי אלהים חן וכבוד יתן יי לא
ימנע טוב להלכים בתמים: יי צבאות אשרי
אדם בוטח בך:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי
ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו
ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים
בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: את
הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת
למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת
תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי:
ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך
שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים

כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליי׳/

אתה הוא יי׳ אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
קטורת הסמים בזמן שבית המקדש קיים
כאשר צוית אותם על יד משה נביאך:
ככתוב בתורתך ויאמר יי׳ אל משה קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה
ועשית אותה קטורת רקח מעשה רוקח ממולח
טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני
העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן
קטורת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות
יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים
יקטירנה קטורת תמיד לפני יי׳ לדורותיכם

תנו רבנן פיטום הקטורת כיצד · שלש מאות
וששים ושמונה מנים היו בה · שלש
מאות וששים וחמשה כמניין ימות החמה
ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול
מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת
בערב יום הכפורים כדי לקיים בה מצות דקה מן
הדקה · ואחד עשר סממנים היו בה · ואלו הן ·
הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה משקל ש
שבעים שבעים מנה · מור וקציעה ושיבולת
נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר
מנה · קושט שנים עשר קלופה שלשה קנמון
תשעה · בורית כרשינא תשעה קבין יין קפריסין

סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין
מביא חמר חיור עתיק מלח סדומית רובע הקב
מעלה עשן כל שהוא · רבי נתן הבבלי אומר אף
מכיפת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה ·
ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
שרף הנוטף מעצי הקטף · בורית
כרשינא למה היא באה · כדי ליפות
בה את הצפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין למה
הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא
עזה · והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין
מי רגלים יפין לה א״א שאין מכניסין מי
רגלים במקדש מפני הכבוד

וערבה ליי׳ מנחת יהודה וירושלים כימי
עולם וכשנים קדמוניות

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :
אשרי העם שככה לו אשרי
העם שיי׳ אלהיו : תהלה
לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם
ועד : גדול יי׳ ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר :
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו : הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועזוז
נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב
טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יי׳
ארך אפים וגדל חסד : טוב יי׳ לכל ורחמיו
על כל מעשיו : יודוך יי׳ כל מעשיך וחסידיך

יברכוכה

יברכוכה יי׳ : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו :
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו :
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור
ודור : סומך יי׳ לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו :
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון : צדיק
יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יי׳ לכל
קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון
יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :
שומר יי׳ את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
תהלת יי׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו ל
לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי׳
ואני זאת בריתי אותם אמר יי׳
רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי
בפיך · לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר יי׳ · מעתה ועד עולם · ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל · וקרא זה אל זה
ואמר · קדוש קדוש קדוש יי׳ צבאות מלא
כל הארץ כבודו · ת״א ומקבלין דין מן דין
ואמרין קדיש בשמי מרומא עילאה בית שכינתיה
קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם
ולעלמי עלמיא יי׳ צבאות מליא כל ארעא
זיו יקריה :

ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יי׳ ממקומו :
ת״א ונטלתני רוחא ושמעית
בתראי

בתראי קל זיע שגיא המשבחין ואמרין בריך
יקרא דיי׳ מאתר בית שכינתיה יי׳ ימלוך
לעולם ועד : יי׳ מלכותיה קאים לעלם
ולעלמי עלמיא : יי׳ אלהי אברהם יצחק וישראל
עבדיך שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
לבב עמך והכן לבבם אליך : והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו : כי אתה יי׳ טוב וסלח
ורב חסד לכל קוראיך : צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :
ברוך יי׳ יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה :
יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו : ברוך אלהינו שבראנו
לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
אמת וחיי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו ב
בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות
רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא נגע ל
לריק ולא נלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יי׳
אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם
הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם
הבא : למען יזמרך כבוד ולא ידום יי׳ אלהי לעולם
אודך : יי׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך
יי׳ אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ
חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי׳

יי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו באהבה · מלך עוזר ומושיע
ומגן · בא׳י׳ מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב
להושיע · מוריד הטל מכלכל חיים
בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר · מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה
ונאמן אתה להחיות מתים · ברוך אתה יי׳ מ
מחיה המתים :

קדושה

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום
וקדוש · בא׳י׳ האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו
קראת · ותתן לנו יי׳ אלהינו באהבה (שבתות למנוחה)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (השבת
הזה ואת יום) חג המצות הזה זמן חרותנו · חג השבועות
הזה זמן מתן תורתנו באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ
יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר
זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד לְחַיִּים לְרַחֲמִים
וּלְרָצוֹן · בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה · בְּיוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת
הַזֶּה · זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וּמַלְּטֵנוּ מִכָּל צָרָה
וְיָגוֹן וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ · כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. כֵּן תְּבָרְכֵנוּ.
סֶלָה · וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ.
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה · וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְשְׁכוֹן בְּצִיּוֹן
מְהֵרָה וְיַעַבְדוּךָ בָנֶיךָ בִּירוּשָׁלַיִם וְאַתָּה
בְּרַחֲמִים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתֶחֱזֶינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים
כְּמֵאָז · בָּא׳ י׳ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

אבותינו לעולם ועד · צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור · נודה לך ונספר
תהלתך · על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך · על נסיך נפלאותיך וטובותיך שבכל
יום עמנו · עת ערב ובקר וצהרים · הטוב כי
לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך · על כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד · וכל החיים יודוך סלה ·
ויהללו ויברכו לשמך הגדול סלה באמת כי טוב
האל ישועתנו סלה האל הטוב · בא״י הטוב שמך
ולך נאה להודות

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם
ועד · כי אתה הוא אל מלך
אדון כל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה
בשלומך · ברוך אתה יי׳ המברך את עמו
ישראל בשלום אמן

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר
מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי
כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך
ואחרי מצותיך תרדוף נפשי · וכל החושבים
עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם ·
עשה למען שמך · עשה למען ימינך · עשה
למען תורתך · הושיעה ימינך וענני · יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי · עושה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל אמן :

ויאמר קדיש תתקבל ועלינו לשבח

פיוט לליל שני קודם ברכו

אם חל במוצאי שבת

מבשר ששון למועד צור ישמיעך · לשנה
הבאה בירושלים צור יגיעך ·
יגרש אויב מפניך · ויאמר השמד לצר יורעך ·
אור צדיקים ישמח · ונר רשעים ידעך :

ואם חל בחול יתחיל כאן

יי' ברכה עד בלי די יריק עד שיבלו.
לומר די שפתותם · יהי עליכם
סתרה אל מגינם וקרן ישועתם ·
ישישו וירונו. וישתו. כוסם בהסבתם · מהשמאל
לארבעתם :

שתיית ארבע כוסות אבאר · כדת מפורשת
ונערכת · כנגד ארבע פורעניות ·
לצרתי המולכת · ארבעה המה מטיבי לכת ·
וכנגד ארבע גאולות · לעדה המבורכת :

ויאמר ערבית כנהוג ככתוב בליל ראשון
וברכו ... ועלינו לשבח

רשות ליום שני של פסח

שפל רוח שפל בכך וקומה · אקדמך ברום
פחד ואימה · והיטבת והגדלת חסדים
לך תיטב להודות הנשמה :

אחר

ליום ב׳ א׳ פסח

אחל

יונה מעונה מה תען בשיחיה בזכריה
ימי חגה ושמחה פסחיה חשבון ימי קיצה ומספר
ירחיה רוח ונשמתה עורכים שבחיה :

מחרך

בפסח אקרא בקול זמרה נעימה מהולל כל נשמה
יקימנו לפניו שלישיה ובאו בעיר שלום אמוניו
שכוני בור וראו כבודו תוך מעונו וענו שיר וקראו
ליצור צלעי

אחר

ליום ההפנך

בהיכל סגרה כבת מלך פנימה ונעלמה כעלמה
לצ׳ טוב זמרה אשר רוחו בחכמה תחיה כל נשמה :

ואומרים נשמת כל חי עד אנחנו מודים לך
ואחר כן
מתחילין אלו הנשמתים

נשמת ישרא׳ עמך מיחלים פדות וגאולה בחדש הראשון
חיש תחיש להשמיעם בכל מסילה
את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה

נש׳ בניך הלחוצים בקרב מוני בחדש הראשון
בשר תבשר משמי מעוני
לעשות בירושלים פסח ליי׳/

נש׳ כהניך ילבשו צדק אשר בך בוטחים בחדש הראשון
ועדתך בציון יעלו ששים ושמחים
והלוים על שחיטת הפסחים

נ"ש

ליום ב' של פסח

לַחוּץ וּמְחוּץ שִׁמְשׁוֹ חָפַר תָּשִׁיב אִמּוּ״יִם

יוֹם מִתְחַבֵּא מִפַּחַד עִם עֲצָתוֹ הֵפַר

וַיִּסְקֹל בַּאֲבָנִים וְעָפָר בְּעָפָר׃

נ"ש

הוֹמֶה בְּשִׁבְיוֹ מֵחֵיל בּוֹ חָפְשׁוֹ

יוֹם יִרְחַקְחַק אֵל מִקְדָּשׁוֹ תָּשִׁיב אִמּוּ״יִם

כָּל הַיּוֹצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתוֹ הַחוּצָה רָמוֹ בְרֹאשׁוֹ

נשמת

צְעִירֵי הַצֹּאן הַפְּזוּרִים אָנֶה וְאָנָה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי יוֹשֵׁב קֶדֶם מְעוֹנָה

אוֹמְרִים וְאִלּוּ פִּינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה׃

ואלו פינו מלא שירה כים עד אחר ישתבח

עַל קדיש

כְּבוֹד יִנְחֲלוּ בָּנִים בְּשִׁבְיֵ צַר עַד כֹּה לְשִׁמְךָ יִחֲלוּ ״קוֹל מַהֵר הַקֵּל סִבְלוֹת״ מֵעַם נַעֲנֶה וּכְבוֹדִי תּוֹךְ מַקְהֵלוֹת ״עַמִּי יֶחֱנֶה וְקוֹל שַׁוְעַת מִקּוֹלוֹת ״צָרִים אֶעֱנֶה קוֹלוֹת יֶחְדָּלוּ ״וּשְׁמִי יִתְגַּדַּל כִּי כֵן מַעֲשֵׂה גְּדֹלוֹ׃

אחר

שַׁעַר חֲנִינָה מִידֵי נוֹעֲלוֹ ״
יִפְתַּח אֱלֹהִים לְדַל שׁוֹאֲלוֹ ״
חָזָק בְּכָל יוֹם כְּדַת פּוֹעֲלוֹ ״
נוֹשֵׂא לְאָבִיו עֻלּוֹ שׁוֹעֲלוֹ ״
לִבּוֹ וְצִיּוֹ בְּעֹל בּוֹעֲלוֹ ״
יִקְרָא לְחַזֵּק יְדֵי כּוֹשְׁלוֹ ״
יִשְׂמַח לְבָבוֹ בְּהִתְהַלְּלוֹ ״
בִּשְׁמוֹ יִתְגַּדַּל בְּהִתְגַּדְּלוֹ ״׃

לברכו

זְמִירוֹת אֶפְצְחָה בְּתוֹךְ מַקְהַל אֱמוּנַי אֲבָרֵךְ אֶת יְיָ ״

כזו

ליום ב׳ של פסח

פְּזוּרֵי עַם סְגֻלָּה בְּעֹז וִיקָר וּגְדֻלָּה בְּלִבָּם פִּנּוּ מְסִלָּה לְאֵל מֵאֵין תְּחִלָּה יְהַבוּ בֵּין קְהִלָּה לְשֵׁם קָדְשׁוֹ תְּהִלָּה בְּרוּחַ שׁוֹחֲחָה שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יי׳

ויאמר יוצר אור עד אחר העמידה
ואחר כן אות פס

אופן

יָהּ שְׁכִינָתְךָ כְּלוֹת אֲנָשִׁים אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים אוֹפַנֵּי פִלְאוֹ וְשַׁנְאַנֵּי מְרוֹמוֹ כֻּלָּם יַחַד וּצְבָאוֹ שׁוֹאֲלִים אֵי מְקוֹמוֹ שָׁמַיִם כִּסְאוֹ וְהָאָרֶץ הֲדוֹמוֹ מַעֲרִיצִים לִשְׁמוֹ נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים: הֲדוֹף דַּאֲגַת אֲנוּחִים הֱיוֹת לְחַג שְׂמֵחִים וְיָסִירוּ פְּתָחִים אֲשֶׁר אֵבְלוּ נִצָּחִים וְכֹהֲנִים הַמְּשׁוּחִים אָז יַעֲלוּ זְבָחִים וְנֹאכַל שָׁם פְּסָחִים בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים:

אחר

שָׁלֹשׁ קְדוּשָּׁה עוֹרְכִים נֶגֶד שְׁלֹשָׁה הַזְּמַנִּים דְּרָכֵי שְׂרָפִים דּוֹרְכִים מְשַׁלְּשִׁים קָדוֹשׁ וְעוֹנִים אַחַר מְשָׁרְתָיו הוֹלְכִים יַחַד לְיַחֲדָךְ הֲמוֹנִים אֶחָד בְּאֶחָד אֶת שִׁמְךָ יַקְדִּישׁוּ כִּי יֹאמְרוּ קָדוֹשׁ שְׁלֹשָׁה:

אחר

הָאֵל בְּרוּם עוֹלָם רוֹעֲשִׁים גְּדוּדֶיךָ עִם עוּזָּךְ שָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ׃

מאורה

נגלה

גולה וסורה חפי לצוקה כי קל מהרה יקרא באוריך
זרחך ינשא נשא ושפל קומי ואורי כי הן ערפל על
כל לאומים כפה ואופל שלטו ומלכו אותך
באורך גלות והלכו גוים לאורך :

אחרת

יונה בגנים יושבה הוגה אל דודה תלונות מלב
נכוחות שואבה תמשוך נכותה עם רננות ולציר
אסיר עת כואבה תוחיל צרי ײ ציר חזיונות בא מ
מן עדך נמע תורך יום חפשך קרב ונשמע קול דודך
לשמך אשיבך רעיה כימי נעוריך להיכלו לא שוב
היותך עוטיה על משכנות פותח יסכל הן תאותך
נהיה כל אוכליך תת למאכל יצדק חזון לא יבא
עוד מאור שמשך
והלכו גוים לאורך

אחרת

כל פה צח בפסח יפצח נועם שיר לצירו כל
עצמות משנאי פצח ײ ויכל שארו עוד קרן מ
משיחו יצמח יקל נר יקרו חשך אהלך עת אשמח
על ראשי לאורו :

אהבה

בשורותי כעלות בשורותי אעלוז בשירותי
פדות שלח לי ײ בנוראות ונעם מחלה הוצא
לרבואות וגוי כאלח : ישמיר להראות
אות גבורותי לזכור בנרותי לדורותי
אהבה כלולותי :

אחרת

ארכו בשבי מועדו לשיב עודדי · תחיש לשיר שוררי לערוץ קמי ודי · פקדתי אותך בני לעלותך משבי · ובריתך למעני · אזכרה לך בשבי ואשיבך ציון אני · איש ואל ארץ צבי · אז אקרא אל עובדי · לשמיד מורדי · ואשיב לי שוקדי אוהבי ומיחדי

אחרת

חפשית תלבי נא ודרור · לך ואקנך תשובי כצפור ודרור · יום אקים חזיונך · מרחוק יי׳ נראה לי חסד משכתיך וארשתיך · בצדק כי אהבת עולם אהבתיך

אחרת

חכו מיחלים לפדותיכם · ישעי אקרבה אם בשבי איסר אתכם · בוחר באהבה :

גאולה

ימין יי׳ הלא את היית לעזר כנגדי · איך תטשנו היום בבור מצוקותי לבדי · התעוררי לו כמאז בליל ישמון בצעדי · ותגאלי אותי אסירך מבית עבדים ותפדי

להלל

כמה במאסרי עוזך לך אשמור הומה בכנורי לערוך לך כמזמור גלאה לשון שירי מהללך לגמור

ליום ב של פסח

אחר

בורא כל יש · מלא יש · ומוצא יקר מזולל ·
סוד אלהותו · וגבהותו · וגבורתו מי ימלל ·
תהלות · וגדולות · מרומות ועלה מסתולל · כי
מיחל שמו להלל · יוכל לגמור ההלל

אחר

כמו פי אהלל יה בהודות וישיר מזמור · כמאז בצאת
מנוף כמו עלי לגמור

ויאמר ההלל כמנהג

מזמור עח

משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו
אזניכם לאמרי פי : אפתחה
במשל פי אביעה חידות מני קדם :
אשר שם במצרים אותותיו ומופתיו בשדה צוען :
ויהפוך לדם יאוריהם ונוזלים בל ישתיון : ישלח
בהם ערוב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם : ויתן
לחסיל יבולם ויגיעם לארבה : יהרוג בברד גפנם
ושקמותם בחנמל : ויסגר לברד בעירם ומקניהם ל
לרשפים : ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים : יפלס נתיב לאפו ולא חשך
ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר : ויך כל בכור
במצרים ראשית אונים באהלי חם : ויסע כצאן עמו

וינהגם

ליום ב׳ של פסח

וינחם לבטח ולא פחדו : וינהגם כעדר במדבר
ויביאם ה׳ גבול קדשו : ואת אויביהם כסה הים
ויגרש מפניהם גוים ויפילם : הר זה קנתה ימינו
בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי
ישראל :

להוצאת התורה

אתה כוננת זבול צאצאיך · ומלאכת תבל וברואיה
דבירך הוא העושה פלאיך · אשר עשה את משה ואת אהרן
זמרו קדושים לשמך · כישעך שוררו תמימך
נחית כצאן עמך · ביד משה ואהרן :

פסוקים

נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן : שלח משה
עבדו אהרן אשר בחר בו : גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה : אתה ה׳ עושה פלא הודעת
בעמים עזך : כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי
חם : ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו : פדות
שלח לעמו צוה לעולם קדוש ונורא שמו : וינחם
בענן יומם וכל הלילה באור אש : ויביאם ה׳ גבול
קדשו הר זה קנתה ימינו :

ועתה קומה וכו׳

פרשה של יום שני

בכ׳ פס׳ אמור

וידבר ה׳ משה לאמר : שור או כשב
או עז כי יולד והיה שבעת ימים

תחת

תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה
ליי׳ : ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו
ביום אחד : וכי תזבחו זבח תודה ליי׳ לרצונכם
תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד
בקר אני יי׳ : ושמרתם מצותי ועשיתם אותם
אני יי׳ : ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יי׳ : ✱ וידבר יי׳ אל
משה לאמר : דבר א׳ בני ישר׳ ואמרת א׳הם
מועדי יי׳ אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה
הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה
לא תעשו שבת הוא ליי׳ בכל מושבותיכם :
א׳ה מועדי יי׳ מקראי קדש אשר תקראו אותם
במועדם : בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש
בין הערבים פסח ליי׳ : ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות ליי׳ שבעת ימים מצות
תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : ✱
וידבר יי׳ א׳ משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבואו א׳ הארץ אשר אני נותן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר
ראשית קצירכם אל הכהן : והניף את העומר
לפני יי׳ לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן :
ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים בן
שנתו לעולה ליי׳ : ומנחתו שני עשרונים סלת
בלולה בשמן אשה ליי׳ ריח ניחח ונסכו יין רביעת

ההין : ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם
היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם
לדורותיכם בכל מושבותיכם : וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימות תהיינה : עד ממחרת השבת
השביעית תספרו חמשים יום : והקרבתם מנחה
חדשה ליי׳ ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים שני
עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליי׳ :
והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני
שנה ופר בן בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליי׳ :
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליי׳ ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים :
והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יי׳ על
שני כבשים קדש יהיו ליי׳ לכהן : וקראתם בעצם היום
הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבותיכם לדרתיכם : ובקצרכם
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יי׳ אלהיכם :
א וידבר יי׳ אל משה לאמר : דבר אל
בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא קדש : כל מלאכת
עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליי׳ : וידבר
יי׳ אל משה לאמר : אך בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשתיכם והקרבתם אשה ליי׳ : וכל מלאכה
לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא

לכפר עליכם לפני יי׳ אלהיכם : כי כל הנפש
אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה :
וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
הזה והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה : כל
מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם בכל
מושבותיכם : שבת שבתון הוא לכם ועניתם
את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד
ערב תשבתו שבתכם : וידבר יי׳ אל משה
לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר
יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליי׳ :
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה ליי׳ ביום השמיני
מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליי׳ עצרת
היא כל מלאכת עבודה לא תעשו : אלה מועדי יי׳
אשר תקראו אותם מקראי קדש להקריב אשה ליי׳ עולה
ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו : מלבד שבתות
יי׳ ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
נדבותיכם אשר תתנו ליי׳ : אך בחמשה עשר יום
לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ ת
תחוגו את חג יי׳ שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושמחתם
לפני יי׳ אלהיכם שבעת ימים : וחגותם אותו חג ליי׳ שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם בחדש השביעי תחוגו
אותו : בסכות תשבו שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסכות : למען ידעו אבותיכם כי

דורותיכם

בסכות ב

ליום ב׳ של פסח

בְסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

והמפטיר כרוז אתחול

ויאמר הברכות

ההפטרה

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיַּאַסְפוּ אֵלָיו כָּל זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃

וּשְׁלַח מַלְכָּא וּכְנַשׁוּ לְוָתֵיהּ כָּל סָבֵי יְהוּדָה וִירוּשְׁלֶם׃

וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְיָ וְכָל אִישׁ יְהוּדָה וְכָל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם אִתּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם אֶת כָּל דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְיָ׃

וּסְלִיק מַלְכָּא לְבֵית מַקְדְּשָׁא דַיְיָ וְכָל גַּבְרֵי יְהוּדָה וְכָל יָתְבֵי יְרוּשְׁלֶם עִמֵּיהּ וְכַהֲנַיָּא וְסָפְרַיָּא וְכָל עַמָּא לְמִזְעֵירָא וְעַד רַבָּא וּקְרָא קֳדָמֵיהוֹן יָת כָּל פִּתְגָּמֵי סִפְרָא דִקְיָמָא דְאִשְׁתְּכַח בְּבֵית מַקְדְּשָׁא דַיְיָ׃

וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל הָעַמּוּד וַיִּכְרֹת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְיָ לָלֶכֶת אַחַר יְיָ וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֶת עֵדְוֹתָיו וְאֶת חֻקֹּתָיו בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ לְהָקִים אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתֻבִים עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל הָעָם בַּבְּרִית׃

וְקָם מַלְכָּא עַל אִסְטְוָנָא וּגְזַר יָת קְיָמָא קֳדָם יְיָ לִמְהַךְ בָּתַר פּוּלְחָנָא דַיְיָ וּלְמִטַּר פִּקּוּדוֹהִי וְיָת סַהֲדְוָתֵיהּ

ויָת

וית קימוהי בכל לבא ובכל נפשא לקיימא ית כל
פתגמא קיימא הדין דכתיבין על ספרא הדין וקבילו
כל עמא עליהון קים :

ויצו המלך את חזקיהו הכהן הגדול ואת כהני ה
המשנה ואת שומרי הסף להוציא מהיכל יי
את כל הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל
צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלים בשדמות
קדרון ונשא את עפרם בית אל :

ופקיד מלכא ית חזקיהו כהנא רבא וית סגן כהנייא
וית ארכמליא לאפקא מהיכלא דיי כל מנייא
דעבידין לבעלא לא ושרתא ולכל חילי שמייא
ואוקידינון מברא לירושלם במישר קדרון ואוביל
ית עפריהון בית אל :

והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ו
ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלים
ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא
השמים

ובטיל ית כומריא דיהבו מלכיא דבית יהודה ואסיקו
בוסמין על במתא בקרויא דבית יהודה ואסיקו
בוסמין ובחסרניה ירושלם וית דאסיקו בוסמין לבעלא ל
לשמשא לסיהרא ולמזליתא ולכל חילי
שמיא

ויוצא את האשרה מבית יי מחוץ לירושלים אל נחל
קדרון וישרוף אותה בנחל קדרון וידק לעפר
וישלך את עפרה על קבר בני העם :

ואפיק ית אשרתא מבית מקדשא דיי ואוקיד יתא
דנחלא

בנחלא דקדרון ואדקא לעפרא ורמא ית עפרו על
קברי גליא :
ויתוץ את בתי הקדשים אשר בבית יי׳ אשר הנשים
אורגות שם בתים לאשרה : ויבא את כל
הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה
הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים
אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש
בשער העיר : אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יי׳
בירושלים כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם : ויצו המלך
את כל העם לאמר עשו פסח ליי׳ אלהיכם ככתוב על
ספר הברית הזה
ופקיד מלכא ית כל עמא למימר עבדו פסחא לפני יי׳
אלהכון כמא דכתוב על ספרא דקימא הדין :
כי לא נעשה כפסח הזה בימי השופטים אשר שפטו
את ישראל וכל ימי מלכי ישר׳ ומלכי יהודה :
ארי לא אתעביד בפסחא הדין מיומי נגודייא דנגידו ית
ישר׳ וכל יומי מלכייא דישר׳ ומלכיא דבית יהודה :
כי אם בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח
הזה ליי׳ בירושלים :
ארי אלהין בתמני עשרה שנין למלכא יאשיהו אתעביד
פסחא הדין קדם יי׳ בירושלם :
וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת כל
הגלולים ואת כל השקוצים אשר נראו בארץ
ובירושלים בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה
הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו
הכהן בית יי׳ :

ואף יתבדין וית דכורו וית צלמנייא וית טעותא
וית כל שקוציא דאיתחזיאו בארעא דיהודה ובירושלם
פלי יאשיהו בדיל לקיימא ית פתגמי אורייתא דכתיבין על
ספרא דאשתכח חלקיהו כהנא בבית
מקדשא דיי׳:

וכמוהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יי׳ בכל לבבו ובכל
נפשו ובכל מאודו ככל תורת משה ואחריו לא
קם כמוהו.

ודכוותיה לא הוה קדמוהי מלכא דתב לפולחנא דיי׳
בכל לביה ובכל נפשיה ובכל נכסוהי בכל אוריתא
דמשה ובתרוהי לא קם כוותיה

וכמוהו לא היה לפניו וכו׳ ואח״כ
יאמר כדכוותיה ואח״כ יאמר

שלום

קראו מלאכי שמים אלפי הצבאות שלום על ירושלים
מעם יי׳ צבאות:

אחר

שלום לעיר יי׳ שמה · נוה לפועלי · שלום לבית זבול מחמדי
שלום לאהלי:

אחר

מעון אשר בידו רוחי · אין אשברה · הוא יחקור
וידע שיחי · עד לו אשברה:
על כן אני כפי כוחי · כבוד אעוררה · כי אגערה בדרכי עלמה
שלום באהלי · יהיה ויאדיר עצמה · צורי וגואלי:
ויאמר קדיש שלם וברכו ועלינו לשבח

פרשה יום שלישי

והוא כפ כח

וידבר יי אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר
כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:
ויאמר משה אל העם זכור את היום אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים: כי בחוזק יד הוציא יי
אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יוצאים בחודש
האביב: והיה כי יביאך אל ארץ הכנעני והחתי והחוי ו
והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש:
ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים
תאכל מצות וביום השביעי חג ליי: מצות יאכל את
שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל
גבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
יי לי בצאתי ממצרים: והיה לאות על ידך ולזכרון בין
עיניך למען תהיה תורת יי בפיך כי ביד חזקה הוציאך
יי ממצרים: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים
ימימה: והיה כי יביאך יי אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם
ליי וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליי
וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוזק יד הוציאנו יי
ממצרים מבית עבדים: ויהי כי הקשה פרעה ל
לשלחנו ויהרוג יי כל בכור בארץ מצרים מבכור
אדם ועד בכור בהמה על כן אני זובח ליי כל פטר

רחם

חול ה יושב

רחם הזכרים וכל פטר בני אפדה : והיה לאות על
ירכה ולטוטפות בין עיניך כי בחוזק יד הוציאנו
יי ממצרים :

ומפטיר והקרבתם שהוא בשבת ח״ה

פרשת יום רביעי

שהיה בב׳ ושפטים

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה
לו כנושה לא תשימון עליו נשך: אם
חבל תחבול שלמת רעך עד בא השמש ת
תשיבנו לו : כי היא כסותו לבדה היא שמלתו לעורו
במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני :
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאור : מלאתך ו
ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי : כן תעשה לשרך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי :
ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשליכון אותו : לא תשא שמע שוא אל תשת
ידך עם רשע להיות עד חמס : לא תהיה אחרי
רבים לרעות ולא תענה על ריב לנטות אחרי רבים
להטות : ודל לא תהדר בריבו : כי תפגע שור
אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו : כי תראה
חמור שונאך רובץ תחת משאו וחדלת מעזוב לו
עזוב תעזוב עמו : לא תטה משפט אביונך בריבו :
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרוג כי לא אצדיק
רשע : ושוחד לא תקח כי השוחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את

נפש

נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : ושש שנים
תזרע את ארצך ואספת את תבואתה : והשביעית
תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל
חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך : ששת ימים תעשה
מעשיך וביום השביעי תשבות למען ינוח שורך וחמורך
וינפש בן אמתך והגר : ובכל אשר אמרתי אליכם
תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על
פיך : שלוש רגלים תחוג לי בשנה : את חג המצות
תישמור שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד
חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם :
וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג ה
האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה :
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון
יי : לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב
חגי עד בקר : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו :

סליקא יום חמישי והיא כתובה אחר
שבת חול המועד

פרשה יום ששי

שהיא בפ׳ בהעלותך

וידבר יי אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר : ויעשו בני ישראל את הפסח
במועדו : בארבעה עשר יום בחדש הזה בין ה
הערבים תעשו אותו במועדו ככל חקתיו ובכל משפטיו

תעשו אותו : וידבר משה אל בני ישראל לעשות
הפסח : ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר
יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה
יי' את משה כן עשו בני ישראל : ויהי אנשים אשר
היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא :
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש א
אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי' במועדו ב
בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה
מה יצוה יי' לכם : וידבר יי' אל משה לאמר :
דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא
לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדורותיכם ועשה
פסח ליי' : בחדש השני בארבעה עשר יום בין
הערבים יעשו אותו על מצות ומרורים יאכלוהו :
לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא תשברו בו ככל
חקת הפסח יעשו אותו : והאיש אשר הוא טהור
ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש
ההיא מעמיה כי קרבן יי' לא הקריב במועדו חטאו
ישא האיש ההוא : וכי יגור אתכם גר ועשה פסח
ליי' כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת
יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ :

והמפטיר כהן אתמול

של שבת

ליל שבת וחול המועד

ראשון לכל מועד · שם בו תעודות · יסעד לבב סועד
שלש סעודות · לבוא לאות ולעד · אין בו עבודות
כי אם לעבוד · את שם ייי׃

אחר

צור אשר בששה ימים · צבא רום ומטה ערך
ולמנוחות עולמים · יום השביעי ברך

פיוט אחר

יעידון כל עבדיך לגדלך · כי אין חקר להלולך ושירך
קדושי אל תנו שבח ותודה · וברכו את ייי המבורך׃

ויאמר בכל וערבית כמוסכמות ביום [illegible]

לשחרית משבת חול המועד

יחיש להקים · אמרו ומפעליו · שבתו שחקים · השם במלוליו · שכנו ארקים · ארץ הדום רגליו · נותן נשמה לעד עליה׃

אחר

שער אשר נסגר · קומה פתחהו · וצבי אשר ברח ·

אלי

ב

שבת חג או פסח

אלי שלחהו · ההוא יפה עין · אדום וטוב רואי · דודי ורעי הוא · קום נא משחהו :

אחר

אסורים תוך כלוא · בלעו והושם · אוי יום ביום · לשוב לחפשם · ויצאו מכלוא · ומחבואות · והחורי אשר התחבאו שם :

מחרך

אשפוך שיחי
לפניך רוחי
אפקיד בידך נשמתי :

אחר

אלי מגמתי · לקראת כבודך · כי רוחי ונשמתי · אפקיד בידך :

אחר

בהיכל סוגדה · כבת מלך פנימה · ונעלמה נעלמה · לא טוב זמרה · אשר רוחי בחכמה · תחיה כל נשמה :

ויאמר נשמת כל חי עד אנחנו מודים לך

ואח"כ אומרים אלו הנשמתים :

נשמת הדופים דחופים לקרוא בשמך יצאו תהדרך לכבוד שמך בהסגר הובאו :
ובבתי כלאים החבאו

נ"ג

לשבת חול המועד

נ״ש שרודים טרודים לא נשאו ראשם תשבחך
והיום יצאו לבקש על נפשם
מן החורים אשר התחבאו שם
נ״ש יחידים בודדים בין גוי נבל ומתעקש תיחדך
באמרו אי אתה לאלים העבת מוקש
ודמו מידך אבקש
נ״ש יראיך יודעיך תמים דעי תיחדך
יום תחלת מרגועי
ויברך אלהים את יום השביעי
נ״ש צבאות נוחלי אש לבת תערכך
יום מנוחה מכל מלאכה נשבת
על כן ברך יי׳ את יום השבת
נ״ש בוטח בך בין צר ילחצנו תדגלך
במקום מוספה שיח שפתה תשוררנו
ביום השבת ביום השבת יערכנו
נשמת מפוזרים מצפון ומים יאדרוך
מהרה חושה לגאלם כאז עשית אל חי וקיים
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים :

ויאמר ואלו פינו מלא שירה כים עד אחר ישתבח אמן

לקדיש

אחד גדול כח · כפי נאמו יתגדל · שוכן לבדו רם וקדוש
שמו יתגדל :

אל נא לעולם תוערץ

5

לשבת חה

אֵי לְאֵ אשר שבת

יום זֶה מְכוּבָּד מִכָּל יָמִים · כִּי בוֹ שָׁבַת צוּר לְעוֹלָמִים ·
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה · וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֵאלֹהֶיךָ ·
שֶׁבַח נוֹתְנִים אֵלִים וְתַרְשִׁישִׁים · לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים :

ויאמר יוצר אור עד אחר העמידה ואחכ יאמר

אופן

אוֹדֶה אֵל נִגְלָה · לְכָל כִּי מַעֲבָדוֹ · הַנִּסְתָּר מִכָּל וּמְלוֹא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ · אוֹפַנִּים יִשְׁתַּחֲווּ לוֹ · אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ וְעִירוֹ
זֶה אֶל זֶה בִּנְעִים קוֹלוֹ · כָּל הַנִּקְדָּשׁ בִּכְבוֹדוֹ :

אחר

צְבָא שַׁחַק וְחַיּוֹת וּשְׂרָפִים · הֲלֹא נִלְאוּ לַחְקוֹר אֵיפֹה זִיו יְקָרֶךָ

מאורה

אוֹתוֹת אֱמֶת עֲרוּכוֹת · בְּכָל הֵם שְׁמוּרוֹת · נוֹדְעוּ לְאֵל הֲלִיכוֹת
לֹא יָדַעְתִּי סְפוּרוֹת · שׁוֹכְנוֹת נוֹת חֲשׁוּכוֹת · לַיְלָה וְיוֹם מְבוֹרָכוֹת
יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אהבה

יוֹם קָם דְּבָרוֹ · הַטּוֹב מָנוֹחַ וְהָעֲלָה · זֶרַע בְּחִירֵי עַם ·
אֲשֶׁר אָהַב סֶלָה

זולת

שבת וזכור אל פסח

זולת

אזכיר חסדי אל עת השמיעני ששון ושמחה · בקול רנה ותודה · כבוד לשמך אשיחה ביום שבת קדש · גמול טובך אשוחחה · ברוך יי׳ אשר נתן מנוחה :

דגלים עד לא הקים חסדיו למו · זמן להנשיע בטעמו נוחלי דת אומן · ביום שבת קדש זכרו על כן אאמן · ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן :

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך :

אנכי ליי׳ אשירה · וכבודי תמים אעירה · גבורות בראשית אזכירה · אלה הדברים אשר דבר משה :

בתחלה אמר הצור · ויהי אור יצור · ומזה האצור קרן עור פני משה :

רקיע ויבשה עשה · והצמיח בסוד נכסה · ומאורות נשא כאשר דבר יי׳ ביד משה :

הוציא ממים חיות · ומארץ נפשות וגויות · ועדים נאמנים תושיות · וגם האיש משה

מעדן חוטאים מוצאים · ושמה היו מובאים · מבני סודות נפלאים · ויאמינו ביי׳ ובמשה :

סכה לתמים היתה · ירד מצרים ואתה · וברכתו לפניו תבאתה ·
הברכה אשר ברך משה :

ויקם מלך שונא · ויהי לעמו מתאנה · וירא מלאך הסנה ·
ויקרא אל משה :

חמשים מפרך יצאו · על כנפי יצאו · ורודפיהם אחריהם באו ·
ויצעק אל משה :

ימין במטה בתתו · נאמן יי אתו · כי זרוע תפארתו
מוליך לימין משה :

אמונים בטחו בצורם · אז ביבשה העבירם · ואויבים בים נקם
אז ישיר משה :

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך

גאולה

אחיש ולא אדע · מקום עופר וסתר אהלו · מי לי ויורני
הדום יעלה ויבא גואלו :

להלל

לא תשא שמי שוא · ושמור לדורות · יום שבת
והלל בו יה ושירות :

אחר

שבת וחג של פסח

שְׁעֵנִי נָא רְצֵנִי אֶל אֱמוּנָה • וְתִישַׁב לְךָ תְּשׁוּרַת מְהַלְלַי:

ויאמר הלל שבמצא ביום ראשון

מזמור קז

הודו לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְיָ
אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח
וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַמִּדְבָּר
בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ: רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים
נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
יַצִּילֵם: וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב:
יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ
שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב: יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת
אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן
נָאָצוּ: וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר: וַיִּזְעֲקוּ
אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם: כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל
גִּדֵּעַ: אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל
אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ
בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם
וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
אָדָם: וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי
הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים: הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי
יְיָ וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם
גַּלָּיו: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג:

יחוגו

יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע : ויצעקו אל יי׳
בצר להם וממצוקותיהם יוציאם : יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם : וישמחו כי ישתוקו וינחם אל מחוז חפצם :
יודו ליי׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממוהו בקהל
עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם נהרות למדבר ומוצאי
מים לצמאון : ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה :
ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים : ויושב
שם רעבים ויכוננו עיר מושב : ויזרעו שדות ויטעו
כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט : וימעטו וישוחו מעוצר רעה
ויגון : שופך בוז על נדיבים ויתעם בתוהו לא דרך :
וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות : יראו
ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מי חכם
וישמר אלה ויתבוננו חסדי יי׳

להוצאת התורה

שער אשר נסגר קומה פתחהו :

אחר

כלת נורא חיי מחזיקיו · ותומכיה מאושר · ברוגז רחם
תזכור · וניב שפתי לפניך יכשר · שלום לבית מכוני · ה׳
הביאני בעת ההיא יושר · מזמור שיר ליום השבת

פסוקים

שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֶלְיוֹן: כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִּי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: פָּדָה
בְשָׁלוֹם מִקְּרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי: וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב
יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי: כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְיָ וְלֹא רָשַׁעְתִּי
מֵאֱלֹהָי: וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ: אֲשֶׁר שָׂם בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בִּשְׂדֵה
צֹעַן: וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל:
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם:

ועתה קורה יי׳ וכו׳

פרשת היום

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְיָ רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל
אֶת הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת
אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ
יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי: וְעַתָּה אִם נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ
לְמַעַן אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה:
וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ וַהֲנִחֹתִי לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם אֵין
פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבַמֶּה יִוָּדַע אֵפוֹא
כִּי מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ
וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה גַּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֶעֱשֶׂה כִּי מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם: וַיֹּאמַר
הַרְאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדֶךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל

לשבת חה"מ של פסח

טובי על פניך וקראתי בשם יי׳ לפניך וחנותי את אשר
אחון ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא תוכל
לראות את פני כי לא יראני האדם וחי : ויאמר יי׳
הנה מקום אתי ונצבת על הצור : והיה בעבור
כבודי ושמתיך בנקרת הצור ושכותי כפי עליך
עד עברי : והסירותי את כפי וראית את אחורי
ופני לא יראו : ויאמר יי׳ אל משה פסל לך
שני לחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלחות את
הדברים אשר היו על הלחות הראשונים אשר שברת:
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת
לי שם על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם
איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול
ההר ההוא : ויפסול שני לחות אבנים כראשונים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי׳ אותו
ויקח בידו שני לחות אבנים : וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם יי׳ : ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פוקד
עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים : וימהר
משה ויקד ארצה וישתחו : ויאמר אם נא מצאתי חן
בעיניך אדני ילך נא יי׳ בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתינו ונחלתנו : ויאמר הנה
אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
אתה בקרבו את מעשה יי׳ כי נורא הוא אשר אני
עושה עמך :
שמר לך את אשר אנכי מצוך

היום הנני גורש מפניך את האמורי והכנעני והחתי
והפריזי והחוי והיבוסי : השמר לך פן תכרות ברית
ליושב הארץ אשר אתה בא עליך פן יהיה למוקש
בקרבך : כי את מזבחותם תתוצון ואת מצבותם
תשברון ואת אשריו תכרותון : כי לא תשתחוה
לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא : פן תכרות
ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחו ולקחת מבנותיו לבניך
וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן :
אלהי מסכה לא תעשה לך : את חג המצות
תשמור שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך ל
למועד חודש האביב כי בחודש האביב יצאת
ממצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנך הזכר פטר
שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם :
ששת ימים תעבוד וביום השביעי תשבות בחריש
ובקציר תשבות : וחג שבועות תעשה לך בכורי
קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש
פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי
אלהי ישראל : כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את
גבולך ולא יחמוד איש את ארצך בעלותך לראות
את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשחט
על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג
הפסח : ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יי אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו :

ז׳ ומפטיר

שבת וח"ה של פסח

פ' מפטיר

והקרבתם אשה עולה ליי' פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים
בני שנה תמימים יהיו לכם :
ומנחתם ונסכיהם סולת בלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר ושני עשרונים לאיל תעשו : עשרון עשרון
תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר
חטאת אחד לכפר עליכם : מלבד עולת הבקר
אשר לעולת התמיד תעשו את אלה : כאלה תעשו
ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחוח ליי' על עולת
התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו :

ההפטרה

היתה עלי יד יי' ויוציאני ברוח יי' ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות :
שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי' ואפקני ברוח
נבואה דשרת עלי מן קדם יי' ואשריאני
בגו בקעתא והיא מליא גרמי :
והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני ה
הבקעה והנה יבשות מאד :
ואעבירני עליהון סחור סחור והא סגיאן לחדא על אפי
בקעתא והא יבישן לחדא :

ויאמר

ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואומר
יי׳ אלהים אתה ידעת:
ואמר לי בר אדם התיחיון גרמייא האילין ואמרית יי׳
אלהים את גלי קדמך:
ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם
העצמות היבשות שמעו דבר יי׳:
ואמר יי׳ לי אתנבי על גרמייא האילין ותימר להון גרמייא
יבישיא קבילו פתגמא דיי׳:
כה אמר אלהים לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
רוח וחייתם:
כדנן אמר יי׳ אלהים לגרמייא האילין הא מעיל בכון
רוחא ותיחון:
ונתתי עליכם גידים והעלתי אתכם בשר וקרמתי עליכם עור
ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יי׳:
ואיתן עליכון גידין ואיסק עליכון בשרא ואקרום עליכון מ
משכא ואיתן בכון רוחא ותיכון ותדעון ארי אנא יי׳:
ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול בהנבאי והנה רעש ותקרבו
עצמות עצם אל עצמו:
ואתנבית כמא דאתפקדית והוה קל באתנביותי והוה זיע
וקריבא גרמייא לות גרמא גרמיא:
וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם
עור מלמעלה ורוח אין בהם:
וחזיתי והא עליהון גידין ובסרא סליק וקרם עליהון משכא
מלעילא ורוחא לית בהון:
ויאמר אלי הנבא אל הרוח ואמרת אל הרוח כה אמר יי׳ אלהים
מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו:

ואמר

לשבת וחה של פסח

ואמר ליּ אתנבי בר אדם ותימר לרוחא כדנן אמר יי׳
אלהים מארבע רוחיא איתא רוחא ועולי בקטוליא
האילין ויחון

ס והנבאתי כאשר צוני ותבא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על
רגליהם חיל גדול מאד מאד:

ואתנביתי כמא דפקידית ועלת בהון רוחא וחיו וקמו על
רגליהון משריין סגיאן לחדא לחדא:

פ ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה
הנה אומרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו:

ואמר לי בר אדם גרמיא האילין כל בית ישראל אינון
הא אינון אמרין יבישו גרמיא ופסק סברנא אבדנא לנא

ס לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר יי׳ אלהים הנה אנכי פותח
את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי ו
והבאתי אתכם אל אדמת ישראל:

בכן אתנביא ותימר להון כדנן אמר יי׳ אלהים הא אנא
פתח ית קבריכון ואסיק יתכון מן קבריכון עמי
ואעיל יתכון לארעא דישראל:

פ וידעתם כי אני יי׳ בפתחי את קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי

ותדעון ארי אנא יי׳ אפתח ית קבריכון ואסיק יתכון
מקבריכון עמי:

ס ונתתי רוחי בכם וחייתם והניחותי אתכם על אדמתכם
וידעתם כי אני יי׳ דברתי ועשיתי נאם יי׳:

ואתן רוחיא בכון ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון ותדעון
ארי אנא יי׳ גזרית במימרי ואקיים אמר יי׳:

ונתתי רוחי בכם וכו׳

שלום [illegible]

אל ממרומו יקרא לעמו יום על מקומו יבא בשלום
נדרי אביא ושירי אצביא כי לבי אבי שבתי בשלום
ימי גילתמו ושודדים דמו כי נדמו נאות השלום
מלך יעצור ורוחו יבצור וייצר תיצור שלום שלום
שמה ישנו. ולרוב ידגו. והתענגו. על רוב שלום
היום לעיני יגלה אזני קול רם יי׳ תשפוט שלום
קרב מחזה ומאמר חוזה ממקום הזה אתן שלום
טוב ועוז שלום יצו צור עילום אתה שלום ובביתך שלום
נביאים ישבתם כי נמכרתם תשמעו. אתם עלו לשלום
חזק גלמי ואמץ עצמי וישב עמי בנוה שלום :

ויאמר קדיש אלם וברכו וערבית לפסח

פיוט לליל ראשון מחול המועד

צור בלי צור ונגשם אלי ואנחהו. כי אתה קראתיו אדמה ואברכהו:

תמו השבת וחול המועד של פסח

ליל ויושע

פיוט קודם ברכו

יעירון כל עבדיך לגדלך · כי אין חקר להוללך ושירך · ק
קדושי אל תנו שבח ותודה · וברכו את יי׳ המבורך :
צור בלי צור ונגשם אלי ואנחהו · כי אתה קראתיו אדמה ואברכהו:

יוס ויוצע

אחר ...

עוּר אֶתְנָה פְּרִיוֹם ״ לְמִיתֵי מְעוֹנַי ״ הָאוֹמְרִים יוֹם יוֹם ״ בָּרוּךְ יְיָ/

ויאמר ערבית שנכתב בליל ראשון ונרכבו ~

רשות לשחרית

חַזֵּק יְחִידָתִי ״ וְשִׁירֵי שְׁעֵה ״ וּמְקוֹם זְבָחַי ״ לְךָ שַׁבְחֵי יַעֲלוּ :

אחר

שַׁחַר לְךָ אֶשְׁפּוֹךְ נְעִים שִׂיחִי ״ אוֹדֶה לְצוּר יִשְׁעִי וּמִבְטָחִי ״
הַצּוּר יְיָ אֵל אֱמֶת ״ יִפְדֶּה אוֹתִי ״ בְּיָדוֹ אַפְקִידָה רוּחִי

מחרך

כָּל הַנְּשָׁמָה ״ תְּהַלֵּל בְּמִילֶיהָ ״ רוֹקַע אֲדָמָה ״ מַצִּיב גְּבוּלֶיהָ ״
נוֹתֵן נְשָׁמָה ״ לָעָם עָלֶיהָ :

נִשְׁמַת
יְשׁוּרוּן יְשׁוֹרֵר לְנִשְׂגָּב בַּהֲדוֹמוֹ תְּיַחֲדָךְ
יָחִיד הַמַּשְׁפִּיל גֵּאִים לְתַעֲצוּמוֹ
יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ :
חֵשֶׁךְ
סְגוּלִים הֲווּ חֵשֶׁק כַּחֲסִידִים תְּסַלְסְלָךְ

פוחחי

ליום וישש

סוחחים שיר לאל חי וקיים
סוס ורוכבו רמה בים
נש פרחיים אשר יצאו מאנחה לרוחה תפארך:
פריום עקב נאצת לשלחה
פתחת שקי ותאזרני שמחה
נש בחירים מצפצפים שירים ערבים היום יברכוך:
בוקע מים לפני חייליו נתיבים
בים דרכך ושביליך במים רבים
נשמת אביונים מפוזרים תקבצם מצפון ומים תהדרך:
שבח יתנו למשביח שאון ימים ודכים
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים :

יאמר ואלו פינו עד אחר ישתבח

לקדיש

שעה ניב דל / מאהלו נבדל // בפיו יגדל / שמך ויתגדל /
קחה נדח / בחכמת ובין שנער / לך ישטח // כפיו בעת יצער /
בך יבטח / יום ימעני יסער // בנשאו גל מעגל // על נדחך תגל //
שתה יין גיל / עמי נשות רישך / ובחליל / הלל בבא חפשך
ראה בעליל / שמשך / אשר חשך / ארום תאכל /
כי לעשות תוכל / והיכל / התל בנות ותכל :

אחר

שתה גבול לים / וכל / פעלת // אתה גבול לכל /
וקץ הצבת / מידך הכל / ולכל שמת / מועד ועת וזמן /
לכל חפציך // לעד שמך נעלה ויגדל עתה / כח יי כאשר

ינהג

יום ויוש

דברית לאמר ...

לברכו

יפי שירי ומנעמי רנני והגיוני וקולי תחנוני
קהל יעקב בלבב טוב ידכם שאו קדש וברכו את יי׳:

אחר

החריב אל ימים שבעו גאוני לכן ברכו שמו כל צבאות המוני:

ויאמר קדיש קצר וברכו ואח״כ יאמר יוצר אור עד אחר העמידה ואח״כ יאמר

אופן

מי אל כמוך נאדר בקדש ים סוף עד ואות קדוש

מאורה

אור אמונה בלבי אור לבבי ועיני אור לי ערוכה
אור ברית לי אדני וביני אור להאיר לי נתיבי אור
לישע המוני נר לרגלי דבריך אור לבבי ועיני:

אהבה

מועד פדות אחרו וימי פדותי ארכו אי רחמים נכמרו
עלי וידי תמכו מופתים עוררו אותי וחסד משכו
אחרי חילי רוח יי נשבה חיל רודפי מולי
תכסה אהבה

זולת

לים וישע

זולת

ארוממך י״י חי אשר לו הגדולה / יום מחנם גוי עדה מרודה
וקהלה דלה / אביע נסיו אשר עשה להם לשם ולתהלה:
לפנים בישראל על הגאולה:

נוף וחנס הקשיחו לבם ברוע מעללים / והפרע מוסר פרע
לדבר בני אלים / עד קום י״י קנא ובנוף הרבה מופתיו זה עשרת
דגלים / וינגע י״י את פרעה נגעים גדולים:

ישרון דרכי י״י ועלכן ישיחון בכל דור ודור / בקומו לפרוץ בכל
צוררי ופרץ עמי קם לגדור / מלך גדול י״י לכן בת כסיסי מ
מלכות קם על נוף במלחמה לערוך ולעדור /
תתפקהו במלך עתיד לכידור:

סרו עמי מנוף ברכוש גדול בכסף זהב ונזם וחליה / ויהפך
לבב פרעה ועבדיו באין רמיה / ויאמר י״י עמו מה זאת עשינו
לשלח מן השביה / איש את עבדו ואת שפחתו
העבד והעבריה

פרעה רדף אחריהם בחיל כבד רכב ופרשים / והים לפניהם
סוער עליו רועשים ומתגעשים / אך העם ישראל חיל גדול
טף ונשים / יפרד והיה לארבעה ראשים:

נאם פרעה מרוע בשביו חרון לשונך / ראה עמדים דואב
ודואג מפני מצרים ומפניך / לכל זמן ואיך אתה תדבר
משפטיך ודינך / ישפוט י״י ביני ובינך:

נגלה על ים סוף הצל תמים דעים / כי להראות כבודו לעמו רקע
רקיעים / ולעצור כל שבט ושבט לבדו גזר מצולות ים
לפני בית יעקב הנושעים / ויקרע יה ל
לשנים עשר קרעים

מחץ רהב שיר הים לבדו וחילו כי התחננו בנים

ליום ויושע

שובבים / כי מיכאל שרינו יבכה הרים לרוכב ערבים /
ויפן צור תפלת מיכאל ולדברים הערבים / ולא פנה
אל רהבים :

קמו אז עמי לשורר שירה חדשה למחוללם / ולהביא
לפני יי ערכו תהלות מהללם / משה ובני ישראל לך ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כלם / כי עזרת אבותינו
אתה הוא מעולם :

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך

יי יי אשים דברתי / כי הוא הרחיב פי במלוצתי ויי פתח
שפתי / ואני אשימם דוברות בים :
נגידי שיר אברך במקהלות / לאל נעלה על כל תהלות ואתן
גודל לעושה גדולות / כל הנחלים הולכים על הים :
יחיד נמצא וקדמון / יצר קדומה אצלו אמון / מעין כל חי
נעלמת בארמון / תהום אמר לא כי היא וים :
יחידה ואין שני לצדה / ואין ערך ודמיון לגאון מחמדה / ארוכה
מארץ מדה / ורחבה מני ים :
צר ויצר עולם בחסדו / ורקע אדמה ואין עוזר לנגדו / נוטה
שמים לבדו / ודורך על במתי ים :
לעני צוה כנפיך תפרוש / וברוב גאוני קמי תערוץ / והוצא
עמי ממצרים ומפתרוס / ומחמס ומאיי הים :
יחיד נהם כאריה / מי זה אשר עבדיו מציל יהיה / ומידו
גוזלו איה / המעלם מים :

תנין נפלאות אחוך / שור שחקים ועוזו אראך / שאל נא
בהמות ותורך / ויספרו לך דגי הים :
בני פתח מכבליך / ואם תשמע יגוף גבוליך / וישפיל גאות
מושלך / מושל בגאות הים :
נפלאות הראה בהם / ויוצא עמי מיד לוחציהם / וירדפו מצרים
אחריהם / וישיגו אותם חונים על הים :
חרדו עמי וחלו פני אל / ובדבר יי מלאך גואל / בקעים ובני
ישראל / הלכו ביבשה בתוך הים :
זדים התגלגלו בשואה / שוררו המוני שירה נפלאה / אשירה ליי
כי גאה גאה / סוס ורוכבו רמה בים :
קראו שירות ערבות / במדבר ובערבות / לרוכב ערבות / כי
מרכבות פרעה וחילו ירה בים :
אל מי למרבץ קבץ גולים / כקדם בצאתם לעורר מהללים /
שירה חדשה שבחו גאולים
לשמך על שפת הים :

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך :

גאולה

ארבעה עמדו על הים צור / ציר צאן וצר / צר הציק לצאן /
וצאן צעק לציר / וציר חנן לצור / וצור צוה לציר / צא
חלץ צאני מיד צר / צור ישראל / קומה לעזרת אל
ופדה בנואמך יהודה וישראל :

לינס ויוצא

להלל

הראנו ידו הנפלאה / על שפת הים נוראה / אשירה
ליי׳ כי גאה גאה / בזמירות נריע לו / :
דהרות אבירים באדירים נפלו / וכעופרת במים רבים
צללו / ודורשי יי׳ שמו יהללו / בנבל עשור
זמרו לו :

ויחיד ההלל

מזמור סו

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל
הארץ : זמרו כבוד שמו שימו
כבוד תהלתו : אמרו לאלהים מה
נורא מעשיך ברוב עזך יכחשו לך אויביך : כל
הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה :
לכו וראו מפלאות אלהים נורא עלילה על בני אדם :
הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל נשמחה בו :
מושל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים
אל ירומו למו סלה : ברכו עמים אלהינו והשמיעו
קול תהלתו : השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
רגלנו : כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף :
הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו : הרכבת
אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה :
אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי : אשר פצו
שפתי ודבר פי בצר לי : עולות מחים אעלה
לך עם קטורת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה :

לכו

לְכוּ שִׁמְעוּ וַאֲסַפְּרָה כָּל יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי׃ אֵלָיו פִּי קָרָאתִי וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי׃ אָוֶן אִם רָאִיתִי בְלִבִּי לֹא יִשְׁמַע יְיָ׃ אָכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי׃ בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵאִתִּי

להוצאת התורה

אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם אַתָּה תְשַׁלַּח בְּנֵי גָלוּתִי׳
אַתָּה תָשִׂים בְּאָזְנֵי אֶפְרָתִי אַתָּה תִהְיֶה עַל בֵּיתִי׳
וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד יָם׳ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת

אחר

גְלִילֵי זְבוּל רָאוּ הַדֶּרֶךְ וְנִבְעָתוּ׳ וְגַלֵּי תְהוֹם שָׁתְקוּ בְּצֵאתְךָ וְנִצְמָתוּ׳ וְאֵיךְ תַּעֲמוֹדְנָה הַנְּפָשׁוֹת בְּסוֹדֶךָ׳ מְקוֹם אֵשׁ מְלַהֶטֶת סְלָעִים וְנִצְּתוּ׳ גְלִילֵי זְבוּל מֶלֶךְ הַלְלִי בְשִׁירָה לְאֵל מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה׃

אחר

יְשׁוּעָתוֹ לַעַד אוֹחִילָה תָּחִישׁ בְּעִתָּהּ וְזֹאת תְּפִלָּתִי מָצָא הָרַחֲמִים׃

פסוקים

בָּנֹה בָנִיתִי בֵּית זְבֻל לָךְ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃ אַתָּה

פוררת בעוזך ים שברת ראשי תנינים על המים :
אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן :
בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד : שירו ליי
כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו : לגוזר
ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו : וינחם לבטח
ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים : ויוצא עמו
בששון ברנה את בחיריו : ויתן להם ארצות
גוים ועמל לאומים יירשו : בעבור ישמרו חקיו
ותורותיו ינצורו הללויה :
ועתה קומה וכו׳

ויאמר יי הנה מקום אית ונצבת על הצור

הפרשה

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא
כי אמר אלהים פן ינחם העם
בראותם מלחמה ושבו מצרימה :

והוה כד שלח פרעה ית עמא ולא דברינון יי
אורח ארעהון דפלשתאי ארום קריבא
היא מאתן אלפין דנפקו ממצרים תלתין
שנין קדם קיצא דיי מאתן אלפין גוברין רגלאין
בני חילא הוו כלהון משבטייא דאפרים מאחדין
בתריסין ובמאני יי על ידי יחזקאל נביאה בבקעת
דורא ומנהון גרמיא הוו מאני משתיא למשתי
בהון נבוכדנצר רשיעא ובשעתא דאחיה יתהון
על ידי יחזקאל נביאה הוו מטפחין ליה לההוא רשיעא

עַל פּוּמֵיהּ וּמְקָרְבִין גַּרְמָא לְוָת גַּרְמֵיהּ וְחַיוּ וְקָמוּ עַל
רַגְלֵיהוֹן מַרְשִׁיאַן סַגִּיאַן לְחַדָא לְחַדָא · כֻּלְּהוֹן קָמוּ בַּר
מִן גַּבְרָא חַד דְּלָא קָם · וּבְכֵן אֲמַר לֵיהּ יְיָ בְּקִיבוּלָא
יְהַב וּבִרְבִיתָא נְסִיב וְלָא יְחִי · וּבְכֵן אַחְנֵי לֵיהּ
יְיָ בְּמַחְשֶׁבֶת טוּבָא דִּלְמָא יְזוּעוּן עַמָּא בְּמִחְמֵיהוֹן
אֲחֵיהוֹן מֵתַיָּא וְיִדַּחֲלוּן וִיתוּבוּן לְמִצְרַיִם
96 וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם סוּף וַחֲמֻשִׁים
עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְאַסְחַר יְיָ יַת עַמָּא אוֹרַח מַדְבְּרָא לְיַמָּא דְסוּף וּמְזָיְינִין
כְּעוּבְדָא טָבָא סְלִיקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרִיקִין מִן אַרְעָא דְמִצְרָיִם׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃
וְאַסִּיק מֹשֶׁה יַת גַּרְמֵי דְיוֹסֵף עִמֵּיהּ אֲרוּם מֵשְׁבַּע אַשְׁבַּע
יוֹסֵף בְּחַיוּ יַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמֵימַר מִדְכַּר אַדְכַּר
יְיָ יָתְכוֹן בְּרַחֲמוֹ טָבָא וְתַסְּקוּן יַת גַּרְמַי מִן הָכָא עִמְּכוֹן׃
וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה הָעָם׃
וּנְטַלוּ מִסֻּכּוֹת וּשְׁרוֹ בְּאֵיתָם בִּסְיָפֵי מַדְבְּרָא
וַיְיָ הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה
בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם וָלָיְלָה׃
וּמֵימְרָא דַיְיָ הֲוָה מְדַבַּר קֳדָמֵיהוֹן בִּימָמָא בְּעַמּוּדָא
דַעֲנָנָא לְמִתְקְנָא לְהוֹן אֲתַר בֵּית מַשְׁרוֹי בִּימָמָא
וְלֵילְיָא בְּעַמּוּדָא דְאֶשָּׁתָא לְאַנְהָרָא לְהוֹן לְמֶהֱוֵי מְהַלְּכִין
בִּימָמָא וְלֵילְיָא׃
לֹא יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה
לִפְנֵי הָעָם׃

לָא פְסַק עַמּוּדָא דַעֲנָנָא בִּימָמָא וְאַף לָא עַמּוּדָא
דְאֶשָּׁתָא בְּלֵילְיָא קֳדָם עַמָּא דִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין
הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן נִכְחוֹ תַחֲנוּ עַל הַיָּם : וְאָמַר
פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם
הַמִּדְבָּר : וְחִזַּקְתִּי אֶת לֵב פַּרְעֹה וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם
וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְיָ
וַיַּעֲשׂוּ כֵן : וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ
לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי
שִׁלַּחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ : וַיֶּאְסֹר אֶת רִכְבּוֹ וְאֶת
עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ : וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכֹל
רֶכֶב מִצְרָיִם וְשָׁלִשִׁם עַל כֻּלּוֹ : וַיְחַזֵּק יְיָ אֶת
לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה : וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חֹנִים עַל הַיָּם כָּל סוּס
רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וְחֵילוֹ עַל פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל
צְפֹן : וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירְאוּ מְאֹד
וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ : וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה הַמִבְּלִי
אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר מַה
זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם : הֲלֹא זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל
מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת מִצְרָיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת
מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל

העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יי׳ אשר יעשה
לכם היום כי את אשר ראיתם את מצרים היום לא
תוסיפו לראותם עוד עד עולם : יי׳ ילחם לכם ואתם
תחרישון : * ויאמר יי׳ אל משה מה
תצעק אלי דבר אל בני ישרא׳ ויסעו : ואתה הרם את
מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבואו בני ישראל
בתוך הים ביבשה : ואני הנני מחזק את לב מצרים
ויבואו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה
ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמוד מאחריהם : ויבוא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויט משה את ידו
על הים ויולך יי׳ את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים : ויבואו בני ישרא׳ בתוך הים ביבשה
והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : וירדפו
ויבאו
מצרים אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך
הים : ויהי באשמורת הבקר וישקף יי׳ את מחנה
מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים :
ויסר את אופן מרכבותיו וינהגהו בכבדות ויאמר
מצרים אנוסה מפני ישראל כי יי׳ נלחם להם
במצרים : * ויאמר יי׳ אל משה נטה ידך
על הים וישובו על הים וישב הים לפנות בקר
לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יי׳ את מצרים
בתוך הים : וישובו המים ויכסו את הרכב ואת

הפרשים

הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם :

ויושע ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים :

אזל משה וקום על ימא ואמר לימא זע מן קדמוי בשמי תזיל ותימר לימא דאנא שלוחיה דיוצר בראשית · גליאחך שעה זעירא עד דיעברון בגויך פריקוי דדקרים דשבמוי דיעקב שריאין בעקא ושנאיהון רדפין מן מן בתריהון · ואזל משה וקם על ימא ואמר לימא זע מן קדם אל · זע ימא מן קדם משה כד חמא בידיה חטר נסיא · חימא ורוגזא עלת לימא והוה מתרברם למחזור לבתריה · טען הא לך לבריה דעמרם לית אנא מתכביש מן ילוד דאנתתא · יומין תלתא אנא רב מינך היך ה הטבעו לבכבש יתי · כד חמא משה לימא מסרהב וגלוהי מתרברבין עלוהי · לית שעתה דא שעת דינא אם את לקבלי ואנא לקבלך מתיב משה ואמר לימא דאנא שלוחיה דיוצר בראשית · נתהפך ימא כד שמע מלתיה וקם למעבד רעותיה · סוף מליא אמר ימא למשה לית אנא מתכביש מן ילוד דאנתתיה · עלה משה ואמר לימיה רב מיניה · ומינך יכבוש יתיך · פתח משה פומיה

בשירה הכדין שבח בתושבחתא · צלותיה ד־משה
עלת בבעו ובתחנונים אמר מלתיה · קרא אמרת
לי בספר אוריתא הא כען תהמי מה אעביד לפרעה
רבוני דעלמא לא תמסור עמך בידוי דפרעה רשיעא
רב יהב בידי חטר נסיא למעבד כל מרודייא ··· ש
שמע ימא קל רוחא דקודשא · דהות ממללא
עם משה מגו נורא · תב ימא מן גלוהי ועברו בגווני
ישראל :

ופרק ושזיב יי׳ ביומא ההוא ית ישראל מידיהון
דמיצראי והמון ישראל ית מצראי מייתין
רמאין על כיף ימא

וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה יי׳
במצרים וייראו העם את יי׳ ויאמינו
ביי׳ ובמשה עבדו :

וחמון ישראל ידא דפרע יי׳ מנהון דמצראי ו
ודחילו עמא מן קדם יי׳ והימנו במימרא
דיי׳ ובנבואתיה דמשה עבדיה :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליי׳ ויאמרו לאמר

השירה ליי׳ כי גאה גאה סוס ורוכבו
רמה בים : עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארוממנהו : יי׳ איש מלחמה
יי׳ שמו : מרכבות פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלישיו טובעו בים סוף :

תהומות יכסיומו ירדו במצולות כמו
אבן : ימינך יי׳ נאדרי בכח
ימינך יי׳ תרעץ אויב : וברוב גאונך
תהרוס קמיך תשלח חרונך
יאכלמו כקש : וברוח אפיך נערמו
מים נצבו כמו נד נוזלים
קפאו תהומות בלב ים : אמר אויב
ארדוף אשיג אחלק שלל
תמלאימו נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי : נשפת ברוחך כסמו ים
צללו כעופרת במים אדירים : מי כמכה
באלים יי׳ מי כמוכה נאדר
בקדש נורא תהלות עושה פלא : נטית
ימינך תבלעמו ארץ נחית
בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך א
נוה קדשך : שמעו עמים ירגזון
חיל אחז יושבי פלשת : אז נבהלו
אלופי אדום אילי מואב יאחזמו
רעד נמוגו כל יושבי כנען : תפול
עליהם אימתה ופחד בגדול
זרועך ידמו כאבן : עד יעבור עמך יי׳
עד יעבור עם זו קנית :
תביאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
פעלת יי׳ מקדש יי׳ כוננו ידיך
יי׳ ימלוך לעולם ועד :

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי׳
עליהם את מי הים ובני ישר׳ הלכו ב
ביבשה בתוך הים : ותקח מרים
הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתופים ובמחולות : ותען להם מרים שירו ליי׳
כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים : ויסע משה את
ישר׳ מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים : ויבואו מרתה ולא
יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא
שמה מרה : וילונו העם על משה לאמור מה
נשתה : ויצעק אל יי׳ ויורהו יי׳ עץ וישלך אל המים
וימתקו המים
שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו : ויאמר אם שמע
תשמע לקול יי׳ אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי
במצרים לא אשים עליך
כי אני יי׳ רופאך :

והמפטיר כמו בשבת חול המועד
והקרבתם

ההפטרה

וידבר דוד ליי׳ את דברי השירה הזאת ביום הציל יי׳
אותו מכף כל איביו ומכף שאול

ושבח דוד בנבואה קדם יי׳ ית פתגמי תושבחתא
חדא

חדא על כל יומא דשזיב יי יתיה וית ישראל מיד כל
בעלי דבביהון ואף דוד שזיב מחרבא
דשאול :
ויאמר יי סלעי ומצודתי ומפלטי לי :
ואמר יי תוקפיה ורוחצני ומשזיב יתי :
אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני
אלהא דאתרעיבי קרבני לדחלתיה תוקפי דמן
קדמוהי מתיהב לי תקוף ופורקן לאתגברא
על בעלי דבבי ואמר לארמא קרני בפורקניה
סמכני והוה ממריה סמך לי כד הויתי עריק מן
קדם רדפי פורקני מן בעלי דבבי ואף מיד כל
חטופין פרק יתי :
מהולל אקרא יי ומאויבי אושע :
אמר דוד בתושבחתא אנא מצלא קדם יי
דבכל עדן מבעלי דבבי פרק יתי :
כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני :
ארי אקפתני עקא באתא דיתכא על מתברא
וחיל לית לא למילד והיא מסכנא
לממת וסיעת חייבין בעתת יתי :
חבלי שאול סבוני קדמוני מוקשי מות :
משריין רשיען אקפוני במאני קטול :
בצר לי אקרא יי ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו
קולי ושועתי באזניו :
אמר דוד כד עקת לי אנא מצלא קדם יי וקדם

אלהא

יהא אנא מתחנן וקביל מהיכליה צלותי ובעותי
קדמוהי מתעבדא

ויתגעש — ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו
ויתגעשו כי חרה לו :

והתרעת — והתרגשת ארעא שבלולי שמיא זעו
והתרבינו ארי תקוף רוגזא

עלה — עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים
בערו ממנו :

סליק — זדוניה דפרעה רשיעא כתננא קדמוהי בכן
שלח רוגזא כאשא בערא דמן קדמוהי

משציא — מזופיתיה כנומרין דנור דלקא
ממימריה

ויט — שמים וירד וערפל תחת רגליו :

וארכין — שמיא ואתגלי יקריה וענן אמטתיא
כבש קדמוהי :

וירכב — על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח :

ואתגלי — בגבורתיה על כרובין קלילין ודבר
בתקוף על כנפי רוחא

וישת — חשך סביבותיו סכות חשרת מים עבי
שחקים

ואשרי — שכינתיה וענן יקר סחור סחור לה מתחממין
תקיפין מרגפת עננין קלילין ברום עלמא :

מנוגה — נגדו בעריו גחלי אש :

מזיו — יקריה מבהקין שמיה שמיא מזופיתיה
כנימרין דינור דלקא ממימריה :

ירעם מן שמים יי׳ ועליון יתן קולו :
אכלי מן שמיא יי׳ ועלאה ארי מימריה :
וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם :
ושלח מחתא כגירין ובדרינון ברקין ושגשינון :
ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות תבל בגערת יי׳
מנשמת רוח אפו :
ואתחזיאו עמקי ימא ואתגליו שכלולי תבל במזופיתא
מן קדם יי׳ ממימר תקוף רוגזא :
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים :
שלח נביאוהי מלך תקיף דיתב בתקוף רומא ד
דברני שזבני ממעמקים שגיאין
יצילני מאויבי עז משנאי כי אמצו
ממני : יקדמוני ביום אידי ויהי
יי׳ משען לי : ויוצא למרחב אותי יחלצני כי חפץ
בי : יגמלני יי׳ כצדקתי כבור ידי
ישיב לי : כי שמרתי דרכי יי׳ ולא
רשעתי מאלהי : כי כל משפטו לנגדי
וחקותיו לא אסור ממנה : ואהיה תמים לו
ואשתמרה
מעוני : וישב יי׳
לי כצדקתי כבורי לנגד עיניו : עם חסיד
תתחסד
עם גבור תמים
תתמם : עם נבר תתבר ועם עקש תתפל :
ואת עם
עני תושיע ועיניך
על רמים תשפיל : כי אתה נרי יי׳ ויי׳ יגיה
חשכי : כי בכה ארוץ גדוד
באלהי אדלג שור : האל תמים
דרכו אמרת

יְיָ/ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃
כִּי מִי אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְיָ/ וּמִי
צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי חַיִל וַיַּתֵּר תָּמִים
דַּרְכִּי׃ מְשַׁוֶּה רַגְלַי בָּאַיָּלוֹת וְעַל
בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת
קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרֹעוֹתָי׃ וַתִּתֶּן
לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב
צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד
כַּלּוֹתָם׃ וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא יְקוּמוּן
וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ וַתַּזְרֵנִי חַיִל
לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃
וְאוֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
יִשְׁעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל יְיָ/ וְלֹא עָנָם׃
וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר אֶרֶץ כְּטִיט חוּצוֹת אֲדִקֵּם
אֶרְקָעֵם׃ וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃
בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ לִי לִשְׁמוֹעַ
אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ
מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי יְיָ/ וּבָרוּךְ צוּרִי
וְיָרֻם אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי
וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃ וּמוֹצִיאִי מֵאוֹיְבָי
וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי׃ מֵאִישׁ חֲמָסוֹת תַּצִּילֵנִי׃
עַל כֵּן אוֹדְךָ בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃
מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד
לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

יענה

ליום ויושע

משגה למעבד פורקן עם מלבין ועבד טיבו למשיחיה
לדוד ולזרעיה עד עלם :

מגדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם :

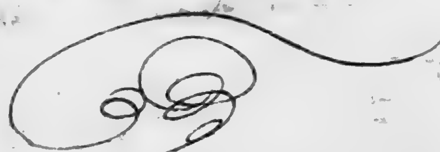
שלום

רחש תנין לוחשי אמוני
אשמעה מה ידבר הא׳ יי׳
העתירו בעדי ובעד כל המוני
כי ידבר שלום :

קמו לרודפם ושקעו בים
וכל ישרא׳ בעוז חי וקים
ולא נודע מקומם אים
על מקומו יבוא בשלום :

שירה חדשה שירות תמימות
קדוש יתן עוז ותעצומות
זמרו יחד לא׳ נקמות
יי׳ יברך את עמו בשלום :

ויאמר קדיש שלם וברכו ועלינו לשבח

לשיר השירים

אשיר במישרים את שיר יי׳ קול מהלל
אדים כי רם יי׳ למקדשו נגלה
יפיו וטובו כי הברכה בו צוה יי׳

ויאמר ערבית ככתוב בליל ראשון

רשות לשחרית

שורש בנו ישי עד אן תהי נקבר הוצא לך פרח
כי הסתו עבר האיש לבוש בדים לשאול ואיך יגלה
הקץ והוא צוה סתום וחתום דבר

מחרך

רוח ששוני וחן מנעניו הפיחי גני יזלו בשמיו
מהר מורי וגבעת הלבונה צפון עורי ובאי תימנה
אולי עפרי ירד לגנה לאכול פרי וללקוט שושנה
וכימי עלומיו יחדש ימיו
שאלו וראו בעלי אמרים וחפשו וקראו צפוני
סתרים אולי תמצאו לחיי מזורים ולדודי שאו
שלום אשת נעורים ויאיר את רחמיו להפיק
את שלומיו :

אחר

יום ש' השירים

תנו שיר על זמיר ליחד ה' אמונה · בניב שפה נכונה ·
יחידים גדלוהו · ושיחו מהללו · ונצח הדרוהו ·
ברוב כחו וחילו · יסוד עולם הלוא הוא · ויוצרהו
וסובלו · והודו לה' בשיר · ומזמור על נגינה ·
בכל רגע ועונה :

אחר

הלל תהלל ״ למלא לא יחסר ׳ נשמת כל חי ׳ ורוח כל בשר :

ויאמר נשמת כל חי עד אנחנו מודים

נשמת
שארית עדת ה' מיחדים חסדו ואמתו בשיר השירים
משבחים לה' ברום שבתו
מוליך לימין משה זרוע תפארתו :

נש״
שרויים בגלות צר וחרדו · בשיר השירים
יודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו
ויאמינו בה' ובמשה עבדו

נש״
מתודה תהלות ה' נעלה במרומו בשיר השירים
משורר בקול רם עוזו ותעצומו
את כל אשר אלהים למשה ולישראל עמו :

נש
ישרא' עמך ובתי חייליך בשיר השירים
ינעמו עוז אלהים להנעים מהלליו
ולשוננו רנה כהמון גליו :

ובשבת מוסיף אלו

נש״
אלה באפיו ואותותיו בחבה את דתו שומרת
אמונת שבת כתוב בקרבה

ליום א׳ [illegible]

נ״ש אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה :
בורא הכינותי ויאורו עיני
במצותיך תשמח בהכינו תחת שיר הגיוני
ביום שבת יערכנו לפני יי׳ :

ויאמר ואלו פינו עד אחר ישתבח

לקדיש

קול מהלל יגדל · היום ושיר חדש · פי יענה תמיד ויתגדל · שמך ויתקדש במחנה :

אחר

חסדי האל אגיד בסוד עם ובשירי לא אעבוד :
ומהלל אגדיל ועוד גדול יי׳ ומהולל מאד :

לברכו

יענו תהלות לבני אלהים וקול זמרה ושיר · נועם
ואף אני אענה ברוך יי׳ ואעשיר :

ויאמר יוצר אור עד אחר העמידה

אופן

ישעך יזכירו / עם בך יכתירו / שי בשי יגישו / ושמך יקדישו :

אמירב

מאורה

ליוסף ר"ט ...

אסירת צרים · שבוית חרב · משנאה בארצות זרים
ולבה חרב לחטאה · ושם קול תרים · וקול ערב
לבוראה · ישעי צמח צדקי פרח · והיה בלח · אורך
שלח · ועליו יזרח :

אהבה

יביא לחדרו · הדור מאד מדור נעלה · רעיה לזכרו · ולאהבה
אותו חולת :

זולת

אמרתי בחפזי תוחלתי נכזבה · אשורי תעבוני במרוה
הזבח · צדו גני לסבלות תקרא ומעזבה · קול דודי
הנה זה בא :
גלל שבועת ברית הורים · גוי מקרב גוי נמהרים · דרור
קרא ששף כנהרים · מדלג על ההרים :
השקיף ממרום לבלתי עצבי · והחיש זמן קצבי · ודלג קל
כי חפץ בי · דומה דודי לצבי · זממו צרים נתוק פתילנו ·
זלזלים כרות שורש שתילנו · חבוש רפאות חזק כתלנו ·
הנה זה עומד על הר כתלנו :
טולטלתי נוף עיפתי · טנף מלבן שירי נטישתי · יצוה
שמעתי · צבי חרופתי · קומי לך רעיתי :
כי בו החרב נגדה שתה · זדים קמו עורף ליתתה · קנו כמאז
גם אתה · כי עזרת אבותינו מעולם אתה :

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך

אלהים

אלהים למי אמשילך · ואין דומה אליך · שמחת לבי
בפעליך · נזכירה דודיך מיין : בראת אור בחכמה ·
והעמדת חק ורוק במזימה · והוצאת צמח האדמה ·
עושים לחם ויין :
רבו צבאות במעוניך · ועוף חיה במכוניך · וכל המשבחים
קניניך · שכרו בלא יין : הקימות אדם בצלמיך · ועזר
חננתו בנאמיך · ותשכנם בגן נעמיך · בית
משתה היין :
משם הוציאנו שובב · להשיב האשה סבב · כי היתה
דכתה לבב · ושכורת ולא מיין :
בוגדים היו לחרם · נח נמלט מזרם · החל ויטע כרם ·
וישת מן היין :
נסוגים מגדל בנו · נבלה שפתם ונשנו · איש לדרכו פנו ·
והמו כמו יין :
עמד אב המוניך · ובנו העלה לפניך · שמח בעשר נסיוניך ·
כי טובים דודיך מיין :
זכרה עקדה במרומים · ותאמץ איש תמים · עשה לאביו מטעמים
ויבא לו יין :
צבאות זרעו · בפרך עבדו לפרעה · ולא אמר לרועה גזעו
קח את כוס היין :
התמלאת חימה מימים · מחמת בנים תמימים · לה אתנין וחכמים ·
והשקית אותם יין :
הזהר ושלח בני · פן תלכו בחרוני · כי התנה ביד יי׳ גביעים
מלאים מיין :
קרא תנין נבונו · ויען עומדים לפניו · הלא שמעו אזניו ·

ליום שני קדיש

לא למלכים שתו יין:

טירתם בעשר נסחה · ובעשירית גדלה צווחה · ולישראל היתה הרווחה · תוף וחליל ויין:

נתקו לבנים המים · ובים צללו מצרים · והיו כגבור אפרים · ושמח לבם כמו יין:

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך:

גאולה

שיר תהלתנו · שיר לצור קדושנו · על גאולתנו · ועל פדות נפשנו

להלל

קומו ענו ברכו · רוחי ונשמתי · שירו וגם הללו · אל רם על רמים

אחר

כחוט שני לבוב שפתי המוני · מקדישים שם שוכן מעוני כפלח הרמון מלאות מצות ענייני · הללויה הללו את שם יי:

כמגדל דוד נוה ישורון ומקדשו · נתון בגבהו של עולם אשושו שני שדיך עמו · ומשחת פרושו · הללויה הללו אל בקדשו:

ויאמר הלל

למזמור צו

ליום שיר השירים

מזמור צו״

שירו לייי שיר חדש שירו לייי כל הארץ :
שירו לייי ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו :
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו :
כי גדול ייי ומהולל מאד ונורא הוא על כל אלהים :
כי כל אלהי העמים אלילים ויי׳ שמים עשה : הוד והדר
לפניו עוז ותפארת במקדשו : הבו לייי משפחות עמים
הבו לייי כבוד ועוז : הבו לייי כבוד שמו שאו מנחה
ובואו לחצרותיו : השתחוו לייי בהדרת קדש
חילו מלפניו כל הארץ : אמרו בגוים ייי מלך אף תכון
תבל בל תמוט ידין עמים במישרים : ישמחו השמים
ותגל הארץ ירעם הים ומלואו : יעלוז שדי וכל
אשר בו אז ירננו כל עצי יער : לפני ייי כי בא
לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים
באמונתו :

להוצאת התורה

נקום נא סהדי · את נקמתו · והיה עדי · על תלונתו ·
והעיר כבודי · כמראשיתו · ואשר נרדי · נתן ריחו :

פסוקים

צאנה וראנה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה

לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו: כי הנה הסתו
עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת
הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: שמחו
ביי׳ וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב: שירו ליי׳
שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: שירו לו זמרו
לו שיחו בכל נפלאותיו: כי זכר את דבר קדשו
את אברהם עבדו: ואני אשיר עוזך וארנן לבקר
חסדך: כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי:
ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה
ליי׳ כי גמל עלי:
ועתה קומה יי׳ וכו׳

פרשת היום

והיא בפרשת ראה וגם כל הבכור

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא
השדה שנה שנה: ואכלת לפני יי׳
א׳היך במקום אשר יבחר לשכן שמו
שם מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכורות בקרך
וצאנך למען תלמד ליראה את יי׳ א׳היך כל
הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל
שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי׳ א׳היך
לשום שמו שם כי יברכך יי׳ אלהיך: ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר
יבחר יי׳ א׳היך בו: ונתת הכסף בכל אשר תאוה
נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר

תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יי׳ אלהיך ושמחת אתה
וביתך : והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו
חלק ונחלה עמך : מקצה שלש שנים תוציא את
כל מעשר תבואתך בשנה ההיא והנחת בשעריך :
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
יי׳ אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה : מקץ
שבע שנים תעשה שמיטה : וזה דבר השמטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא
יגוש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליי׳ :
את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט
ידך : אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יי׳
בארץ אשר יי׳ אלהיך נותן לך נחלה לרשתה : רק
אם שמע תשמע בקול יי׳ אלהיך לשמור לעשות את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום : כי יי׳
אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבוט ומשלת בגוים רבים ובך לא
ימשולו : כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד
שעריך בארצך אשר יי׳ אלהיך נותן לך לא תאמץ
את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון :
כי פתוח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די
מחסורו אשר יחסר לו : השמר לך פן יהיה דבר
עם בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה לבבך
ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא
עליך אל יי׳ והיה בך חטא : נתון תתן לו ולא

ליום שיר השירים

ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יי׳ ־
אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך : כי לא
יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר
פתוח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך :
כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש
שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך : וכי
תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם : העניק
תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי׳
אלהיך תתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויפדך יי׳ אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה
היום : והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך : ולקחת
את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד
עולם ואף לאמתך תעשה כן : לא יקשה בעיניך
בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר
עבדך שש שנים וברכך יי׳ אלהיך בכל אשר
תעשה :

אם חל בחול יתחיל

כל הבכור

אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ליי׳ אלהיך לא
תעבוד בבכור שורך ולא תגוז
בכור צאנך לפני יי׳ אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יי׳ אלהיך אתה וביתך : וכי יהיה בו מום
פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי׳ אלהיך :
בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדיו כצבי

וכאיל : רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו
כמים : שמור את חודש האביב ועשית פסח ליי
אלהיך כי בחודש האביב הוציאך יי אלהיך לילה :
וזבחת פסח ליי אלהיך צאן ובקר במקום אשר
יבחר יי לשכן שמו שם : לא תאכל עליו חמץ
שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים כל ימי חייך : ולא יראה
לך שאור בכל גבולך שבעת ימים ולא ילין מן
הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר :
לא תוכל לזבוח את הפסח באחד שעריך אשר
יי אלהיך נותן לך : כי אם א המקום אשר יבחר
יי אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יי אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך :
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליי
אלהיך לא תעשה מלאכה : שבעה שבעות תספר
לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות :
ועשית חג שבעות ליי אלהיך מסת נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך יי אלהיך : ושמחת לפני יי אלהיך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד
היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה :
חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך

ועבדך

[illegible]

ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך ׃ שבעת ימים תחוג ליי׳ אלהיך במקום אשר
יבחר יי׳ כי יברכך יי׳ אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח ׃ שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי׳ ריקם ׃
איש כמתנת ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך ׃

והמפטיר והקרבתם כיום אתמול

ההפטרה

ויאמר הנביא

עוד היום בנוב לעמוד ינופף ידו הר בת ציון
גבעת ירושלים ׃

עד כען יומא רב ושגיא עדן לא למיעל והא
סנחריב מלכא דאתור נטל ועבר
תלתא אונין ודבר עמיה מאתן אלפין
גספנים דדהב רבני מלכין קטרי תגי יתבין בהון ודבר
עמיה מאתן אלפין מחיצצי גירין ׃ מניין משירייתיה שתין
אלפין רבו חסר חד ׃ אורכא דמשירייתיה ארבע מאה
פרסין ׃ פתיה דצואר סוסותיה ארבעין פרסין ׃ מ
משירייתיה קדמיתא כד עברו בירדנא שתו מיא דהוו
בירדנא משירייתיה תנייתא ׃ כד עברו בירדנא
דלו עקבי סוסותיהון ושתו מיא ׃ משירייתיה
תליתאה כד עברו בירדנא לא אשכחו תמן מיא ׃
וחפרו בארין ׃ ושתו מיא ׃ אתא וקם בנוב קרית

כהניא

כהניא · לקבל שורא דירושלם · ענה · ואמר
לחילותיה הלא דא היא קרתא דעלת ארגשית כל
משרייתיה דא היא זעירא ורא היא חלשא מכל
כרכי עממיא דכבשית בתקוף ידי עלה קם ומניד
בראשיה מוביל ומייתיה בידיה על טור בית מקדשא
דבציון ועל עזרתא דבירושלם :

הנה האדון יי׳ צבאות מסעף פארה במערצה ורמי
הקומה גדועים והגבוהים ישפלו :

חלף ראתלברב סנחריב מלכא דאתור הא רבון
עלמא יי׳ צבאות רמי קטול במשרייתיה בבעוט
דמתבעט במעצרתא יתקטפון ותקיפיא
ימאסון :

ונקף סבבי היער בברזל והלבנון באדיר יפול :
ויקטל גברי משרייתיה דמתגברין כפרזלא ו
ועבדי קרביה על ארעא דישראל יתרומון
נבלתהון :

ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה :
ויפוק מלכא מבנוהי דישי ומשיחא דבני בנוהי
יתרבי :

ונחה עליו רוח יי׳ רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת יי׳
וישרי עלוהי רוח נבואה מן קדם יי׳ רוח חכמתא
וסכלתנו רוח מלך וגבורה רוח מדע
ודחלתא דיי׳ :

והריחו ביראת יי׳ ולא למראה עיניו ישפוט ולא
למשמע

ליום א׳ דשבועות

למשמע אזנו יוכיח :
ויקרבניה בדחלתא דיי׳ ולא לחיזו עינוהי יהא דאין
ולא למשמע אודנוהי יהא מוכח : פ
ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ
והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע :
וידון בקושטא משכנין ויכח בהימנותא לחשוכי
עמא דארעא וימחי חייבי ארעא במימר
פומיה ובממלל ספוותיה יהא מאית ארמי
לנו הישיעת : פ
והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו :
ויהון צדיקיא סחור סחור ליה ועבדי הימנותא
יהון מקרבין ליה : ס
וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר
יחדיו ונער קטן נוהג בם :
ביומוהי דמשיחא דישר׳ יהא שלמא בארעא וידור
דיבא עם אמרא ונמרא עם גדיא ישרי ועגל
ואריא ופטים כחדא ויונק זעיר יהא מ
מדבר בהון : פ
ופרה ודוב תרענה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה
כבקר יאכל תבן :
ותורתא ודובא ירעיין כחדא ישרון ביניהון ואריא
כתורא ייכול תבנא ס
ושעשע יונק על חור פתן ועל מאורת צפעוני גמול
ידו הדה :
ויחיך ינקא על חור חוי פתן ועל חיזו גלגלי עיני
חור מן חסילא ידוהי יושיט :

לח

לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה
הארץ דעה את יי׳ במים לים מכסים
לא יבאשון ולא יחבלון בכל טורא דקדשי ארי
אתמליאת ארעא מדע ודחלתא דיי׳ כמיא
דלימא חפן :
והיה ביום ההוא שורש ישי אשר עומד לנס עמים
אליו גוים ידרושו והיתה מנוחתו כבוד
ויהא ביומא ההיא בר בריה דישי דעתיד ליקום
לאות לעממיא ליה מלכוון ישתמעון ויהא אתר
בית מרשוהי יקר :
והיה ביום ההוא יוסיף יי׳ שנית ידו לקנות את
שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי
הים : ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישרא׳ ונפצות
יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ : וסרה קנאת
אפרים וצוררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה
ויהודה לא יצור את אפרים : ועפו בכתף פלשתים
ימה יחדו יבוזו את בני קדם אדום ומואב משלוח
ידם ובני עמון משמעתם : והחרים יי׳ את לשון
ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה
נחלים והדריך בנעלים : והיתה מסילה לשאר עמו
אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישרא׳ ביום מארץ
מצרים :
ואמרת ביום ההוא אודך יי׳ כי אנפת בי ישוב אפך
ותנחמני :
ותימר ביומא ההוא אודה קדם יי׳ ארי על דהבית
קדמך

ליום שיר השירים

קדמך הוה רוגזך עלי וכדו יתיב רוגזך מני ותרחם עלי:

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יי׳ ויהי לי לישועה:

הא על מימר אלהא פורקני אנא רחיץ ולא איזדעזע ארי תוקפיה ותושבחתי דחילא דיי׳ והוה לי לפריק

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה:

ותקבלון אולפן חדת בחדוא מבחירי צדיקיא:

ואמרתם ביום ההוא הודו ליי׳ קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו:

ותמרון בעדנא ההיא אודו יי׳ קדמך צלו בשמיה חוו בעממיא עובדוהי אדכרו ארי תקוף שמיה

זמרו יי׳ כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ:

שבחו קדם יי׳ ארי גבורן עבד גליא דא בכל ארעא

צהלי ורוני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל

בוחי ושבוחי כנשתא דציון ארי רבא אמר לאשראה שכנתיה בגויך קדישא דישראל:

צהלי ורוני וגו׳

ויאמר הברכות

שלום

מבשר עיר ציון · החישה צור ציה · עד מה אל ביציון · תשכון הר המוריה · כלה אדום באדום תעשה ובישמעאל · ובכל פלך ומלך · ימלוך בישראל וגו׳

ליום שיר השירים

ועלו מושיעים · אשר היו לשאיה · על אדמת קדש ·
עם משיח ואליה :

ויאמר קדיש וברכו

ועלינו לשבח

תמו תפלות של פסח

פיוט

קודם הוצאת התורה

יריעות שלמה בתוך אהלי קדר · שכנתם ולא
תואר · עליכם ולא הדר · הדרם כבראשונה ·
ישובב באחרונה · ויאיר כאור שבעתים · מן
מאורם אשר קדר :

ליל ראשון של שבועות

פיוט קודם ברכו

בידך עתותי · ומה זה יענה · וקצרו שפתותי ·
ואן לבי אפנה · בקרבי אותותי · וכל רגע הנה ·
ואותו הנבלת · ברת שהנחלת · לי ברכה אצלת ·
אצלת לי ברכה :

ויאמר ברכו וערבית כמו שכתוב
בליל א של פסח

ויאמר התפלה כהוגן כמו יום ראשון של פסח ובשינוי
ובתורתך כתוב לאמר אומרים זה הרצות

מזמור של שבועות

למנצח לדוד מזמור שיר : יקום אלהים
יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו :
כהנדוף עשן תנדוף כהמס דונג
מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים : וצדיקים
ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה : שירו
לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב בערבות ביה שמו

ועלזו

ועלזו לפניו : אבי יתומים ודיין אלמנות אלהים במעון
קדשו : אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים
בכושרות אך סוררים שכנו שחיחה : אלהים
בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה : ארץ
רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים
אלהי ישראל : גשם נדבות תניף אלהים נחלתך
ונלאה אתה כוננתה : חיתך ישבו בה תכין
בטובתך לעני אלהים : יי׳ יתן אומר המבשרות
צבא רב : מלכי צבאות ידודון ידודון ונות בית
תחלק שלל : אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ : בפרש שדי
מלכים בה תשלג בצלמון : הר אלהים הר בשן
הר גבנונים הר בשן : למה תרצדון הרים גבנונים
ההר חמד אלהים לשבתו אף יי׳ ישכון לנצח : רכב
אלהים רבותים אלפי שנאן יי׳ בם סיני בקדש : עלית
למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים
לשכון יה אלהים :

ברוך יי׳ יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה :
האל לנו אל למושעות וליי׳ אלהים למות
תוצאות : אך אלהים ימחץ ראש
אויביו קדקד שער מתהלך באשמיו : אמר יי׳
מבשן אשיב אשיב ממצולות ים : למען תמחץ ר
רגלך בדם לשון כלביך מאויבים מנהו : ראו
הליכותך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש : קדמו

ספ

ליום א' של שבועות

שרים אחר נוגנים בתוך עלמות תופפות : במקהלות
ברכו אלהים יי' ממקור ישר' : שם בנימן צעיר
רודם שרי יהודה רגמתם שרי זבולון שרי נפתלי
צוה אלהיך עוזך עוזה אל' זו פעלת לנו : מהיכלך
על ירושלים לך יובילו מלכים שי : גער חית קנה
עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר
עמים קרבות יחפצו : יאתיו חשמנים מני מצרים
כוש תריץ ידיו לאלהים : ממלכות הארץ שירו
לאלהים זמרו יי' סלה : לרוכב בשמי שמי קדם
הן יתן בקולו קול עוז : תנו עוז לאלהים על ישר'
גאותו ועזו בשחקים : נורא
אלהים ממקדשיך אל
ישר' הוא נותן
עוז ותעצומות
לעם ברוך
אלהים

ויאמר כיקר עתותי

רשות לשחרית
יום ראשון
של שבועות

ידידי

ידידי השכחת · הנותך בבין שדי · ולמה מכרתני
צמימות למעבדי · הלוא אז בארץ זרועה
רדפתיך וצעיר · והר פארן · וסיני וסין עדי ·
היש בלתך גואל · ובלתי אסיר תקוה · תתנה
עוזך לי · כי לך אתנה דודי :

מחרך

מציב אדמה · וכל גבוליה · נותן נשמה · לעם
עליה · קנא לבנה · ימינך שתלה · יום ד־־ת
אמונה · וצדק הנחלה · ו[illegible] ומגנה · היום ס
סביב לה · והנה כגנה · אשר אין לה מים
דומה לאה · גבלו עליה
נהל ג עליון · לאט הקהלה · לנוה אפריון ·
היות לה סגולה · וקומם ציון · ונבנתה על תלה ·
וחזק רפיון · ידיו כבתחלה · ותהיה ככלה
תעדה · כליה

אחר

כבודך ג רם · שוכני סנה · לדעת נפשי
ואם אדע ואני · לא ידעתי נפשי :

אחר

עוז אל מעידים · הכל באימה · תמיד ומודים · כל

ליום א׳ של שבועות

הנשמה · אישים קדושים · אמנם לעבדו :
רצים וחשים · כצבא גדודו · פניו מבקשים ·
לראות כבודו · וברוב פחדים · מחטא ואשמה ·
יושבים ושוקדים · על דת תמימה :

ויאמר נשמת כל חי עד אמר אנחנו מודים :

נשמת ידידים חרדים נועדים בכל המוני תגל ביי׳
יום הגלותך מלכנו על הר סיני
הרים נזלו מפני יי׳ :

נש׳ צפוני תעודה אלפים שנה נצפנה בקדוש ישר׳ תתהלל
ביום ירד יורד ועולה לפני עדה נאמנה
כדבר המלך והדת נתנה :

נש׳ חושקים חשוקה חלקת מחמאות תגל ביי׳
כברק חזק ובזק אלהי הצבאות
ירעם יי׳ בקולו נפלאות :

נש׳ קהלת כלת חן כלתה לעלות בסולם בקדוש ישר׳ תתהלל
וחתן נתן לה שם זהב לגאון עולם
ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם

נש׳ שמחים במקום הקדש בשם הנאדר בקדש תגל ביי׳
ביום בא מאלפי קדש מרבבות קדש
יי׳ בם סיני בקדש :

נשמת רדופים הדופים בבית שבים ישבחוך
הם ובניהם גזעם ופרים
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים

ואומרים ואלו פינו עד אחר ישתבח ואח״כ אומר

ליום א׳ של שבועות

לקדיש

אלהי הרוחות לכל בשר אתה · והחכמה בטוחות ·
בחכמתך שתה · וגם דבר צחות · ביד לשון תתה :
אמת לא חוללת · ובו לא עמלת · רק בפיך מללת :
מלאכת שמיך · לאות לך לא נכחד · וכס במרומיך ·
בכלם התאחד · ויעמוד בשמך · למען הוא אחד ·
והכל פעלת · ובכל משלת · כי עליך כל גדלת :

אחר

אור כבודך האיר · צור אשוני טוחי · על לבבי הכיר ·
כי בידך כל חי · ואחשוב הזכיר · עוזך בשבחי · שב
וראה חכי · כי לספר חדל חדלה נפשי כי · ראתה כי גדול :

אחר

קול מהלל יגדל · היום וישיר חדש · פי יענה תמיד
ויתגדל · שמך ויתקדש במחנה :
כלו לך דורשי · לבי וגם עיני · ולזכרך כל תאורת
נפשי · ואתנה פני · לדבירך ולהר מרום קדשי ·
חורב וגם סיני · ולעירך ציון יפה מכלל · שדה אשר
נחרש · בו נענה :

לברכו

הזתחוי

השתחוי וברכי · לפני צור מעוני · ותהללי וברכי נפשי · את יי׳

אחר

שמים וחילם · ובני אדמה למולם · אב אחד לכלם · ושמו מבורך לעולם :

ויאמר יוצר אור עד אחר העמידה

אופן

יעריצון אל מלכי בקדש · שרפים ואופנים וחיות הקדש :

אחר

להבות כבוד אל · חוצבו ברעיוני · ער פעלו · השיך מהלל בהגיוני · כלם בקול נועם · מהללו יחדשו · יום יום בטוב טעם · נעמו יקדשו · קדוש בכל פעם יענו וישלשו · בהם בהיכלות · יענו בתוך מחני · שפה ברורה · לקרוא כלם בשם יי׳ :

מאורה

אמרות האל אמרות טהורות · מפנינים הם יקרות · בלבבות הם צרורות · בנפשות הם קשורות · היא לך עדים ברורים · מלאו כל הר וגבע · גם בשורות כל יצורים · יש להם חותם וטבע · זה לעומת זה

מדו

סדורים · זהרי שבע לשבע · כאשר שבע מאירות · לשבע המנורות · עם לעינים מאירות · לחזות את המאורות :

אחרת

ה׳ זכור נא לנו היום · ברית סיני · נסה עלינו · אור פניך ה׳:

אחרת

יומם ולילה אהלל ה׳ · האיר אור פניו ה׳ עבר פני · יום בא משעיר יזרח מסיני · בואו נא וראו כי אורו עיני :

אהבה

אוהל רחמיך נטיתו למכסה · ה׳ עם קדמך בסיני בנעשה · וקרא ה׳ בשמך כי נפזר כמו שה · שובבה ה׳ כבוד לעדנה בת אהובה :

זולת

אגיד חסדי אלהי וצדקותיו אשר עשה לעמו אביע · בבואו מרבבות קדש וזרח משעיר ומפארן הופיע · גם מעמד הר סיני אזכור עליו כבוד ה׳ הרגיע · מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע :

דתו אלפים שנה נבראה טרם ברא עולמו · היו בה שעשועיו משחקת לפניו דבר יום ביומו · ובאש שחורת על גבי אש לבנה עמדה בתוכה במרומו · כאהלי קדר כיריעות שלמה :

זיו כבודה ירע צור ויקר עדיה וצביה · חשק להורידה

ליום א׳ של שבועות

לארץ להאכיל יצוריו טוב פריה · טעם להביאה
אליהם בכתר מלכות וקשורי עדיה · להראות העמים
והשרים את יפיה :

ירו פרש צור לכל עם ועם לבל יהיה פתחון פה לעולמים ·
כה דבר עתה אבחן אם יהיו חתי מקבלים ומקיימים ·
לבש יי׳ עוז התאזר לבוא אליהם עם שרפי מרומים ·
להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים :

מה כתבת כדת אשר בה תבחן כליותי · נאם לו
אדום ויי׳ ענהו להזהיר על הדם מצותי · סר מהם
כל איש לאמר החרב ירושת אבי ובה ארבק כל
ימותי · חלילה לי ממתי את נחלת
אבותי :

עבר על בני לוט וישאלוהו מה כתבת בדת דר מרומי ·
פיו פתח לאמר לא תנאף כי כל אוהב זמה זועמי ·
צעק לבם איך זאת אקבל והיתה חרפה לכל עמי ·
הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני
אמי :

קרא ליתר העמים והם ענו כלם יחד · חדש
אלכה לי אל הגדולים זרע יעקב עם חבלי · שאלוהו
היקבל תורתו והוא לעונתו הפליא אין כמוה התנדה
לי :

תורת אמת לתת לעמו דבר התקדשו כי אינני · אל
כבודכם נותן לאחר ועולה אל אחד ההרים הנני · נשא
קולו אז כל הר גבוה לאמר מי כמוני ומי יועידני · למי
יחפוץ המלך לעשות יקר יותר
ממני :

יה קרא לסיני לא התקדש · כי אסכון בסוד עליך · יאבתי
ובחרתי שעלים ובה אבחר לשפליך · תכון לקראת
ההרים אם לקנאה יריבוך והתיצב בחילך · קום
ריב את ההרים ותשמענה הגבעות
קולך :

ועל סיני ברדתו כבודה בת מלך מחדריו · פורו
התפוררה ארץ וגבעות עולם התגעשו ושחו חדריו ·
לא תוכל הארץ להכיל את כל
דבריו :

הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום בצאת מקרבם
קדש קדשים · זעף לבם ולב התורה פתו ותשמע
לקול מלחשים · ותאמר הזה אם חסדך אורתי כי
תגרשני מעדת תרשישים · ונתת לאמתך זרע
אנשים :

ברית חסדו זכר צור לאמר אילת אהבים מה לך ·
יעלת החן איך תשאי ועל עצת מלאכי לבך השלך ·
ביתי החרישי כי למען כבודך להורידך לארץ לבי
נמלך · הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב
לך :

רחשו עוד מלאכי רום להערים על כן ערמם סודו
ותחבולה · בואו להתיצב על יי׳ ולא נתן את
אשר נפשה שאלה · ימין עצתם השיב אחור
כי למען העם אשר בחר לנחלה · בעבדיו לא יאמין
ובמלאכיו ישים תהלה

חמת מלאכי צ׳ שכנה בראותם את דודים עתו · נהרו
כי יי׳ דבר טוב על ישראל להתחנן ולתת לו בתו · נאמו
גם הם אליו טובות אחרי היות רוחם מבעתו

נגלית

ברצות יי׳ דרכי איש גם אויביו ישלים
אתו

בא כל מלאך ומלאך למסור לו סודו כי נפשם בו
תחשוק · ראה מלאך מות ומסר לו סודו כי בקטורת
זעם מגפה ישתוק · בחר בו אף הוא להאכילו
דבש סודו העמוק · מהאוכל יצא מאכל ומדבש
יצא מתוק :

יחד צ׳יהם עם מלאכיו נגלה לאמר אם תשמעו לקולנו ·
נועם שכרכם רב ואם אין נכפה עליכם את ההר
כגיגית בחלוננו · תורתך נקבל ענו פה אחד ולא
תאמר כדברך צ׳ מחוללנו · להרים כסונו ולגבעות
נפלו עלינו :

נאם לו צ׳ מה הערבון אשר תתן לכל איש המרי בך
יתלקח · זכור תזכור רתי ויען שכלך על תורתך
תפקח · ענו כלם הנה נא לי צפים שמם הטוב בשמן
המרוקח · ואת ערבותם תקח :

אביר יעקב ענה אבותיך לא מצאתים כלבבי · אברהם
במה אדע ידעני ויצחק אהב אויבי · גם יעקב אחד
נדרו ולא יהיה איש מהם ערבי · אביך הראשון חטא
ומליצך פשעו בי :

בוחן לבבות עם אבותי לא בשרו והורי לא ישרו בעיניך ·
יקומו תחתי עוללי ויונקי ויהיו ערביך נאמניך · דבר
צור ישראל עתה ערבו לי הגיוניך · תחת אבותיך יהיו
בניך :

פרחי כהונה הפריח בעמו ולא נמצא עור ופסח ומחזיק
בפלך · כי מתקו בפי כלם עשרת הדברים מיערת
הדבש וההלך · בם שמח לב עמי והתפאר על כל

עם עשיר ואם הלך · ויאמר עשר ידות לי במלך :

הן אלה קצות דרכי יי׳ ומה שמץ דבר נשמע בו ·
ודעם גבורתם מי יתבונן בהגלותו על הר סיני כמלך
במסיבו · יי׳ אדונינו מה אדיר שמך אחלי כל גברי
סוד דתך בקרבו · אשרי איש שישמע למצותיך
ותורתך ודבריך ישים על לבו :

תביט בענינו אל עולם · תקשיב היום שיח עמך
ופלולם · תביאם ששים לגבולם · מקטנם ועד
גדולם · כי עזרת אבותינו אתה הוא
מעולם :

להלל

ישעך תשלח · אל עם גולה · יורד פלא · תוך בור
כלא · במקום קרבנו לך יעלה · שיר מזמור
הלל הגדול לגמור :

אחר

ביום הר סיני כבוד · יצרי אזי נראה להורות ·
חקיו וזבד טוב זבוד · אותי להשמיע גבורות ·
ישרו ומדברים רבות · ערשי כמשפטים ותורות ·
על כן בימים אל הוד עזה הוא · חק הוא בישראל להלל :

ואחר ההלל

מזמור סח

למנצח

ליום א׳ של שבועות

למנצח לדוד מזמור שיר : יקום ﭏהים
יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו :
כהנדוף עשן תנדוף כהמס דונג מפני
אש יאבדו רשעים מפני ﭏהים : וצדיקים ישמחו
יעלצו לפני ﭏהים וישישו בשמחה : שירו לﭏהים
זמרו שמו סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו :
אבי יתומים ודיין אלמנות ﭏהים מושיב יחידים ביתה
מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה :
ﭏהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה :
ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני ﭏהים ﭏהי ישרא׳ :
גשם נדבות תניף ﭏהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה :
חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני ﭏהים : ײ׳ יתן
אומר המבשרות צבא רב : מלכי צבאות ידודון
ידודון ונות בית תחלק שלל : אם תשכבון בין שפתים
כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ :
בפרש שדי מלכים בה תשלג בשלמון : הר ﭏהים
הר בשן הר גבנונים הר בשן : למה תרצדון הרים
גבנונים ההר חמד אלהים לשבתו אף ײ׳ ישכון
לנצח : רכב ﭏהים רבותים אלפי שנאן ײ׳ בם
סיני בקדש : עלית למרום שבית שבי לקחת
מתנות באדם ואף סוררים לשכון יה
ﭏהים :

להוצאת התורה

שובה ﭏהי שבות עמים · למישור באור עדיך · זכרה
נא צדקת תמימים · מאז היו ידידיך · ולחסדי דוד

עבדך

עבדך : מלכי ארץ ישתחוו לך · כי שמעו הוד
פיך · הופעת על עבדיך · ובמצהלותם ידו גדלך ·
נוראות נפלאות מעשיך · נגלה בסיני כבודך :

פסוקים

יי' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך :
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך : כי עמך מקור
חיים באורך נראה אור : כי נר מצוה ותורה אור
ודרך חיים תוכחות מוסר : עץ חיים למחזיקים בה
ותומכיה מאושר : פקודי יי' ישרים משמחי לב מ
מצות יי' ברה מאירת עינים : אזכור מעללי יה
כי אזכרה מקדם פלאך : אלהים בקדש דרכך
מי אל גדול כאלהים : אלהים בצאתך לפני עמך
בצעדך בישימון סלה : ארץ רעשה גם שמים
נטפו מפני יי' זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל : מלכי
צבאות ידודון ידודון ונות בית תחלק שלל :
רכב אלהים רבותים אלפי שנאן בם
סיני בקדש :

ועתה קרוה יי' וכו'

פרשת היום

בש' יתרו

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
מצרים ביום הזה באו מדבר סיני :

בירחא תליתאה לזמן אפקותהון דבני ישראל

פרקן

פריקין מן ארעא דמצרים והיה זמן יומא הדין ועלו מדברא
דסיני :
ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר :
ונטלו מרפידים ואתו למדברא דסיני ושרו במדברא
וכוינו תמן ישרא׳ לקבל טורא :
ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו מן ההר לאמר כה
תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישרא׳ :
ומשה סליק למתבע אולפן מן קדם יי׳ וקרא ליה
דביריא דיי׳ מן טורא למימר כדנן תימר לאנשי
בייתיה דיעקב׳ ותתני לשבטיא דבני ישרא׳ :
אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על
כנפי נשרים ואביא אתכם אלי :
אתון חמיתון ית מה דאתפרעית מן מצראי׳ וטענית יתכון
על ענני יקר שכנתי היך על גדפי נשרים קלילין
וקריבית יתכון לאולפן אוריתי :
ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ :
וכדון אם משמע תשמעו לקל מימרי׳ ותטרון ית
קיימי׳ ותהון לשמי עם חביבין היך סגולה מכל
אומיא ארום דיי׳ היא כל ארעא :
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים
אשר תדבר אל בני ישרא׳ :
ואתון תהון לשמי מלכין דכהנין׳ ועמא קדישא אלין
שבא דבריא די׳ תמליל עם בני ישרא׳ :
ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל
הדברים

ליום א של שבועות

הדברים האלה אשר צוהו יי׳ ׃ ויענו כל העם יחדיו
ויאמרו כל אשר דבר יי׳ וישב משה את דברי העם אל יי׳ ׃
ויאמר יי׳ אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד
משה את דברי העם אל יי׳ ׃ ויאמר יי׳ אל משה לך אל
העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם ׃ והיו נכונים
ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי׳ לעיני כל העם על
הר סיני ׃ והגבלת את העם סביב לאמר השמרו
לכם עלות בהר ונגוע בקצהו כל הנוגע בהר מות יומת ׃
לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם
איש לא יחיה במשוך היובל המה יעלו בהר ׃ וירד משה
מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלותם ׃
ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל
אשה ׃ ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות
וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה ׃ ויוצא משה את העם לקראת
האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר ׃ והר סיני
עשן כלו מפני אשר ירד° יי׳ באש ויעל עשנו כעשן °עליו
הכבשן ויחרד כל ההר מאד ׃ ויהי קול השופר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול ׃ וירד
יי׳ על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי׳ למשה אל ראש
ההר ויעל משה ׃ ויאמר יי׳ אל משה רד העד בעם
פן יהרסו אל יי׳ לראות ונפל ממנו רב ׃ וגם הכהנים
הנגשים אל יי׳ יתקדשו פן יפרוץ בהם יי׳ ׃ ויאמר
משה אל יי׳ לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה
העדותה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ׃

ויאמר

ויאמר אליו יי׳ לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
והעם אל יהרסו לעלות אל יי׳ פן יפרץ בם : וירד משה
אל העם ויאמר אלהם : וידבר אלהים את כל הדברים
האלה לאמר : אנכי יי׳ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים :

ארעא יקרא שמיא זמרו כד אריס קריס
לברתיה דיעקב במפקה לחירו ·
באצבעיה יהב לן חמש עזקן דנהירו ·
ועל כל עזקא ועזקא ארבע טבעין כבהירו · גבילן בצדקא
חתימן בדינא נקישן בחסדא טביען כבהירו · גבילן
בצדקא חתימן בדינא נקישן בחסדא טביען בחסנא דהב
אובריזא אינון עזקיא אחסנא חמש ספרי אוריתא מוהרא
דמטרונא · הוא יהב בידה עשר יקנתיא מוהרא
קדמאה דחביביא · ותלת מאוון מתליין על צווריה
דבלתיה ובשפוון · חטף לארוסתיה מבין כתריא
בחזוון · כד ארתיק על תרעא והוות דמכא בתוון ·
טען יתא על גדפי נשרים ואוביל יתא סלקא באוריתא
ומנא בצפרין · יומא בזע לה גנון בסיני קטר לה
בזיהורין · מלאכייא שושבנין ומשה בר גנון בפנטרין ·
כליל מלכו ברישא ועל ידהא שירין עגילין באודנהא
טבע אנהירין · לבושא דרקמא ומסנא דססגונין
מציירין לבוש שזיר ותכלא הות פריומא בשופרין
מן ביתא דאבואה כד אתת למיפק אעלת לארוסתיה
תרעין דקוסמרין כעבידתיה למרפק נעביר ונקבל
משתעין בתריהון דלא למקפק · ומתפרשין קדם
חתנא ויחדי וכלתא תדוץ בדיספק · סלים אתקבע
ליה

ליה דתסק לגנונא מן צירתיה דאבוהא לכורסיה
דחתנא ׳ עדדין בה שבעין בתולן לשננא דדליהון
הככמכא דחלבא על דובשא לאתלבנא ׳ פרת למקטור
במדברא גנון נהורא לארוסתיה ׳ גנון לגו מן גנין ׳ ד
דלהוין צניען בשבסתא ׳ צואה למדמוך בני תרין
בריזתא וקווצתא דרססן תליין אפותא ׳ קמתא בתמרא
כסגולין תריא דיתא דנהירא כריתא דחיזוריא ׳ רישא
כפרמלא קליעתא ׳ כארגוונא צווארא שעיע כעמוד
דשן דפיליא שררא לאדרא דזיתיא בטן ערימת חיטין
מקפא שושנין חניטין ׳ תקוף עינהא כתירין בירין
דחשבון קשיטין ונהירא זקיף בעפייתא דדרמשיק ולא
מחממטין

דבירא קדמאה כד הוה נפיק מפום קודשא
בריך הוא יהא שמיה משבח לעלם
היך זיקין והיך בריקין והיך לפידין דנור ׳
לפד דנור מימיניה ולפד דאשא משמאליה ׳ כד
הוה טאיס ואזיל כאויר רקיע שמיא ומתחקק על
לוחי קיימא ׳ כד הווה צווח ואמר עמי עמי בית
ישראל אנא יי׳ אלהכון דאפיקית ופרקית יתכון משעבוד
מצראי ׳ כד הויתין מפלחין תחות ידיהון דמצראי בבית
שעבוד עובדיהון :

לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא
תעשה לך פסל, וכל תמונה אשר
בשמים, ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים, מתחת לארץ : לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יי׳ אלהיך אל קנא פוקד עון אבות

על בנים על שלשים ועל רבעים לשונאי : ועושה
חסד לאלפים לאהבי ולשומרי מצותי : לא תשא
את שם יי' אל' לשוא כי לא ינקה יי' את אשר ישא את
שמו לשוא : זכור את יום השבת לקדשו : ששת
ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי
שבת / ליי' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך :
כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ את
הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן
ברך יי' את יום השבת ויקדשהו : כבד את
אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה
אשר יי' אלהיך נתן לך : לא תרצח :
לא תנאף : לא תגנוב :
לא תענה ברעך עד שקר : לא תחמוד בית רעך
לא תחמוד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו
וכל אשר לרעך : ס
וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת כל
השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו
מרחוק : ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות : ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו :
ויעמוד העם מרחוק ומשה נגש אל הערפל אשר
שם האלהים : ויאמר יי' אל משה כה תאמר אל
בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי

עִמָּכֶם ׃ לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם ׃ מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ
וְאֶת שְׁלָמֶיךָ אֶת צֹאנְךָ וְאֶת בְּקָרֶךָ בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ ׃ וְאִם מִזְבַּח
אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ
עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ ׃ וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר
לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו ׃

מפטיר

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה
לַיי׳ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ ׃
וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיי׳ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה ׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם ׃ מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם
יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם ׃

ההפטרה

וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
וַאֲנִי בְתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר נִפְתְּחוּ

ליום א׳ של שבועות

השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש
היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין : היה היה
דבר יי׳ אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר
כבר ותהי עליו שם יד יי׳ : וארא והנה רוח סערה
באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו
סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש : ומתוכה
דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה :
וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם : ורגליהם
רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונוצצים כעין
נחשת קלל : וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם : חוברות אשה
אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר
פניו ילכו : ודמות פניהם פני אדם ופני אריה
אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתם
ופני נשר לארבעתם : ופניהם וכנפיהם פרדות
מלמעלה איש שתים חוברות איש ושתים מכסות
את גויתיהנה : ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן : ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים
היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא
ברק : והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק : וארא
החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
פניו : מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות
אחד לארבעתם ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך
האופן : על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן :

וגביהן

וגביהן וגובה להם ויראה להם וגבתם מלאות עינים
סביב לארבעתן : ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים : על
אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת
והאופנים ינשאו לעומתם כי רוח החיה באופנים : ב
בלכתם ילכו ובעמדם יעמודו ובהנשאם מעל הארץ
ינשאו האופנים לעומתם כי רוח החיה באופנים :
ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי
על ראשיהם מלמעלה : ותחת הרקיע כנפיהם ישרות
אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים
מכסות להנה את גויותיהם : ואשמע את קול כנפיהם
כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המולה כקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהם : ויהי קול מעל לרקיע אשר על
ראשם בעמדם תרפינה כנפיהם : וממעל לרקיע אשר על
ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה : וארא כעין חשמל
כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה
ממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונוגה לו
סביב : כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם
כן מראה הנוגה סביב הוא מראה דמות כבוד יי'
וארא ואפול על פני ואשמע קול מדבר : ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך
כבוד יי' ממקומו :

ויחזור מוסף כמו שכתוב ביום ראשון של פסח

[illegible]

פזמון קודם האזהרות

לב חלל כחליל · יהמה ממרי · לקטורה
וכליל · עם חלב מרי · אי לזאת תיליל ·
לו תעזוב מרי · החפץ בשור · ולבונה ומור ·
האלהים ירא · את מצותיו שמור

שמור לבי מענה היה במאד נענה
ירא הא׳ ומנה דרכיו הישרים :
והוא יסלח אשמה והוא ירבה עצמה
והוא יתן חכמה להבין נמהרים :
אספר תושיות מתוקות לפיות
ואציב תלפיות לישר העוברים :
ואזכיר מצות עשה ברת מעוז ומחסה
ועל פשעיו יכסה מגלה נסתרים :
שמונה וארבעים ומאתים נטועים
במסמרות קבועים במספר איברים :
בסיני נודעו ומרום נשמעו
ויחד הטבעו בתוך עשרת דברים :
אשר התוו התוות בתיבות נשתוות
במספר המצות וכהם נאמרים :
והמושיעך והמודיעך
עד אשר לרעך נתנם נחקרים :
והרעים ל׳ רעות בקול הפליא זוועות

מקפץ על גבעות   מדלג על הרים :
ועת קרא אותם   רעדה אחזתם
ויצאה נשמתם   ברדת ושברים :
והוריד טל אידיו   לעמו ועבדיו
והשיב בחסדיו   נשמות לפגרים :
אני הוצאתיך   אני הזהרתיך
אני הדרכתיך   בדרכי מישרים :
ליחד ײ איום   שתי פעמים ביום
להתפלל יום יום   ערבים ושחרים :
לעבדו ולאהבו   בלב ולדבקה בו
ולתמוך בנתיבו   פעמים ואשורים :
לקדש תעצומו   ליראה מזעמו
להשבע בשמו   בלי שוא ושקרים :
לצדק דינהו   ולרדוף צדקהו
ולשמור דתהו   ולעשות מישרים :
דבריו שים מרפא   עלי לב גם על פה
וכתבם על סיפי   מזוזות ושערים :
ושננתם תמיד   לבנך ולתלמיד
והברכות תצמיד   מאת הנגמרים :
בכור בנים תפדה   וטוטפות תעדה
ובכנעני תרדה   ותמול בבשרים :
ותפדה פטר חמור   והשבת תשמור
והלל תגמור   בימים נספרים :
ועל כנפי בגדך   גדילים תעשה לך
והלוות דל ודך   תפיס בדברים :

ליום א של שבועות

קבע ברכת מזון באמת ובחפזון
ולא תמצא רזון בעני כפורים :
עבוט עני השב ואותה ה' ישב
והגזלה תשב ועושק מסחרים :
היה לשב עניו לשכלו ולשניו
ותקום מפניו ופניו נהדרים :
ותלמוד ותלמד והורך תכבד
ותשב כלי אובד ותקדיש הבכורים :
והדלים תרחם והאבלים תנחם
והחולים תשיחם ותקבור נגזרים :
ולפתוח ולתת לאביון יחתת
ולשמיד ולמותת עמלק ראש שרים :
לבער מחמשת בכלה נחרשת
ולשרוף מפלשת אלילים ואשרים :
לענג יום מנוחה בהשקט ובבטחה
ולחוג ולשמחה ולאהוב הגרים :
וצדקה לעשות כפי יד ובמסות
ומשאות מעמסות להקים ולהרים :
ותלמוד שעשועים להדר ולהנעים
והוכח רעים ואהבת החברים :
ותומה וענוה ויין קדוש בחדוה
ויראת מקדש ה׳ חכמים עם הורים :
ולמוד נאמנה לבנים ברננה
ליתום ולאלמנה ולוי עם גרים :
שמור מעשר עני וגם מעשר שני
וראשון ושמיני תקדש בהדרים :

יוצר

ליום א של שבועות

ומעשר ממעשר | וגם וידוי מעשר
ומבהמה תעשר | וראש גז מהדרים :
וקדשי מתני | ומעשר השני
תאכלם במעוני | והחלה תרים :
וחזק מך ימוט | ולעד לא תמוט
ובשביעי תשמוט | ספיחים ונזירים :
ותשמט משאות | ושכחה עם פאות
בשדה ותבואות | ועוללות מבצרים :
ולקט הקציר | ופרט הבציר
עזוב לבלי תציר | לדלים נארים :
וצימו הבט | בהענק ובהעבט
ותן פה תלבט | נדבות ונדרים :
שמח ואמור האח | בהחיותך האח
והנותר באח | יהושלך על אורים :
ופגול כי יבאש | ישרף באש
ופסח בצלי אש | על מצות ומרורים :
וראשון ושביעי | תקדש בחג ישעי
ומקרא שבועי | בבכורי קצירים :
ויום זכרון תרועה | ויום כפור תועה
וסוכה בארבעה | צמחים נבחרים :
ערבים בסמדר | ועץ עבות נהדר
ופרי עץ הדר | וכפות התמרים :
וכהן הוקם על | באלמנה יגעל
ובתולה יבעל | וידהו ידים :
וידע העתים | לטהר סות ובתים
ופתות הפתים | והגש מוקטרים :

ונגלה

ונשלח גשלוח | להקטיר ולמלוח
לכפר ולסלוח | פשעים נעתרים :
וליצוק ולבלבל | ולשחוט פר ויובל
ולמלוק ולקבל | ולקמוץ אזכרים :
וכן ילמוד עם זה | להניף ולחזה
וחשוק והחזה | לחקו נעצרים :
ויכין למלאכת | שרד ובעת לכת
לבית הפרוכת | בגדים משזרים :
ותבנית המשכן | ולחם הנתכן
ושמן המתוכן | למשחה ולמאורים :
חנוכה ומלאכת | קטורה נסכת
ושש המערכת | ושתי כברים :
ושלמים ומנות | ועולות וקרבנות
ושלש מתנות | במועדים נזכרים :
והעומד לנהל | ונר שבת יהל
ופרשת הקהל | ושופטים עם שוטרים:
למחקורת ריבות | נפשות ומערבות
ודין ארבע אבות | נזיקים נשמרים :
וקצב ותבונה | לחדשי השנה
ומתנות הכהונה | ארבעה ועשרים :
ותקופות למלאות | ונר חנוכה להעלות
ולראות ולעלות | בשני מעשרים :
להנעים חומשים | וגם להיות קדושים
ולטבול נפרשים | בעתים נגזרים :
ושבת בבהמה | ועבד אם אמה
ובכורי אדמה | ומקרא בכורים :
וזרוז מתנים | . וצדק מאזנים

ומתת פי שנים לבנים הבכורים :
וחק איפותים וגם מרותים
ומוצא שפתים ופדיון נמכרים :
וחופש האמה בסימן נכתמה
ודין ערי חומה ובתי החצרים :
ויצאת אמה חפשית ביובל ויצאת ששית
ועת בא החמשית והבדל שש ערים :
ודין שפחה חרופה וסוד עגלה ערופה
ופסח לתרופה ללא המה טהורים :
וטהרת הדוות במימי המקוות
ופר בא על מצות ופר הכפורים :
וטהרת הטומאה בקרבן הנראה
וקרבן חטאה ומוספין עשרים :
ויורד עם עולה ודאי עם בתולה
וחרם המופלא וערך הנודרים :
ויד ויתד לחפור והעומר לספור
ואם קן הצפור לשלח בערים :
וכל טומאה להפלות בשרץ ונבלות
ואדם עם מכלות ומשכין נגרים :
והסת ושוכבת ומקרא מחשבת
ויבום נעזבת ואגרת פורים :
וחלוץ ורקת לאשה נתקת
וקוץ כף מחזקת במבושי גברים :
ודין אשה שבויה וחק פריה ורביה
ותלבושת עדיה ונסך מי קרים :
וערלה והלולים ומשנה למושלים
וביומם להשלים שבר הנשברים :

ליום א לשבועות

ברכות וקללות ומכס ונחלות
וסיד אבנים גדולות ויובל לדרורים :
וחצוצרות עדה ומורם מתודה
וטבול יולדה מדמי המקורים :
ופרה לשרפה וחזה לתנופה
ומעשה האיפה ותרומה להרים :
ואיש יד שולחת למלט משחת
ועיר הנדחת להחריב ולהחרים :
ועיר כי תסגר אבניה תגר
ותן נבלה לגר ומכור לנכרים :
דמי כופר תשקול והמסית תסקול
ביען הרים קול לעבדה ולאחרים :
וחולם ועד זומם כאחד החרימם
לבלתי הרומם להנבא שקרים :
ובפרעות תפרע המוציא שם רע
ואיש זב ומצורע בהזות נטהרים :
ובזה ירפה טמא מת או נספה
ומדיח נספה ויראו נשארים :
וטובל בחמשה תכסהו בושה
ודם על יבשה תכסה בעפרים :
והסוטה תשקה למען תנקה
ועשית מעקה להסיר מכמורים :
וחתן כל שנתו יהי נקי לביתו
ויוחד מצאתו ולא יעבור דברים
ויניף יד רמה משוח מלחמה

לכל תכון איומה

ליום א' של שבועות

לְבַל תִּפּוֹל אֵימָה בְּלֵב הַנֶּחְגָּרִים :

אלה מִצְוֹתַי · וְאֵלֶּה חֻקּוֹתַי · וְאֵלֶּה תּוֹרוֹתַי ·
תְּמִימִים וִישָׁרִים : תִּהְיֶינָה מַזְהִיר · וְתִסָּפֶנָה
יָאִיר · וְהַמַּזְהִיר יַזְהִיר · כְּזוֹהַר הַמְּאוֹרִים ·
וְלַנִּזְהָר יִקְרַב · בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב · וְכָאוֹר הַנֶּעֱרָב · יְשָׁרִים מַכְתִּירִים :

פזמון

שַׁלְּמוּ כְחֻקּוֹתָם · מִצְוַת רָם וְנָאֶה · עַל תּוֹכֶן שַׁתָּם ·
מַה נֶּחְמַד וְנָאֶה · מִצְוַת עֲשֵׂה שְׁמוֹתָם · שְׁמוֹר אוֹתָם יִרְאֶה
וַעֲשֵׂה בְתַבְנִיתָם · אֲשֶׁר אַתָּה מָרְאֶה :

חֻקֵּי צוּר יְלָדֶךָ · שְׁמוֹר וּבָם תִּנָּשֵׂא · לְמַעֲנָם יְעוֹדְדֶךָ ·
וְעַל פְּשָׁעֶיךָ יְכַסֶּה · לָכֵן בְּכָל מְאֹדֶךָ · לִהְיוֹת לְךָ לְמַחְסֶה ·
אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ · לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה :

אָז נִגְלָה נִגְלָה · לְךָ אֵל הַכָּבוֹד · וַעֲשָׂרָה בְּקוֹלוֹ · שָׁח עַד
לֹא תַחְמוֹד · אֶת כֻּלָּם כִּי לוֹ · בָּם תִּמְעַד מְעוֹד · ו
וְצִוָּה אֱלֹהִים וְיָכֹלְתָּ עֲמוֹד :

שלום

יְחִיד שׁוֹכֵן בִּזְבוּלָךְ · מַהֵר בַּשֵּׂר עַם חֶבְלָךְ ·
לִבְנוֹת שָׁלֵם לָךְ · וְאָבוֹאָה כִּי שָׁלוֹם לָךְ :

ויאמר קדיש ... וברכו ועלינו לשבח וכו'

תם

ויאמר

ויאמר אבקה של מפה שנכתב ~

למנחה יום ראשון

נוהגים לומר האזהרות אשר חברה החכם מאשטרי בטיט דנישמש ז"ל

פזמון

לאיש מוסר · אני מבצר · וכי ישמאיל ואמינה · ולדעות
אני אוצר · וכי עולם ובי נבנה · ימיני · תאריך ימים ·
שמאלי כל יקר נתנה · אני רפאות לכל בשר · אני חכמה ·
אני בינה :

אחר

יושב נענה · שיר חדש ענה · ולתקות ואחרית · מצות
אל מנה :
צופה יד דרכים · שור היא דרכך · תת לה מהלכים ·
על כי ערכה · שם הולך חשכים · יאיר חשכה · איך
זה תאנה · לזמן מענה · שואות בעטוף שית · דת
שוכני סנה :
חקי הנוזלים · מהם סורה לא תירא חזיזים · עושה
צורה · כי עתות רגזים · היא סתרה · או כי תחנה ·
לשדור מחנה · תבטח אך בראשית · קה בינה קנה :

אני בינה שוכנה | מעונה ואמונה
בחיק אל וצפונה | אמונה לאמונים :
נתיבה לישרים | ואור למזהירים
ונר חופש חדרים | וגולה מצפונים :
יקרה ליקרים | ונזר מנזירים
וזרח לזרים | ובוז לגאונים :
יכונן נפלאות | אלהי נוראות
בסודי ובריאות | לעדים נאמנים :
צבאות תחתיות | וצורות עליות
ורוח החיות | אשר באופנים :
חפצים מה נאוו | באדרם לא ישוו
למאמרי התוו | באותות למבינים :
קרא נא עם נורא | וקח מפי תורה
צרופה וטהורה | יקרה מפנינים :
קנה טובה נעמה | קחה מבצר חכמה
יסודתו ראמה | בסודות עליונים :
והעלה זכרוני | במעמד הר סיני
ושיתה קנייני | בראש הקניינים :
אלהים מאד נעלה | בהר סיני נגלה
בקול נברא נפלא | מפרק גבנונים :
ואל כבוד הרעים | ונפלאותיו הנעים
ופתח לרקיעים | וקרע חלונים :
ונאזר בגבורות | ופעל נבצרות
ונתן הצורות | בגופות כנדרים :
ברן אומר כבוד | ומשירי אהוד

אלה׳

[illegible]

אוה נורא הוד   כאפי שנאנים :
אשר דרי רזים   לצואר בחרוזים
ואשיר ברמזים   ואציב ציונים :
אספר עצמותי   ויהיו אותותי
למעשה מצותי   ובהם נסמנים :
יסוד כל הסודות   ועמוד העדות
ושורש לתעודות   וראש המבחנים :
להאמין כל תמים   בקושט ובתמים
ביה צור עולמים   אדוני האדונים :
והגדיל יחודו   ואהבת שם כבודו
ליראה ולעבדו   בפה וברעיונים :
ותורתו ללמוד   וטוטפות הכבוד
ביד ובראש לענוד   לאות ולזכרונים :
לדבקה בגדולים   ולעשות בגדילים
ולדרוך בשבילים   לעליון משכינים :
ובשמו תשבע   וברך כי תשבע
והמזוזה תקבע   בשערי משכינים :
והמלך מנה   וכתב לו משנה
והמקדש תבנה   צבי הבניינים :
ועבר הלוי   ובל יראו נוי
ושמחבית זוי   לויים ומכהנים :
כתיבת התורה   וערך המנורה
ושם הנורא   לקדש בהמונים :
נשיאות כפים   וקדוש ידים
קטורת אפים   ולחם הפנים :
אכילת שירים   וקדשי שמים

[illegible]

וביום פעמים — נגידי הגיונים :
ואש תוקד תמיד — ועולת התמיד
ומשמרות תעמיד — להשות לזמנים :
חביתין למנחה — ושמן המשחה
ושלמי השמחה — לעתים מזומנים :
חגיגה נהדרת — תרומה נבחרת
וירים המשרת — תרומת הדשנים :
ועולת הראייה — ופריה ורביה
ויעוד עבריה — ותת לה פדיונים :
וקדוש בדברים — לשבת ובכורים
ומצות המחצצרים — ומלח קרבנים :
וקרבן התמים — ושלם בימים
ומעשה השלמים — סדורים ונכונים :
קדושת הכהן — בכל עניין תכן
ובהוד הכן — להדר וגאונים :
וגדול בבתולה — ומעשה העולה
וישיבו גזילה — בעינה גזלנים :
ולשבות בשבת — וחמץ יושבת
ומנחה על מחבת — ובשאר תקונים
וחק מעשה אשם — והחטאת מושם
ופסח הנרשם — למופתים קדמונים :
וכן באכילתו — תכון מצותו
והשני כמותו — פעליו מובנים :
נתיבת חומשים — למועלים בקדשים
וקדוש החדשים — היותם נתקנים :
שביתות נקבעות — ושבע נודעות

עומד ליום הדין

בפסח ושבועות וירח איתנים :
תקיעה נערכה ומצה נסכה
ולישב בסוכה ולאחוז סנסנים :
ומוספין קדש בשבת ובחדש
ומועדי הקודש שמונה מתוקנים :
ומנחה העמרים ולחם בכורים
ויצום הכפורים והעבודה לפנים :
קדושה בתמורה ויחוד בית הבחירה
ואהבת החברה והוכח נרגנים :
הבאת בכורים וכבוד ההורים
ומוראם תרים והדרת הזקנים :
שריפת הנותרים וטמא הבכורים
ופטרי החמורים לפדיון נתנים :
פדות בעלי מומים ולדון בחרמים
וכסות הדמים ולשחוט סימנים :
ידיעת סימנים ברורים ונכונים
וטהרת המינים וארבעה נמנים :
וערכי הבתים והשדות חרותים
והערכים למתים ידועים ונתונים :
והשב האחוזות בשדה ופרזות
ותת ראשית גזות וחק המתנים :
ומעשר התרומה ודין ערי חומה
ומעשר הבהמה בבקר ובמשנים :
וחק פרה אדומה וערכי הבהמה
שביתה באדמה בפירות ובהונים :
ומשפט משוררים במעשר ובערים
והשני להרים ומעשר הנענים

וחק לנדה

הפרה לנדרים ומקרא בכורים
ושכחת העמרים ולקט אביונים :
ופרט ועוללות ופאות מוגבלות
וקדוש יובלות ומספר השנים :
טעינה ופריקה ומצות הענקה
ומעשה הצדקה והלוות למעונים :
נגישת הנכרי ודין עבד עברי
ולעבור בהברי לעולם בכנענים :
והשיך הנכרים ולאהוב הגרים
והאכיל לשכירים בעת שמשכינים :
והביא ברגלים נדרים מורגלים
ועד חמשים השלים בעומר למונים :
ומארצות לצבי בקרית מושבי
זבחיך תביא ושלח הקינים :
דרור היובלים וקדש הלולים
ולחלוף האילים וכל החמנים :
ומצות הוידוי ודין אשם תלוי
וודאי האתוי למשגה וזדונים :
ושגגת הוראה וקרבן חטאה
וקרבנות הטומאה לארבעה פנים :
וטומאת המצורע ושכבת הזרע
ובגד הנגרע ובתים ומלונים :
ותגלחת שערו בכלו עם תערו
ומצות מתהרו בעניינים שונים :
שכירות השכיר ותגלחת נזיר
ווידוי המבעיר בפסח ומעונים :
וטומאה זב וזבה וטומאת מת שגבה

למנחה של יום ראשון

וטהרת הערבה במימי נקיונים :
וטומאת הנדה וטומאת יולדה
ועדי מועדה לרוצחי שגיונים :
וטומאת בנבילות ושרץ ומאכלות
וצדק משקולות ואיפות עם הינים :
ודין מוציא שם רע ולנזיר פרע
והבדל המצורע באותות משתנים :
גדולת סנהדרין ומשפט מישרים
ועדות נכשרים ומנוי דיינים :
נטות אחרי רבים וטומאת לקרובים
ולקבור נחרבים ומתים באשמנים :
אשר קרה המת וכל זכרו הצמת
ומנביאי האמת שמעדת וחזונים :
חקירת העדים וזוממים השודדים
והשב האבדים וכל העניינים :
ומיצות המלקות ומצות הגלות
וקרבן הדלות לאביונים שונים :
ודין עגלה ערופה ומי טהרה צרופה
והרג ושרופה ולתלות נדונים :
לחנק ולסקל והרודה לקלקל
ומחצית השקל והרים כשלונים :
ודיני השומרים שלשה נזכרים
ודין קונים ומוכרים ומשפט הטוענים :
ודין גנב לשמור ולערוף פטר חמור
וחק הקהל באמור אמרים נבחנים :
וסדר הנחלות ומשפט החבלות

ונדקת לכלות

למנחה ייר הבין

ונדחת לכלות ושפעת צפעונים :
בדין הבאר תחקור ותבר דין הבורי
ושור משפט השור ושינין השנונים :
עמלקי תזכור וביפת תואר תור
והשב בהיות תור למסכן מסכונים :
ואונס ומפתה וגט גרש תפתה
והסוטה תשתה בבח ובדראונים :
מיבמים או חולצים וספורים נרצים
בליל צאת מלוחצים בחומר ובלבנים :
שמירת המילה והפרשת חלה
ומצות המילה ברית הראשונים :
ובכתף נושאים ושלוח טמאים
ומצות נשואים ושמחת החתנים :
והשאיר עם נענה בעיר שלום תענה
ויר חוץ למחנה ויתר על אזנים :
וכהן משיח כגבור יריח
ועשה והצליח נטיעי נעמנים :

אלה החקים בחירים בשחקים
וכראי מוצקים חזקים וחסונים :
ישרים צדיקים רצון עליון מפיקים
חיים למחזיקים ורפאות עצבונים :
חמודים מזהב יקרים מפז רב
וטוב טעמם יערב וינעם למבינים :
ובהם יש חכמות גדולות ומזימות
עצומות בנשמות יפוצון מעיינים :

ייוות לאהון

ומצות לארץ · וארץ ישראל
בבואי מקדישי אל · ירווני עדנים :
בתת כנור נעים · ויצלצל ומנענעים :
ועלו מושיעים · בציון שאננים :
ויאתה עם ששון · בכל פאות בזון
למגדל הבנוי · אשר אליו פונים :
ולפעמיו ידוד · עבוד אל הכבוד
בעיר מבנה כדכוד · והיכלי שן והבנים :
וישמה ישלוו · ובנעימים יחיו
ועד עולם יהיו · דשנים ורעננים :

ויאמר קדיש שלם
ושלוני לפסח

ליל שנית של שבועות

פיוט קודם ברכו

השכל והדת שני מאורות · נפש איש משיבות עינים מאירות :

ויאמר ברכו וערבית שכתבנו בליל ראשון של פסח :

רשות ליום שני

יאוה לתורתך · מנוסי ומשגבי לבבי : למען בם
ינוחם ביום עצבי · פלאות הבינות ללבי ·

לתורתך

ליום ב׳ אל אבותינו

בְתוֹרָתְךָ בְּכָל יוֹם לְזֹאת · אוֹדְךָ יְיָ בְּכָל לְבָבִי :

אחר

מְלֹא פַּחַד בְּבֵיתְךָ אֶעֱמוֹדָה · וְאֶתְיַצֵּב בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה · שְׁעֵה נוֹרָא שַׁוְעַת עֲנִיִּי בְּעָטְפִי · לְפָנֶיךָ בְּיוֹם כְּתֵת תְעוּדָה · נְעִים זְמִרָה · בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה יְהַלְלוּךָ · בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה :

אחר

לְךָ יֶהֱמֶה לִבִּי וְתִכְלֶה רוּחִי · וּמוּל כִּסְאֲךָ אֶעֱטוֹף · וְאֶשְׁפּוֹךְ שִׂיחִי :

אחר

שְׂעִיר חַטָּאת יְהִי שִׂיחִי · לְכַפֵּר מַעֲוֹנוֹת רוּחִי

מחרך

מְהוּלָּל אֶקְרָא · בְּקוֹל זִמְרָה נְעִימָה · מְהוּלָּל כָּל נְשָׁמָה : מְאוֹר גִּיל וְאֵלְכָה · מְקוֹם חֹשֶׁךְ לְאוֹרוֹ · לְצִיר לְהָשִׁיבִי אֲרוּכָה · וּמַרְפֵּא לְמְזוֹרוֹ · לְמִי תָאוֹר מְלוּכָה · הֲלֹא לְכֵס יְקָרוֹ · בְּדָתוֹ אֶבְחָרָה · מְאִירַת עַיִן מְזִימָה · וְאוֹר כָּל תַּעֲלוּמָה

אחר

בִּינִי נָאת אֱמוּנוֹת כִּי שָׁוְא · חֶלֶד וְיוֹשְׁבָיו · וּבְהוֹן מַחֲמַדִּים מוֹקְשָׁיו · יֵיטִיב לְאוֹהֲבָיו · אִם תְּכַסְּפִי לְאֵל קְדוֹשָׁיו · וּמָעוֹז בְּעוֹזְבָיו · הֶאֱחֲזִי בְסוּלָּם חָכְמָה תֵּרְדִי וְתַעֲלִי · מִמֶּךָ וּבִבְאֵר בִּמְזִימָה · תִּדְלִי מֵאֵין דְּלִי :

נאדר

ליום ב׳ אל אבשועו

ויאמר נשמת כל חי עד אנחנו מודים לך

נשמת נעימה פנימה קדושה · תנגן בתרועה ביום התרועה
לאמר שירה חדשה ·
תורה צוה לנו מורשה :

נש״ תומכה בעלי דתך הישרה · תתן לך כבוד אומרים מה
אילא ולרגלי יום מעוז צרה
כי נר מצוה ותורה :

נש״ נושאה עול דתך לצפירת תפארה · תסובב מהללך
בזכרה יום ירד ועולה להתזירה ·
צום תעודה חתום תורה :

נש״ בן צעיר לו משפט הבכורה · תביא לך תודה
ודבר נעשה ונשמע בפי בשורה ·
וכתב לו את משנה התורה :

נשמת קטון וגדול ירוק בארצות שביים · תהודך
נאדר בכח י״ חי וקיים :
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים ·

ויאמר ואלו פינו עד ישתבח

לקדיש

חזק בכל יום בדת פועלו · נושא לאביו עלי שעלו
לבו וציו בעול בועלו · יקרא לחזק ידי כושלו · ישמח
לבבו בהתהללו · בשמו ויגדל בהתגדלו :

אחר

לחי

לתת יקיר סגולת עמי · ששתי לעצמו · עם מר
דרור אהלת בשמי · באתי לבשמו · תורת אמרת
בפיהו לשמי · היתה לחכמו · חשך לאור בתורה
תמה · שמתי לחבלי · האיר בסין בסיני · הנה ראו בגדלי:

אחר

כל היצור יאבדו · צור יעמוד · גדול יי׳ ומהולל מאד ·
יחיד באין צורה · לך שאגה · נפשי וכל צורה · מ
מתענגה · לאמר לך שירה · היא ערגה · יי׳ אלהי
גדלת מאד:

אחר

יאו נוצר להגות גדלתך · והמעצר · רק היא תהלתך ·
הגינוצר · את בת פעולתך · תהי מרבה · הכיל ומטוב
חדול · לספר ברמה · כחך גדול:

אחר

יסרוני רעיוני · בחזות צבאות מעוני · בגבול מחקר
נבוני · גדלו מעשה יי׳

לברכו

פי אמלא רנני · יום במקהלים אברך יי׳:

אחר

ליום ב׳ אל אבנשית

יענו תהלות אל בני אלים · בקול זמרה ושיר · נועם נאף
אני אענה · ברוך יי׳ ואעשיר :

ויאמר יוצר אור עד אחר העמידה
כנכתב

אופן

באתי ונפשי שוקקה · למעון אלהינו ולביתו · לו נכספה
גם חשקה · לדבוק ותורתו ודתו · לשמור בדיתו נשקה ·
כאיש בלבי אהבתו · לכן אחלה את פניו · ושיר חדש אשיר ·
בניב שפה נעימה

אחר

יה נא אמצאך · מקומך נעלה · ונעלה
ואנא לא אמצאך · כבודך מלא עולם :

מאורה

אם אסכלה מצותיך תחכמני · או אחבל אמרתך · תחכמני ·
אף מן קמי תורתך · תרוממני · על מה תשועתך · ישלח
לנהלני · אורך ואמתך · שלח להנחני :

אחרת

אדון עולם · גל קץ שבי נעלם · ועת ישלם · תכון לשון נ
נאלם · לעם עדים · לבם ישברו · ביד צרים · ישעך ישברו ·
שלח צירים · אותם יבשרו · ימי גילם · באו ותם אבלם
ומאפלם · יצאו לאור עולם :

אחרת

ליום ב׳ של שבועות

אחרת

אל בך תאבתי · מעלתך אנצור · הן בשמי דתך · בעדי לילה אור :

אחרת

לא אהלך במעקשים · ואתה אור נתיבי · ובך מנתי
וחבלי · ועמלי בדתך לי · מנוחה אזכרה · חסדך ואשגה
עמלי · יעפו בוערים · ונוקשו חשכים · ואני רק דברך
לרגלי :

אהבה

ירימון מסילותי · והעקוב יישר · ומיטב תהלותי · בבית
קדשך יושר · ותחנון תפלותי · בעיני אל יכשר · כי את אשר
יאהב יי׳ · יוכיח וכאב · את בן ירצה :

אחרת

אז יגלה לעיני מעבדיו · ונודעה יד יי׳ את עבדיו ·
בו לבדו אאמין · אדרשהו אמדה מעשה מן · מעשהו ·
אשמאיל או איימין · אפגשהו · הן לזאת הגיוני · אל ידידיו
אהבו את יי׳ כל חסידיו :

אחרת

שמך אלהים קוראה · יונה בעברי · פי פתח תקונן ·
מעול שבתה נושאה · תצעק וקולה לא תחנן · ובך מצאה [מנוחה] ·
ובמאסר צר ציר תרנן · לשמור לעשות ולקיים את כל
דברי · תלמוד תורתך באהבה :

והלל

ליום ב׳ של שבועות

להלל

כמה במאסדי · עוזך לך אשמור · הומה בכנורי · ל
לערוך לך מזמור · נלאה לשון שירי · מהללך לגמור :

אחר

ותפדה פטר חמור · והשבת תשמור · וההלל תגמור ·
בימים נספרים :

אחר

יום נגלה בסיני · אלהים ונשא · אנכי יי׳ · שח למשיסה ·
לא יהיה לך אל אחר לך למשא · לא תשא את שמי לשוא ·
וזכור לדורות · יום שבת והלל · בו יה בשירות

סיום סח

ברוך יי׳ יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה :
האל לנו אל למושעות ולאלהים למורת
תוצאות : אך אלהים ימחץ ראש
אויביו קדקד שער מתהלך באשמיו : אמר יי׳ מבשן
אשיב אשיב ממצולות ים : למען תמחץ רגלך
בדם לשון כלביך מאויבים מנהו : ראו הליכותיך
אלהים הליכות אלי מלכי בקדש : קדמו שרים אחר
נוגנים בתוך עלמות תופפות : במקהלות ברכו אלהים
יי׳ ממקור ישראל : שם בנימין צעיר רודם שרי
יהודה רגמתם שרי זבולון שרי נפתלי : צוה אלהים עוזך

עוזך

עוזה אלהי זו פעלת לנו : מהיכלך על ירושלים לך יובילו
מלכים שי : גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מ
מתרפס ברצי כסף בזר עמים קרבות יחפצו יאתיו חשמנים
מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים ממלכות הארץ שירו
לאלהים זמרו יי׳ סלה : לרוכב בשמי שמי קדם הן יתן
בקולו קול עוז : תנו עוז לאלהים על ישראל הוא נותן עוז ו
גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל
הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלהים :

להוצאת התורה

פלאות הבינות ללבי · בתורתך בכל יום · לזאת אודך יי׳
בכל לבבי :

פסוקים

אודך יי׳ בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם : אודה
יי׳ בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך : אודה יי׳ בכל לבב
בסוד ישרים ועדה : תורת יי׳ תמימה משיבת נפש
עדות יי׳ נאמנה מחכימת פתי : פקודי יי׳ ישרים מ
משמחי לב מצות יי׳ ברה מאירת עינים : עץ חיים
היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר : יקרה היא
מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה : כי טוב סחרה
מסחר כסף ומחרוץ תבואתה : בני תורתי אל תשכח
ומצותי יצור לבך : אורך ימים בימינה בשמאלה עושר
וכבוד : דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום :
ויהי בנסוע ... ועתה קומה יי׳

ומוציאין

ליום ב׳ של שבועות

ומוציא ס״ת וקורין בפרשת כל הבכור וקורין המפטיר במוספות.

ויאמר ### ההפטרה ### וברכתיב

ההפטרה

ויי בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ:

תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות:

תרגום

צלותא דצלי חבקוק נבייא כד אתגלי ליה על ארכא דיתיב לרשיעייא הוא חבקוק נבייא דצר צורתא וקם בגווה ענה וכן אמר חי וקיים שמיה לית אנא עדי מן צורתא עד דיחזון יתי ית דינא דעתיד למיתיה מתיבא רוחא דקודשא וכן אמרת ליה חבקוק נבייא על עיסק ארכא דיהיב לרשיעייא דאם יתובון לאורייתא בלבב שלים ישתביק להון ויהון כל חוביהון דחבו קדמוהי בית ישראל הא בשלוותא:

יי׳ שמעתי שמעך יראתי יי׳ פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור:

יי׳ שמעית שמע גבורתך מה דעבדת בדרא דטופנא מן בראשית דחילית ואף בתניתא כד אתיתא פורענותא על עמא דסדום כד ארגיזו קדמך שמעית וזעית יי׳ כמה רברבין עובדך וחסינין ניסך דאת יתיב ארכא לרשיעייא דאם יתובון לאורייתא בלבב שלים ולא תבו ואינון מרגזין קדמך בגו שניא דיהבת להון בכן את עתיד להודעא גבורתך בגו שנית

דאמרת

דאמרת לחדתא עלמא לאתפרעא מרשיעייא דעבדו
על מימרך וצדיקייא עבדי רעותך בגו רוגזך רחמין תזכר
ותרחם עליהון ׃ פ

אלוה מתימן יבא וקדוש מהר פארן סלה כסא שמים
הודו ותהלתו מלאה הארץ ׃

במיתן אוריתא לעמיה אלהא מדרומא אתגלי ו
וקדישא מטורא דפארן בגבורת עלמין א
אתחפיאו שמיא מזיו יקריה ומימרי תושבחתיה
מליא ארעא ׃ פ

ונוגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזו ׃

וזהור יקריא כזהור יומי בראשית אתגלי וזיקונין
ממרכבת יקריה נפקין תמן גלא ית שכינתיה
דהות מטמרא מן בני אינשא ברתקוף
רומא פ

לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו

מן קדמוהי משתלח מלאך מותא ונפיק בשלהובית
אישתא מימריה ׃ פ

עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים ויתפוצצו הררי
עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו ׃

אתגלי ואדיע ארעא ואייתי מבולא על עם דרא ד
דעברו על מימריה ואת בתנייתא כד חבו קדמוהי
בחוביהון כן בלבלינון בעממיא אתפרקו טוריא מלקדמין
מכאד דמתא דמן עלמא גבורת עלמין
דיליה ׃ פ

תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין ׃

כד פלחו ישראל לטעוותא מסרתנון ביד כושן חייבא

כד

ליום ב׳ של שבועות

וכד תבו למעבד אוריתא אבדת להון נסין וגבורן
ופרקתנון מיד מדינאי על יד גדעון בר יואש :
פ
הבנהרים חרה יי׳ אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי
תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה :
העל מלכין ומשרייתהון סגיאין כמי נהרא הוה מנקמך
יי׳ ועל מלכיא הוה רוגזך וביומא הודעת להון
פורענות גבורתך ארי אתגליתא על מרכבת יקרך שכינתך לעמך
תקוף ופורקן :
פ
עריה תעור קשתך שבועת מטות אומר סלה נהרות
תבקע ארץ :
אתגלאה איתגליתא בגבורתך בדיל קיימך דעם שבטייא
מימרך קיים לעלמין להון בזעת טינרין תקיפין נפקו
נהרין שטפון ארעא :
פ
ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו
נשא :
באתגליותך על טורא דסיני חזו יקרך זעו טוריא ענני
מטרא ערו חרים תהומא קליה חיילית
מרומא תמו קמו :
פ
שמש ירח עמד זבולה לאור חציך יהלכו לנוגה
ברק חניתך :
אף במיעבדך נסין ליהושע במישר גבעון כד איתגברו
וסליקו עלוהי חמשא מלכין מלכא דירושלם
מלכא דלכיש מלכא דחברון מלכא דעגלון שמשא
וסיהרא במדריהון תלתין ושית שעין עמך במימרך א
אתגברו בתקוף נצחן גבורתך
פ
בזעם תצעד באף תדוש גוים : יצאת לישע ע
עמך

עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות
יסוד עד צואר סלה : נקבת במטיו ראש פרזיו יסערו
להפיצני עליצותם כמו לאכול עני במסתר : דרכת בים
סוסיך חומר מים רבים : שמעתי ותרגז בטני לקול צללו
שפתי יבא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו : כי תאנה לא תפרח ואין יבול
בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אוכל גזר
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים :

ואני ביי׳ אעלוזה אגילה באלהי ישעי :

הא על כל ניסא ופורקנא דיתעביד למשיחך ולשארא
דעמך דישתארון יודון למימר אמר נביא ואנא ב
במימרא דיי׳ אבוע אדוץ באלהא עביד
פורקניה :

אלהים יי׳ חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני
למנצח בנגינותי :

אלהים יי׳ דסעיד לי בחילא ומשוי רגלי קלילן כאילתא
ועל בית תוקפיה יקימנני לדידליה נצחנין וגבורן
קדמוהי אנא מנגן בתושבחתי

ינגנו הפיוט ויאמר אשר נעתק כנכתב ביום הראשון ולפנים

פזמון

אוחילה לאל חי · לא אשברה · הוא ראש כל
שבחי · לא ארברה מצותי לאח ·
עת אספרה · נדבות פי רצה ·

הע לב

ליום ב' של שבועות

הֵיצִילָה פְּצֵה עַמִּי כִּי בְּצֵל אֵל שַׁדַּי אֶחְסֶה :

בְּצֵל שַׁדַּי אֶחְסֶה וְצִדְקוֹ לֹא אֲכַסֶּה
בְּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְאַגִּיד מֵשָׁרִים :
כְּתוּבִים בֶּאֱמוּנָה בְּעֵדוּת נֶאֱמָנָה
וּכִימֵי הַשָּׁנָה בְּמִסְפָּר נֶחְקָרִים :
יְקָרִים מִפְּנִינִים עֲתִידִים וּצְפוּנִים
לְבַד הָאֵתָנִים בְּעֲדָיֵי קְשׁוּרִים :
צְאִי נָא לִקְרָאתִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי
וְשִׁמְעִי תוֹרָתִי וְלִקְחִי מוּסָרִים :
חֲשַׁקְתִּיךְ וָאוֹהֵב פְּדִיתִיךְ מִלַּהַב
כְּמוֹ תוֹרֵי זָהָב צְרוּפִים וּטְהוֹרִים :
בְּצֵאתִי נִצָּבָה כְּאֶלֶף וּרְבָבָה
וְקוֹל דּוֹדִי זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים :
אָנֹכִי יְיָ קְרָאתִיךָ בְּסִינַי
וְלֹא יִהְיֶה עַל פָּנַי לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים :
וְלֹא תַעֲשֶׂה פֶסֶל בְּרֶשַׁע וּבְכֶסֶל
וְלֹא תָשִׂים כֶּסֶל לְהַקְנִיאוּ בְּזָרִים :
וְגוּר מִלֶּהָבָה לְהָבִיא תוֹעֵבָה
וְלִבְנוֹת מַצֵּבָה וְלִטַּעַת אֲשֵׁרִים :
וְסוּר מִשְּׁמַע שָׁוְא וְהַאֲמֵן בְּשָׁוְא
וְלֹא תִשָּׂא לַשָּׁוְא שְׁמוֹתַי הַיְקָרִים :
וּמִצְוֹת לֹא תִנְאַף שְׁמוֹר פֶּן יִחַר אַף
וְלִגְנוֹב לֹא תִשְׁאַף וְלֹא תַחְמוֹד חֲבֵרִים :
וְנֶפֶשׁ לֹא תְנַקֵּשׁ אֲשֶׁר רָמָה אֲבַקֵּשׁ
וְלֹא תִתֵּן מוֹקֵשׁ לְהַכְשִׁיל הַעִוְּרִים :

ויזכר

ושקר לא תענה ויתום לא תענה
וארצך לא תזנה בארצות הזרים :
והגר לא תונה וגזית לא תבנה
ועל ריב לא תענה לחרחר מתגרים :
אלהים לא תקלל והשם לא תחלל
וכרמך לא תעולל ופרט הבצירים :
ולא תקלל חרש חמסו ידרש
ולא יעמיד חורש שוורים וחמורים :
ולא תאחר בבצעך מלאתך ודמעך
ולא תעשוק רעך ולא תאחר נדרים :
ולא תעשוק שכירך ולא תלקט קצירך
ולא תחסום שורך בדישו העמרים :
ולא תפאר זיתך ולא תכלה פאתך
ולא תונה עמיתך במקח ודברים :
ולא תשא חטאו אשר לבו מלאו
ולא תחשוב לשונאו במשטמת ערים :
ולא תקום עמך לבל אקום ממך
ולא תלין עמך פעולת נשכרים :
ולא תיטור איבות ולא תשאל אובות
ולא יומתו אבות ובנים על הורים :
ולא תשמע דברי נביא שקר מורה
ולא תהיה אחרי מסיתים נבערים :
ועבד לא תסגיר ופנים לא תכיר
ועל פה לא תזכיר שם אלהים אחרים :
וכספם לא תחמוד ועל דם לא תעמוד
והחדל ללמוד שבועת לשכירים :

ליום ג׳ זו זכויות

נצור חקי על דל   ולא תשא פני דל
ומנשך תחדל   לרבות במחירים :
ומצות לא תטה   שמור פן בם תשטה
ודין יתום מטה   ואלמנה וגרים :
ולא תקח שוחד   ולא יעיד אחד
ולא תאכל יחד   נפשות ובשרים :
ולא תחמוד גזילה   לא תקח אפילה
ולא תאכל נבלה   וזבחי השעירים :
ולא תאכל טריפה   ותועבה הדופה
ולא תקטין איפה   להפקיע שערים :
ולא תעשה רעות   במדה קרקעות
ומשקל המעות   וגם לא במסחרים :
ולא תתן אכלך   במרבית פן אכלך
ולא תרוץ עברך   מלשני בסתרים :
ולא תשת יד עם   רשעים ומרעים
ולא תגוש רעים   ואחים כנכרים :
עזוב עומר שכחתו   ולא תשוב לקחתו
לאלמנה נתתו   וליתומים וגרים :
שנת שבע תצור   וביובל תעצור
ספיחים ולא תקצור   ולא תקצור נזירים :
ולא תזרע תלמך   להוציא לחמך
ולא תזמור כרמך   ולא יעלה סירים :
ולא תאכל קלי   ולחם כרמלי
בטרם תביא לי   בראשית הקצירים
ולא תאכל ערלים   בטרם הלולים

ולא תאחר נדרים

ליום ב של שבועות

ולא תהדר גדולים ודלים נחפרים :

ולא תהיה כנושה לאיש עני ונקשה

ולא תתנו אשה בעורים ושבורים :

ולא יעלה משיחי במעלות על מזבחי

ולא תזבח פסחי כאחד השערים :

והכלים תמשש והחמץ תרושש

ותשרפנו בשש על אחד ועשרים :

ולא תוציא לחוץ בשר פסח נחוץ

וזר וערל מחוץ ותושב ושכירים :

וזבחי לא תשמיץ בזבחו על חמץ

ולבך לא תאמץ לתתך מכסורים :

ונשיא לא תאור ולא יראה שאור

ולא ילין עד אור בשר ליל שמורים :

וחבלי זבחיכם וחבלי חגיכם

ותודה שלמיכם להוסיר נאסרים :

וכי יגע בשר בכל טמא נאסר

ולא תאכל מעשר דגנך בשערים :

ויינך ויצהרך ובכורות בקרך

ותרומת ידך ויתר הנדרים :

ולא תאכל על דם תמידי הנקדם

והחלב והדם שני זה אסורים :

ודג וחיה שניהם ועופות למיניהם

בלא סימניהם אשר הם נכרים :

ומום בו לא יקרב להקריב שי נערב

וגבן או גרב ופסחים או עורים :

ואיך בן נכר

108

יום ה׳ אל שמעות

ומיד בן נכר לא תקריב אשכר
ולא יעמוד אכר בבכורי שוורים :
ולא יעלה לרצון בכל מקום חיצון
ולא תגוז בכור צאן במשקה העדרים :
ולא תמיר בהמה מקודשת חתומה
ולא יאכלו תרומה טמאים עם זרים :
ולא תביא למנה מחיר כלב וזונה
ולא תתן לבונה במנחת השעורים :
ולא תקריב למשחה בשמן המשחה
ולא תשים קרחה ושרט בבשרים :
קטורת לא תרקח ועינך לא תפקח
וכופר לא תקח לרוצחי מסתרים :
שמור נא פן תנשה דבר גיד הנשה
ומצות לא יקשה בעיניך תרים :
ודין אותו ואת בנו בלבבך תצפנו
ובנך לא תתנו למולך אזכרים :
וכל מלאכה להקיצות בשבתות לרצות
ומקראי מצות ויום הבכורים :
ומקרא זכרון לצדק ולכשרון
ומקראי הרון ויום הכפורים :
ועצם לא תשבור בליל צאתך מבור
ותער לא יעבור על ראשי נזירים :
ולא יצא מפיו להטמא לאביו
ואחותו ואחיו ויתר השארים :
ולא ישתה יין לחכלילות עין
ולא חומץ יין ויתר הדברים :

וכתובת קעקע

ליום ב׳ אל אביעזר

וכתובת קעקע בגוה לא תרקע
והמקלל יוקע בראשי ההרים :
ומקרה הנראה במחניך הפאה
ועורך לא יראה בך ערות דברים :
ונשך לא תתכן להשים על מסכן
וחק לא תעשו כן לאדיר אדירים :
ועיניך לא תעלים בנדחים או נופלים
ולא תעשה אלילים בהבלי הנכרים :
וצמר לא תלבש כמו פשתים נחבש
ולא תקטירו דבש תמרים ושאורים :
ולא תעלו לחמי ולא תסכו לשמו
במזבח פנימי אשר לפני עופרים :
בצל נוף לא תחסו וכהם לא תעשו
והא׳ לא תנסו במסת המורים :
וחוק לא יראו למען תראו
וחיים תמצאו ושלום בנהרים :
ובדבר לא תשקצו מאד חזקו ואמצו
והגר לא תלחצו כי הייתם גרים :
ובדבר לא תכחשו מאד חקרו ודרשו
ובדבר לא תנחשו כנאלחים סרים :
ובדבר לא תבשל חדל מהכשל
ולא תאכל בשל ונא ליל שמורים :
ובדבר לא תעונן אשורך כונן
והעבדים תחונן בצאתם לדרורים :
ולא תגרע חקם למלאות את ספקם
ולא תשלח ריקם מדורים ונעורים :

ולא תעבוד בהם

ליום ב׳ אל אזהרות

ולא תעבוד בהם עבודת עבדיהם
ביען כי לי הם עבדים נמכרים :
ולא תקפוץ כפך ולא תקשה ערפך
ולא תתן כספך בנשך ביהירים :
ולא ירע לבבך בתתך לתושבך
ולא ימצא בך קוסמים גם חוברים :
ולא תעביד בנך ולא תשחית זקנך
ולא תחוס עיניך לכלות הצוררים :
ולא תכרות להם ברית לאלהיהם
ולא תתעב בהם בורות נשברים :
ולא תלך אותם בחקות משמרתם
ולא תחיה אותם ולא תחון צרים :
בארצם לא ישבנו ובם לא תתחתנו
ומשכית לא תתנו בהבלי שוא שומרים :
ולא תשאיר עונה בעיר עליזה
והיא לא תבנה אבל החרם תחרים :
וחרם עם נבק בידך לא ידבק
והיה תל אבק במהפכת זרים :
ועמוני תבזר ומואבי תפזר
ולא יבא ממזר בסוד עם נבחרים :
ולא תדרוש שלומים לאכזרים קמים
ולא תשים דמים להעיב מכמורים :
ולא תהרוג נקיים וצדיקים נקיים
ולא תעזוב לויים ולא ינחלו ערים :
ולא תדרוש מת אשר אין עמו אמת
והמכשף הצמת אשר ערום יערים :
ולא תשיג כל גבול כמצות שוכן זבול

[illegible]

ליום ב׳ לאלמושא

ולא תשחית עץ יבול בעת תבנה מצורים:
ולא תחלל בתך להזנותה מרעתך
ולא תשיב אשתך בלכתה לאחרים:
ולא תשכב אותה בנדה טומאתה
ואשה אל אחותה לגלות המקורים:
ולא תהיה לאיש זר בעולת אח נגזר
ולא יאכל מוזר קדשים מוזרים:
ולא תהיה קדשה בסוד עדה קדושה
ולא יהיה על אשה לבושו הגברים:
ולא ילבשו אנשים לבושי הנשים
ולא יהיו קדשים בבנים נכשרים:
ולא תרדה בחכי באחיך עברי
ולא תמליך נכרי אבל כי בן חורים:
ולא ירבה נשים בסוסים ופרשים
ולא ישובון חפשים לארץ המצרים:
ולא יסור לבבו בסוסי מרכבו
וכספו וזהבו וחמדת אוצרים:
ולא תמכור עברי כנמכרת נכרי
ולא תתעב מצרי בבואו למגורים:
ולא תתעב אדומי בבואו להדומי
ולא יבא בעמי פצועים וגזורים:
ולא תצא עברית אשר תקח בברית
כיצאת אמה נכרית בראשי אבריה:
ולא יבגוד גבירה והפרה במחירה
ולא ימשל למכרה כיתר ממכרים:
ולא יגרע אותה שארה וכסותה
ומשכב עונתה בקחתו בת אחרים:

ולא תענ

לוס ב אל אבנעור

וארבעה נשים הן אסורות לכהן
והאחת מהן כשרה לאחרים :
ולא יגדל פרע ולא יפרוס קרע
ולא יחלל זרע ומקדש מבצרים
ולא יטמא עצמו לאביו ולאמו
אבל על מת עצמו אשר אין לו קוברים :
ובדבר לא יצא לפניו ירצה
ויגיל עת יצא כחתן מחדרים :
ובדבר לא תכבה גדולתו תרבה
ואורו לא יכבה ויזרח כמאורים :
ולא תאכל פתו בקחת זר בתו
אבל תאכל אתו בשובה כנעורים :
וגם לא יאכל בו שכורו ותושבו
ועל מת לא יבא באהלי תמרורים :
ולא יאכל פנימית בזדון ובתרמית
ולא יבדיל להצמית שמועי התורים :
ולא יאכל מנחת כלילו פן יחת
ולא יזבח משחת באילם עם כרים :
וזר לא יתגלע ראות קדש כבלע
וטמא פן יבולע בשאון ושברים :
ולא יעבט אורח ויהיה לטורח
ולא יהיה כקרח ורעיו המרים :
ולא הזקן עבודה לא יתקן
ולא תקח אם על קן על פני הצפרים :
וימיך אמשיך במצות לא תשיך
ואורך לא יחשיך בארץ לא סדרים :
ולא תמוט רבת במצות גבול שבת

ואך מנחת

וחק מנחת מחבת   ומאפיה תנורים :
וביתך לא יסח   במצות לא יזח
ומצות לא תשכח   שתים נאמרים :
ומצות לא תבערו   ומצות לא תשקרו
ומצות לא תמכרו   שדה מגרש ערים :
ומצות כלאים   ורכב ורחים
ואבני מאזנים   בכיסי מסחרים :
ובחל לא תנף   וחרמש לא תחליף
ומצות פן יוסיף   להכות נוערים :
ומצות לא תחבול   עלי כתך יסבול
וחילך לא יבול   ותפרח כתמרים :
וחק לא תוסיפו   וחק לא תחניפו
וחק לא תקיפו   פאת ראש בכמרים :
ומצות לא תגרע   לעולם לא תפרע
וחק מוציא שם רע   ושם עלילות דברים :
וחק לא תתורו   וחק לא תגורו
וחק לא יסורו   וחק שבועת אסרים :
וחק לא אכלתי   וחק לא בערתי
וחק לא נתתי   למתים נגזרים :
ובתעודת העבוט   במישרים תשפוט
ופרשת הדיוט   ופרשת שוטרים :
וכל פרשיות   מפיקי תושיות
אשר הם בציות   מקום נהרים יאורים :
ואחד ושבעים הם   חרוצים במעשיהם
ואלה פקודיהם   במכתב נכרים
אשר יתן זרעו   למולך ברוב רשעו
והמגדף ישעו   אשר ידו ירים :

ומיית

ומסית ומחלל — ומכה ומקלל
ובן סובא וזולל — ומדיח ערים :
והדובר סרה — בשם עבודה זרה
ובעל אוב לזרה — וידעוני שקרים :
ונפש רוצחת — לפחת ולפחד
ועם עיר נדחת — בחרב נדקרים :
ונביא מדעת — תכסה תולעת
ואשה נרבעת — לבהמה היערים :
והבא על אסורה — ועל כלה כנוסה
ועל בהמה אבוסה — והבא זכרים :
ובא על איש — מאד יחפיר ויוביש
ודתו מכאיש — שניהם נאסרים :
ובא על ילדתו — ובת בנו ובת בתו
ובא על אחות אשתו — ובא על אחות הורים :
והבא על חמותו — והבא על אחותו
ובתו ובת אשתו — לפי שאול נפזרים :
ועל אשה ובתה — ובת בנה ובת בתה
ועל נדה בשבתה — למלאות משמרים :
ועל אשת אביו — ועל אשת אחיו
ואם חמותו וחמיו — כל אלה אסורים :
ומשפט בנות כהן — ומשפט זוממיהן
ומשפט בועליהן — להשמיד ולהחרים :
והבועל ארמית — ברעתו להעמית
והגונב בתרמית — קשוות נבחרים :
והגונב אדם — בשחת ירדם
ואוכל חלב ודם — יהי כיקר כרים :
וארור כל נוכל — אשר פגול יאכל

והוא רק יאכל — באישי כיורים :
ושברון מאזנים — לאוחז עינים
ונקיון שנים — לאוחז נותרים :
ועובר מפלשת — לכלה נחרצת
ואוכל מחמשת — בימים נספרים :
ופסח לא יעשה — בחשך יתכסה
והאוכל ועושה — ביום הכפורים :
ואיך סך ומפטם — בעברתי אשפטם
ואיש אזנו יאטם — למשפט המורים :
והשוחט מחוץ — והמעלה בחוץ
ושאינו רחוץ — בימימי כיורים :
ועובר על דם ברית — תהי נפשו להכרית
והואתקוה ואחרית — לשלח האסירים :
והטמא יורש — בבואו למקדש
והאוכל נקדש — בטומאת הבשרים :
והאוכל תבל — יבואהו תבל
ויגע להבל — ויאחזוהו צירים :
וזר אוכל תרומה — תבואהו מהומה
וכהן בו יטמא — בעוברו מאמרים :
ומתבל יוסר — טבול יום הנמסר
לשמש ומחוסר — בגדים נספ(ים :
והזר העובד — במותו אכבד
ומארץ יאבד — מחוסר כפורים :
והמות רתוי — לפרוע ושסוי
וטמא האתוי — לשמש בחדרים :

כלן מצות עשה — ומצות לא תעשה

בות

ליום ב׳ של אזעורת

בדת מעוז ומחסה ... ומגן לישרים :

ואלה התודות יסודות ובצורות
ולהנה פארות בסנסני תמרים :
ימהר ה׳ עליון לקבץ עם אביון
ויבנה הר ציון ועמק הפגרים :
ויקים את סכו ויגיה חשכו
ויתן עוז מלכו וקרננו ירים :
וייראו מתי מספר בקום שוכני עפר
וכתקוע שופר וכנשוא נס הרים :
ומראש הומיות תרננה פיות
ממעונות אריות ומהררי נמרים :
ואז כל עם שוגג ברעה יתמוגג
לקול עם חוגג בשמחה ובשירים :
ועל הר הגליל נהלל בחליל
ואז תחפוץ כליל ואז יעלו פרים :

שלום

שלום שלום רב לאוהבי תורתך : מחזיקים בבריתך · והם עמך ונחלתך :

והתענגו על רוב שלום · שלום · שלום לשמיד · מעת מעבידים עבדי · אעמיד · לפני בדית · שלושת חסידי תמיד · ועמו אבות חסדי · יגלום ויבלום : כי במוט רגליכם · שוים ה׳ תראו נוגשים · כי מבור שביכם · בשמחה תצאו גבשלום · ישלום ישלום :

ויאמר קדיש שלם ויברכו ויגלינו לצבח וכו׳

ליום ג׳

למנחה יום שני

ויאמר מנחה כנכתב ביום ראשון של פסח

אומרים אלו האזהרות שחבר החכם [illegible]

פזמון לו

יסיעך יי ויניעך״ או יסגיר ויעזור · מצותיו שמור
הן יראת יי היא חכמה ואור · בה בושם עדני ·
חתום בצרור · תאוה היא לעין · נוטף צוף ומור
מה הוגיעך · עזר מושיעך · רפאות שם ומזור ·
פי מלך שמור

אני פי מלך שמור — ופקודיו אגמור
אמרות נוטפות מור — ושפתי שושנים :
ואזכור נמנעים — בדתו כי נעים
היות בהם שועים — נגברים מאזנים :
במספר הימים — בשנה נשלמים
ויחדיו הם תמים — צרופים ובחונים :
בסיני הר אני — ושם שמעה אזני
נאם יי לאדני — אדון המאמינים :
לכו בנים שמעו — עצתי לא תפרעו
קחו לקחי שבעו — ואכלו משמנים :
בעדותי תענו — וצדקותי תתנו
דרעו דעי תתנו — לנפש מעדנים :
הלא אתם עדי — ותבואו עדי
ואנחילם דודי — חדשים וישנים :
קראתיך מראש — ותהיה לי בדרוש
אמונה עם קדוש — וממלכת כהנים :
ולא תהיה בורא — זוה או קורא
לזולת הבורא — זוה מעוזים

ו[illegible]

ע' מנחה יום שני

והתגר במתארים לעצמם ולאחרים ·
ועושים ציורים בצלמי כיונים :
למולך לא תעביר וזר לא תזכיר
ואותם לא תאמיר כדרכם או בפנים :
וסור ממצבות והפנות מחשבות
והבלי האובות ודעות ידעונים :
וחק אבן משכית לבל תתן תסכית
וממקדש תשבית נטיעת אילנים :
מכשף מתאנה ומדיח מונה
וששׁ הנה שנא במסית בתאונים :
נטות באהבתו ומהציל אותו
ומהליץ זכותו בבתי הדיינים :
ומעזוב שנאתו וטענת חובתו
ולא יהיו כמותו בגוי שומר אמונים :
וצפוי לא תאבו ותועבה איבו
ונדחת תעבו ומאסו הבונים :
ונביא בשקריו מהומות במגוריו
וגרים מאמריו להשמירו מאנים :
ומתנבא באיליל והאוכל כליל
והמועל בעליל קדשים נתכנים :
וחובר החוברים וחקות הזרים
ודורשי נפגרים ובעלי דמיונים :
ולשאול אוב וידעוני מכאוב
והמגדף ידאוב ורושם סמנים :
מכשף לא תנצלו והשם לא תחללו
ושרט לא יעלו שבולים צמונים :

ו' יחיד הקים

למנחם ינס צ'

ולא יהיו חתים   בארצך נחתים
ומפעלם חתים   מנחשים ומעוננים :
מחיה באומות   נשמות למהומות
וירא מלחמות   ורעש כידונים :
ואיש עדיו ישית   לתלבושת אשת
וסות איש לובשת   סאון קלון סואנים :
ובגד כלאים   ובטוי שפתים
ושוא לשם שמים   ונוטרים ומלשנים :
לשון קיצף נבחר   לאיש נדרו אחר
ואיש יתור אחר   מזימות המינים :
ומתעלם רואה   אבדת אח נכאה
ומאמין לנביאי   אליל המתכהנים :
וזר נותץ קדש   אלהיו ינתש
וזר ילע קדש   בלועיו סכינים :
ותכלית השנאה   והנקימה שואה
ומשפט אונאה   למוכרים ולקונים :
ולא תונה הארח   ועבד לך ברח
והגר והאזרח   בדברי שוא מונים :
ולוחצי הגרים   ובמשפט גרים
ובוערים מסגירים   עבדים לאדונים :
לעיניך לא ירדה   באח נכרי צודה
ובשבועה בודה   כפירת עזבונים :
גמוכר העובד   בממכרת עבד
ואת עולו יכבד   בפרך ובזיונים :
מאחר לשכירים   יבואהו מגורים
ולבא במגורים   קחת ערבונים :

למנחה יום ט׳

ובעבוט דל שובב — אהים בי יריב
ועם רשע גונב — נפשות וממונים :
וכלוי הפאות — ולקט בתבואות
ואסורי פאות — בראשים וזקנים :
ועוללות בוצרים — והפרט גומרים
ושכחת העמרים — פני דל טוחנים :
וא׳ רמים שמים — מיעודים וחרמים
ועומדים על דמים — ומכשולות נותנים :
ומסיגי גבולים — ועושקים או גוזלים
ומסת האוילים — אשר הם מלינים :
ונותנים א׳ כלים — ומלעזוב חדלים
מקימי משקלים — גדולים וקטנים :
ומשפט גר יתום — בהטות איש יתום
והאלמנה והיתום — מריבים וממענים :
לויים א׳ חלקם — ולא תעזוב חקם
ולא תבא ריקם — באהלי אפדנים :
ותשמור המפורש — בשדה ובמגרש
ולא תפרע מדרש — אהים רבנים :
ולוי לא יחלק — בבוז וארץ חלק
ולא יבדיל מולק — בחטאת היונים :
ודין אביון נעוה — מעול ומעוה
וגוז מתאוה — במחשבת אונים :
ועובד ביובל — וחומל על חובל
ברעו או חובל — מרודה וטחונים :
ועובד בבהמה — טמאה עם תמה
המרביע בהכ׳ה — וזורעים בגפנים :

למנחה יום שני

והאוכל חדש — שלש מיניו יאנש
ואסור פן תקדש — וכלאי זרענים :
ולא תגרע ותוסיף — וחרמש לא תניף
ובדין לא תחניף — נגידים וקצינים :
ולא יהיו פלילים — בהטות מפילים
ולא יהיו דלים — בריבם נחנים :
ועדות בקרובים — ורעים סרבים
ומשפט מכזיבים — ודברי שוא עונים :
ואחד לא יענה — ולא יטעון עונה
ועל ריב לא תענה — ולא תכיר פנים :
ולא תחייב חפים — אנוסים משואפים
ולא תחון רודפים — מרעים סלונים :
ולא יסלח חומד — והורגים מעומד
וחטא לא עומד — למשפט הבוחנים :
ולא תהיה נכחד — בשמע שוא נכחד
ומקח השוחד — יהולל תחכמונים :
וקללת ההרים — ושופטים וגבירים
וכל אח מעבירים — וכחש פקדונים :
מזנב לא תשכח — ונתק לא תגלח
ול תוכח נוכח — ופניו מלבינים :
ונפש לא תרצח — וכופר לא תקח
לשוגג הנדח — וזדים סרבנים :
שמור משפט אותו — ואת בנו על עתו
ומוכת נבלתו — לא תהיו מלינים :
מחלל השבת — ויוצא חוץ רבת
והאיפה והבת — במרמה מקטינים :

ונס לא שוג

למנחה יום שני

וגם לא טוב לענוש ביום קדש האנוש
והמשיך יבוש ונושך כתנים :
לימים עוד שבעה מלאכה נמנעה
וחריש וזריעה בקץ שבע שנים :
ספיחים לא תקצור נזירים לא תבצור
וכרם לא תזמור ויעל קמשונים :
לקוצר ביובל ולבוצר חבל
והאוכל טבל לחיל ולדאבונים :
שמיטה חיובך לבל תתבע חובך
ובל יהי בלבבך להעציב כוונים :
וכנושה מציק לדל ינע לריק
ונמנע מהעניק עבדים מסכינים :
ומוכר האמה ולצמיתות אדמה
והשור בחסימה בדישו בגרנים :
ולא תשים קרחה וגם לא נדחה
יפת תואר שפחה ואשת מדיינים :
ולא ימשל למכרה והסיר מגבירה
זמנה ושארה ובגדי צבאונים :
ומקדש לא תשכח וחוסן לא יזח
ומצות לא תקח בקן אם על בנים :
וטמא במקדש ומעלה כל מקדש
ושוחט לא יודש בחדוש מתבנים :
וכהן לא יבא למלך במסיבו
בכל עת או מום בו למזבח צביונים :
ושתוי לרויה במקדש מוריה
ובמחנה לרויה טמאים לא חונים

למנחה יוט אג׳

ומום רע או חולף   בעובדים ומחלף
עבודת יי סלף   יסלף איתנים :
ועולה ביעדים   ומעדה הבתים
ופורס בעדים   מעיל הפעמונים :
והזר הקרב   וטמא מתערב
וטובל ער ערב   למות ואסונים :
פריעה ופרימה   ויצאת בעבור פנימה :
וחק לא יטמא   לזולת מתאוננים :
נסכים או הב הב   במזבח הזהב
לא בלתי נאהב   ודוגמת סימנים :
ודוגמת שמן ראש   ולא ייסך לאנוש
לבד כהן הראש   והראש יי נוזרים :
שאורך במנאות   ודבשך לא יאות
ועל חטא וקנאות   לבונה ושמנים :
ומלח לא תשבית   והאש לא תכבית
ולא תבנה גזית   למזבח אבנים :
במום נקבע תחטא   בהקדש ושחיטה
וכן בזרוק שפטה   והקטר מדושנים :
ומטיל מום עובר   ומקריב מום עובר
והמוכר מעשר   וחרמי הכהנים :
וכל מנחת נכר   תתעב מנכר
ולא תביא אשכר   מחירים ואתננים :
פסולי מתני   לכל אדם תניא
ומעשר השני   לטמא ולאוננים :
והמוציא אותו   לזולת מעדתו
בתתו יי מתו   מרוקחים וזנים

חכילת

למנחה יום שני

אכילת בכורים בזולת מתירים
בכורות בשערים נשגי בדגנים :
וכן מעשר תירוש והיצהר תדרוש
ולא תאחר הראש ותקדים אחרונים :
וטמאת גוף ובשר בקדש או נותר
והפגול נאסר ואוכליו מתגנים :
ערלים בבשרים ושאין נטהרים
בראשית נאסרים ובו לא נזונים :
במכות מוסיפים וחק חמץ אופים
במנחה ומחליפים זבחים ומשנים :
ועוסק בתרבית ואוכל בפנימית
ובחוץ חיצונית לפחים ולצינים :
ושוחט על חמץ לפסחו ומאמץ
לבבו מאמץ ידועי רעבונים :
וחמץ ומחמצות במועד המצות
וכן אחר חצות כמו לחם אונים :
ומוציא או רואה בפסח ישתאה
ובחמתי אפאה בארץ נוף שוכנים :
ופסח לא תשלים לכופרים וערלים
ולא אל נמולים ערבים נבעונים :
ונא ובשל שמצה ומותיר לא נרצה
והמוציא חוצה לזולת מתמנים :
ועצם בו מתיר שבור שברו יחסיר
ובשני למותיר ושובר שברונים
ולא יהיו לסחי אמורי חג פסחי
ובשר מזבחי עדי בקר לנים

לצליין

מנחה יוסף

לפדיון לא תחרות   חרמים ובכורות
טהורות ולא תכברות   ברית יי הזונים :
וממר לקפדה   ומותיר מתודה
וגזה ועבודה   בקדשי המקנים :
קדושים לחללה   והכל בנבלה
ובטרפה נחלה   ובטמאים מגונים :
ודגים נמאסים   ועופות הדורסים
ואסורי שרצים   חמשת המינים :
וכן אוכל על דם   ואוכל חלב ודם
וטרם זריקת דם   חטאיו בשנים :
ונפש עם בשר   וגיד נשה נאסר
וחלב עם בשר   מבשלים או נהנים :
תרומה לזרים   ותושב ושכירים
ויום הכפורים   לבלתי מתענים :
ואסור שור נסקל   בעינך יי יקל
ומכה אב מקלקל   והיה מדמנים :
ובערלה נשמר   היה מפח מכמר
ויין נסך יימר   לשותיו כלענים :
ולנזיר ערבים   יבשים ורטובים
ויינות מתעבים   וזג או חרצנים :
ולא יחלל נזרו   בתגלחת שערו
וטומאה לשארו   במגע ומכונים :
וככה לא יהל   במגע ובאהל
גביר אורו יהל   כמלך בסגנים :
וזה יהיה האות   באסורי ביאות
להורות נוראות   בנואפים ומזנים

מוכל

למנחה יום צע

מנבל אם ואב ובת אשת האב
ואשת אח ואב לכלה וקלונים :
אחות אם ואחות אב ואשת אחי האב
אחותו ואחות אב יסופון כעננים :
והבת או בת בת ואשת בן והבת
והאשה והבת לשור ולשממונים :
ובת בנה ובת בתה ואשה אחותה
ונדה בטומאתה לצד איש וליצנים :
ואדם ובהמה לבושת וכלימה
ואשה בבהמה טמאים בעונים :
קדשה או קדש בזרע הקדש
ואשת איש היא אש תבל לאבדונים :
גרושה לכהונה חללה או זונה
וגדול באלמנה מקדש לזנונים :
ואונס בעציצו יהי שותה עסיסו
והמוציא שמצו לריבים ומדנים :
וקוצץ בהרתו תגלה רעתו
ומחזיר גרושתו ללעג ושאונים :
והקרב בתאבו לערוה הכאיבו
הממזר לא יבא בבנים ההגונים :
ולא תרחיק אדומי ומצרי מעמי
ולא יהיו לעמי באומות מתחתנים :
פשועים נכאבים לעם אל נתעבים
וגרים מואבים ובן העמונים :
ומוקש לשלומים בעת בם נלחמים
ולא יהיו עמים בעיניכם חננים :

יט"ה

למנחה יוט שני

יבימה אל אדיש זר / וסירוס הנגזר
ואל יסור מוזר / בזרע חשמנים :
נדרים לא תמיר / וכי תעור יי׳ עיר
בעצה לא תבעיר / מגדים ומזונים :
ולא תעבוד איתן / בגינת הביתן
ולא יתחר חתן / בלובשי שדיונים :
ומלך לא ידהב / ברוב נשים יאהב
וסוס רב או זהב / ואוצרות מכמנים :

תהלה רוממה / לאל נותן חכמה
ומרבה תעצומה / לדך ולאין אונים :
מכונן רעיונים / ולבב לנבונים
וטעם לזקנים / ושפה לנאמנים :
אשר עזר להשלים / נגידי הלולים
כלולים ושקולים / במאזני עיונים :
במצות שש מאות / שלש מאות באות
לעלות נוראות / ולאל פתרונים :
יצו יי׳ בחסדיו / להצליח עבדיו
מתנים פקודיו / ומעותיו צופנים :
אשר יציץ נזרם / ויזריח אורם
במשפטיו זכרם / בריח קנמונים
ולרעות בגנים / וללקוט שושנים :
בערות מעדנים / עסיסי רמונים :
ויעלה מתהומות / תלאות ומהומות
וריץ עם חומות / וראשי תנינים :
ותגל מתאוה / פרודות בספות רוה

והיכל

ע מכתב ינס צע

וְהַשְׁפֵל גַאֲוָה	אֲפִיקֵי מְגִינִים :
נְעִימוֹת רוֹן רוֹעֲפוֹת	וּמוֹר מִזְמוֹר נוֹטְפוֹת
עֲלָמוֹת תוֹפְפוֹת	בְּשִׁיר אַחֵר נוֹגְנִים :
וְעַל רֹאשׁ אָמִיר	רְנָנִים שִׁיר יַאְמִיר
וַיַּגִּיעַ עֵת זָמִיר	תֵּרָאוּ נִצָּנִים :
בְּהַגִּיעַ הַי״	זְמַן בָּא הַגּוֹאֵל
וְיִבְנֶה הַהַר י״	וְשַׁעַר הַפִּינִים :
וְכָל רוּחַ יְקַדֵּשׁ	בְּבִנְיַן הַמִּקְדָּשׁ
וְיָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ	בְּעוּגָב וּבְמִינִים :
וְיָשׁוּבוּ נֶעֱלָצִים	מְעוּנִים וּנְפוּצִים
וּמִמִּשְׁפְּחוֹת יַעְבֵּצִים	נְפוּצִים וּמְעוּנִים :
וְאוֹר עוֹלָם יָאוֹר	לְעַם בַּסַּךְ יַעֲבוֹר
בְּבוֹא מֵהַר תָּבוֹר	וּמִצְעַר וְחֶרְמוֹנִים :
וְלִפְנֵיהֶם יִשָּׂאוּ	בְּתוֹף וְכַף יִמְחָאוּ
וּלְצִיּוֹן יָבוֹאוּ	בְּשִׁירִים וּרְנָנִים :
וְיִשְׁפְּטוּ קָמִים	בְּמִדְבַּר הָעַמִּים
וְיִחְיוּ נִרְדָּמִים	וְיָקִיצוּ יְשֵׁנִים :

תמו ונשלמו בעזר הי״ הסדר של
פסח ושבועות מקפץ
על הגבעות

הכותב והצעיר יעקב אמירה

Amira a Cavaillon

Fait par main de Jacob Amira a Cavaillon ce 28me 10bre 1742

אני

אני מיכא

119

יעדון
יגיידלון

יהיך

יהודא דכליר

[illegible]

א

א